

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 45 సంచిక : 19, 20 విజయవాడ 20-2-2013 పేజీలు : 16 వెల : రు 5.00

నగదు బదిలీ పథకం బాధ్యతల ఎగవేతకు మేలిముసుగు

అధికార మార్పిడి జరిగి 65 ఏళ్లు గడిచిన తర్వాత కూడా దేశంలో దారిద్ర్యం తాండవమాడుతున్నది. దేశ జనాభాలో దరిద్రుల సంఖ్య పెరిగిపోతూ వస్తున్నది. దేశప్రజల్లో 27శాతం మంది మాత్రమే దారిద్ర్యరేఖకు దిగువన జీవిస్తున్నారని ప్రభుత్వ గణాంకాలు చెబుతుండగా, ప్రణాళికాసంఘం నియమించిన వివిధ కమిటీల అంచనాలు దీనికంటే ఎక్కువగా వున్నాయి. అభిజిత్ సేన్ కమిటీ ప్రకారం రోజుకు తలసరిన 20 రూ॥ల ఆదాయంతోని వారు జనాభాలో 80శాతం వున్నారు. ఈ గణాంకాల గురించి ఎడతెగని చర్చసాగుతున్నది. ఏది ఏమైనా 70ఏళ్ల క్రితం రజనీ పామీదత్తు అన్నట్లుగా “బ్రిటీషు వలసపాలన దారిదోపిడీ మూలంగా భారతదేశం పేదదేశం కాకపోయినా, పేద ప్రజల దేశమైంద”న్న మాటలు నేటి పరిస్థితికీ వర్తిస్తున్నాయి. వచ్చిన మార్చిలో బ్రిటీషు వారితోపాటు అమెరికా, జర్మనీ, జపాను తదితర సామ్రాజ్యవాదులందరూ దేశంపై ఆధిపత్యాన్ని చెలాయించటమే.

ఉపశమన పథకాలు

దుర్భరమౌతున్న జీవన పరిస్థితులతో ప్రజలలో పెరుగుతున్న అశాంతిని చల్లార్చేందుకూ, తద్వారా తమ దోపిడీపాలన సజావుగా సాగించేందుకూ కొన్ని చర్యలు చేపట్టడం వలసపాలన కాలంనాటినుండి జరుగుతున్నది. బ్రిటీషు పాలకులు వీటిని కరవు పనులని పిలిచేవారు. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవించినప్పుడు రోడ్లు వేయించటం, కాలువల్లో పూడిక తీయటం, పాఠశాల భవనాల నిర్మాణంవంటి పనులు చేపట్టి పేదలకు పనియిచ్చి వేతనాలు చెల్లించేవారు. అధికార మార్పిడి తర్వాత భారత పాలకులు దీనినే కొనసాగించారు. అదే సమయంలో జమీందారీల రద్దు, భూముల గరిష్ట పరిమితివంటి చర్యలతో సమాజంలో వ్యవస్థాగత మార్పులు తెస్తామని వాగ్దానాలు చేశారు. ఆ పోరాటాలను అణచివేసిన తర్వాత వాగ్దానాలను నినాదప్రాయం చేశారు.

రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రారంభంతో ఈ చర్యలకు దారిద్ర్య ఉపశమన పథకాలుగా పేరు పెట్టారుగాని అమలుచేసింది కరవు పనులే. ఇందిరాగాంధీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత వీటిని దారిద్ర్య నిర్మూలనా పథకాలుగా పిలవటం మొదలుపెట్టారు. పనిచేయించి వేతనం ఇచ్చినందున పేదరికం నుండి శాశ్వతంగా బయటకురాలేక పోతున్నారనీ, కనుక పేదలకు నికరమైన ఆదాయాన్నిచ్చే ఆస్తులను సమకూర్చుతామంటూ 20 సూత్రాల కార్యక్రమాన్ని తెచ్చారు. అనాటికి నక్సల్బరీ, శ్రీకాకుళం పోరాటాలతో దేశ వ్యాపితంగా భూమి సమస్య ముందుకు రావడంతో భూగరిష్టపరిమితి చట్టాలనే భూసంస్కరణల చట్టాలుగా పేరుమార్చి ప్రజలను ఏమార్చుచూసారు. దేశంలో పేదరికానికి మూలమైన భూమిపై ప్రజలకు హక్కులేకపోవటాన్ని సరిచేయకుండా, దారిద్ర్య నిర్మూలనా పథకాలతో ప్రజలను జోకొట్టజూశారు.

ఈ పథకాలు దారిద్ర్యాన్ని తొలగించకపోగా లబ్ధిదారులను మరింత అప్పుల్లోకి నెట్టాయని తేలడంతో, మళ్ళీ కరవు పనులనే చేపట్టారు. అయితే దీనికి ఈసారి ఉపాధిహామీ అని పేరు పెట్టారు. 1980లలో మహారాష్ట్రలో ప్రారంభించిన ఈ పథకం పనితీరు బాగుందంటూ క్రమంగా అన్ని రాష్ట్రాలకూ విస్తరించటం మొదలుపెట్టారు. ఈ ఉపాధి హామీపథకం దారిద్ర్యాన్ని కడతేర్చకపోగా ప్రభుత్వ సహాయంకోసం ఎల్లప్పుడూ ఎదురుచూసే స్థితిలోకి ప్రజలను నెట్టింది. దీనికి సమాంతరంగా భూసంస్కరణ చట్టాలను సవరణల పేరిట పూర్తిగా నీరుగార్చి వేశారు. రైతాంగ పోరాటాలకు నాయకత్వమందించవలసిన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం బలహీనపడటంతో దీనిని నల్లేరుపై బండిలా సాగించారు.

ప్రజాకర్షక పథకాలు

ఈ కాలంలో రాజకీయ మార్పులు వచ్చాయి. ఒక్క తమిళనాడుకే పరిమితమైన ప్రాంతీయపార్టీలు అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ ఏర్పడటం మొదలైంది. అధికారంకోసం పాలకవర్గ ముఠాలమధ్య పెనుగులాట తీవ్రమై, ప్రజాకర్షక పథకాలు రంగం మీదకు వచ్చాయి. ఇప్పుడు కడుపు కాలుతున్న ప్రజల ఆకలి తీర్చుకుండా, ఎప్పుడో ఏదో చేస్తామనటం అరచేతి వైకుంఠమంటూ అప్పుడే ప్రాంతీయ పార్టీ పెట్టిన ఎన్.టి.రామారావు కిలో 2 రూ॥బియ్యం పథకాన్ని ప్రకటించాడు. దీనితో అప్పటి ముఖ్యమంత్రి కిలో రూపాయి 90పైసల బియ్యం పథకాన్నీ, తమిళనాడు ప్రభుత్వం ఇదే పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టాయి. ఎన్నికల్లో టిడిపి విజయం పొందటంతో దేశమంతటా ప్రజాకర్షక పథకాల వెల్లువ మొదలైంది. అంతకు ముందు లోటుగావున్న నిత్యావసర సరుకులను కోటాలో అమ్మటానికి తెరిచిన రేషను షాపులకు చౌకధరల దుకాణాలని పేరుమార్చి బియ్యం, గోధుమలు, చక్కెర, కిరోసిన్ల పంపిణీ ప్రారంభించారు. దరిద్రుల్లో దరిద్రులకంటూ కిలో 1 రూ॥బియ్యం పథకాన్ని అంత్యోదయ పేరుతో కేంద్రంలోని ఎన్డిపి ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టింది. దీనితో వృద్ధాప్య ఫించన్లు, ఆడపిల్ల పుట్టగానే పెళ్లికి బ్యాంకులో డిపాజిట్టువంటి రకరకాల పథకాల వాగ్దానాలు వెల్లువలా వచ్చాయి. ప్రజలలో ఆశలు రేకెత్తించి, నిరంతరం ప్రభుత్వ సహాయంకోసం ఎదురుచూసే బిచ్చగాళ్ల స్థాయిలో ప్రజలనుంచి ప్రజల చైతన్యాన్ని మొద్దుబార్చటమే లక్ష్యంగా ఈ పథకాలు సాగుతున్నాయి. అయితే ప్రజల దారిద్ర్యాన్ని తొలగించగల దున్నేవానికే భూమివంటి వ్యవస్థాగత సంస్కరణల ఊసును కూడా ఎత్తుకోకపోగా, వాటిని తొలగించేందుకు చర్యలు తీసుకుంటున్నారు. అదే సమయంలో ఈ పథకాలతో రాజకీయ నేతలూ, నిరంకుశాధికార గణాలూ జేబులు నింపుకుంటూ, పేదలలో నోరుగల వారిని అవినీతిపాలుచేసి వారిద్వారా ప్రజలను తమ చుట్టూ తిప్పుకుంటూ ఓట్ల బ్యాంకులుగా మలుచుకుంటున్నారు.

1980ల నుండి అమలుచేస్తున్న ఉపాధి హామీ పథకాలను ఒకే గొడుగుక్రిందకు తెచ్చి యుపిఏ ప్రభుత్వం జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకాన్ని తెచ్చింది కూడా ఈ లక్ష్యంతోనే. లబ్ధిదారులందరికీ పోస్టాఫీసుల్లో ఖాతాలు తెరిచి హామీపథకం వేతనాలను నేరుగా పేదల ఖాతాల్లో జమచేసి అవినీతిని అరికడతామనీ, నిజంగా అర్హులైన పేదలే లబ్ధిపొందుతారనీ ప్రచారం చేశారు. అయినా ఈ పథకంలో అవినీతి ఊడలు దిగిన కథనాలు కోకొల్లలు. ఈ పథకానికి వేలకోట్లు కేటాయించామని చెప్పుకున్నా ఆ మేరకు ఏనాడూ ఖర్చు చేయలేదు. ఆ ఖర్చు గతంలో విడిగా ఈ పథకాలకు కేటాయించిన మొత్తాలను మించిపోయి కూడా లేదు. ఎన్ని పథకాలు పెట్టినా, వాటికెన్నిసార్లు కొత్త కొత్త పేర్లుపెట్టినా వాటికి వెచ్చిందేది మాత్రం ఆ స్థాయి నిధులే. బిందెనిండా మంచినీళ్లున్నా, ఎప్పుడూ చెంచాడునీళ్లే ప్రజల దోసిట్లో పోస్తారు. ఆ చెంచాడు నీళ్లకోసమే పేదలు వారిచుట్టూ తిరగాలి. తమలో తాము పోటీపడాలి.

దేశంలో గత 65 ఏళ్లుగా అమలు జరుగుతున్న “దారిద్ర్య నిర్మూలనా” పథకాల ఈ స్థూల వివరణ దారిద్ర్య నిర్మూలనకు అమడ దూరంలో కూడాలేమని తెలుపుతున్నది. ప్రజాఉద్యమాలు బలీయంగా సాగుతున్నప్పుడు వ్యవస్థాగత సంస్కరణల నినాదాలతో హోరెత్తించిన పాలకవర్గాలు వాటిని పాశవికంగా అణచివేస్తూ ప్రజల దృష్టిని మళ్లించే పథకాలతో ముందుకొచ్చారని తెలుపుతున్నది. ప్రజా ఉద్యమాల వెనుకపట్టుతో వ్యవస్థాగత సంస్కరణలను (భూపంపకం) అటకెక్కించటంతోపాటుగా, ప్రజలను బిచ్చగాళ్లుగా మార్చే ప్రజాకర్షక పథకాలతో పాలకులు ముందుకొచ్చారు. ఈ 65 ఏళ్లలో వచ్చిన మార్పేమిటంటే ఈ పథకాల రూపకల్పన రాజకీయనేతలూ, ప్రణాళికాసంఘంవంటి సంస్థల చేతుల్లో నుండి సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థ ప్రపంచబ్యాంకు చేతుల్లోకి మారటమే.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాలపై ప్రధానాంశాలు, నివేదిక-తెనిస్
- ◆ ఖనిజ వనరులపై ఆధిపత్యంకొరకు ఫ్రెంచ్ సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణలు
- ◆ మాల్టీపై ఫ్రెంచ్ సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ
- ◆ సబ్‌ప్లాన్ చట్టంద్వారా ఎస్టీ-ఎస్సీల సమస్యలు పరిష్కారమౌతాయా?
- ◆ పత్తి ధరలను శాసిస్తున్న దళారీ సిండికేట్ వ్యాపారవర్గం
- ◆ సేద్యపు అవసరాలు తీర్చని పాలకులు-అప్పులపాలౌతున్న రైతాంగం
- ◆ సంఘటిత ఉద్యమాలే వ్యవసాయకూలీల సమస్యలకు పరిష్కారం
- ◆ శక్తివనరుల ధరల పెంపకంద్వారా ప్రజలపై భారాలు

సంపాదకీయం

ప్రజాస్వామ్య బూటకాన్నీ, అణచివేత స్వభావాన్నీ బట్టబయలు చేసిన అష్టల్ గురు రహస్య ఉలితీత!

ఫిబ్రవరి 9న సార్వభౌమాధికారంగలదని చెప్పబడే, ప్రజాస్వామికమయినదని పేర్కొనబడే, రాజ్యాంగబద్ధమయిన రిపబ్లిక్ రాజ్యమని చెప్పబడే, భారతప్రభుత్వం అష్టల్ గురును - 2012 సంవత్సరంలో అజ్మల్ కనబ్‌ను ఉరితీసిన మాదిరిగానే - అత్యంత రహస్యంగా ఉరితీసింది. ఆఖరికి అతడిని ఉరితీస్తున్న విషయాన్ని ఉరితీసే ముందుగా అతడి కుటుంబసభ్యులకు కూడా తెలపకుండా ఆ ఉరిని అమలుజరిపింది.

మరోవైపు ఈ ఉరివార్త తెలిసిన వెంటనే కాశ్మీర్ ప్రజలు తమ నిరసన వ్యక్తం చేస్తారన్న ఖచ్చితమైన అంచనాతో, జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాలలో కర్ఫ్యూ విధించింది. రాష్ట్రమంతటినీ ప్రత్యేక పోలీసులతో, సైన్యంతో నింపివేసింది. అష్టల్ గురు స్వస్థలమైన సాంపోర్‌లో నిరసన కారులపై పోలీసులు కాల్పులు జరిపి 5గురు నిరసనకారుల ప్రాణాలను బలిగొన్నారు. అనేక మందిని గాయపరిచారు.

ఇంకోవైపు ఢిల్లీలో ఈ అక్రమ ఉరికి వ్యతిరేకంగా నిరసన తెలుపుతున్న నిరసనకారుల ఊరేగింపుపై అటు పోలీసులు, ఇటు భజరంగ్‌దళ్ కార్యకర్తలూ అతిహీనంగా దాడిజరిపి నిరసనకారులను చెదరగొట్టారు. మహిళా నిరసనకారులపై పోలీసులూ, భజరంగ్‌దళ్ కార్యకర్తలూ దారుణంగా ప్రవర్తించారు. ఆ మహిళలపై లైంగికవేధింపులు జరిపారు. ఢిల్లీలోని డి.ఎన్.ఎ పత్రికలో సహాయసంపాదకుడు అయిన ఇక్బర్ జిలానీనీ, (యితడు ప్రత్యేక కాశ్మీర్ ఉద్యమనాయకుడైన సయ్యద్ అలీషా జిలానీకి అల్లుడు) అతడి భార్యనూ పిల్లలనూ సెప్టెంబర్ 9 ఉదయంపూట (అష్టల్ గురును ఉరితీసే సమయంలో) పోలీసులు అకారణంగా నిర్బంధించారు. ఉరి అమలైన ఐదుగంటల తర్వాత విడిపిపెట్టారు. వారిని నిర్బంధించినందుకు ఏకారణం చెప్పలేదు.

ఈ రకంగా అటు జమ్మూకాశ్మీర్‌లోనూ, యిటు దేశరాజధాని అయిన ఢిల్లీలోనూ యిష్టారాజ్యంగా పోలీసు రాజ్యం అమలు జరపబడింది.

ప్రపంచంలో అగ్రరాజ్యాల సరసనజేరామని చెప్పుకొంటున్న మన పాలకులు - ఎందుకు యిలా రహస్యంగా, పోలీసు పహారాలో ఉరితీయాలి వచ్చింది? అన్నదానికి జవాబుగా - ‘అష్టల్ గురు ఉరికి నిరసనలు తలెత్తితే, శాంతిభద్రతల నిర్వహణ అసాధ్యం అవుతుంది కాబట్టి, ముందుజాగ్రత్తగా యిటువంటి పోలీసు నిర్బంధ వాతావరణాన్ని విధించాం’ అని జవాబు చెప్తూ, ప్రజల కదలిక అంటే తామెంత భీతిల్లుతున్నారో బయట పెట్టుకున్నారు.

వారు పైకి ఏ కారణాలు చెప్పినప్పటికీ, గత 66సంవత్సరాలుగా, ప్రజలను నిర్బంధం, అణచివేతల సాయంతోనే వారి ప్రజాస్వామ్యమైన జాతీయ ఆకాంక్షలను అణచివేస్తూ పాలకులు తమ పాలనను సాగిస్తున్నారన్న విషయాన్ని ఈ ఉదంతం మరోసారి రుజువు చేస్తోంది.

తమ నిర్బంధ అణచివేతల పాలనను, కేవలం రాజ్యాధికారం పొందటానికి అవసరమయిన ఓట్లను మూటకట్టుకునే రాజకీయ విధానాలను మన పాలకులు అనుసరిస్తున్నారని కూడా ఈ ఉదంతం మరోసారి రుజువుచేస్తోంది. దేశంలో మెజార్టీ ఓటర్లయిన హిందువుల ఓటర్లను ఆకట్టుకొనే కళలో హిందుత్వవాద ప్రచారం, అమలుతో పైచేయి సాధించిన హిందుత్వవాద పార్టీ అయిన బి.జె.పి.ని అధిగమించటం కోసం, బి.జె.పి.కన్నా తాము ధృఢమయిన వారిమని నిరూపించటం కోసం, అందుకే తాము తమగురించి ప్రచారం కావించుకొంటున్న ‘సెక్యూలర్’ ముద్రను సహితం చెరిపేసుకొన్నానా సరే, హిందూ మెజారిటీ ఓటర్లను ఆకట్టుకోవడం కోసం అజ్మల్ కనబ్‌ను, అష్టల్ గురులను యిలా రహస్యంగా ఉరితీయటానికి తెగబడ్డారు.

మరోవైపు తాము అంతా చట్టసమ్మతంగానే, చట్టబద్ధంగానే, న్యాయపరంగానే అష్టల్ గురుకు ఉరిని అమలు చేశామన్నట్లు ప్రచారం కావిస్తున్నారు. దేశంలో ప్రధానపార్టీలైన బి.జె.పి, కాంగ్రెస్(ఐ)లతో పాటు వామపక్ష పార్టీ అయిన సిపిఎం కూడా అష్టల్ గురుని ఉరియటంలో జరిగిన జాప్యం లేదా జరిపిన సమయం లాంటి విషయాల పట్ల భిన్నాభిప్రాయం వ్యక్తంచేసినా, ఈ ఉరివల్ల చట్టం, న్యాయం జయించాయి అన్న విషయాన్ని ఒకే గొంతుతో ఎలుగెత్తి చాటుతున్నారు. ఈ ఉరిని అమలుజరపటం ద్వారా, దేశ ప్రజాస్వామ్యంపై జరిగిన దాడికి (పార్లమెంటుపై దాడి జరిగినదానికి) తగిన, సరయిన న్యాయం జరిగిందని - ప్రజాస్వామ్య విజయం పట్ల - ఆనందభావ్నలు రాలుస్తున్నాయి.

కానీ వాస్తవమేమిటంటే అష్టల్ గురును ఈ కేసులో అక్రమంగా యిరికించారు. కేసు మొదలయిన నాటినుండి చివరిదాకా అతడిపై నిష్పాక్షికంగా న్యాయవిచారణ జరపలేదు. తన అపరాధిత్యాన్ని నిరూపించటానికి అతడికి అవకాశాలు యివ్వలేదు. నిజానికి అతడి తరపున వాదించటానికి అతడు కోరుకున్న న్యాయవాదిని అతడికి లభించకుండా చేశారు. చట్టప్రక్రియ ప్రకారం అతడిపై మోపిన నేరారోపణలను రుజువు చేయటానికి అవసరమయిన ఏ సాక్ష్యాలనూ న్యాయాధిపతుల ముందు వుంచలేకపోయారు. ఆఖరికి దేశంలోని అత్యున్నత న్యాయస్థానమైన సుప్రీంకోర్టు కూడా సాక్ష్యాలపై ఆధారపడి అతడిని దోషిగా నిర్ధారించలేక, కేవలం నాడు పార్లమెంటుపై దాడి జరిగిన పరిస్థితులకు చెందిన సాక్ష్యం ఆధారంగా, సమాజం యొక్క సమిష్టి ఉమ్మడి భావస్పందనను తృప్తిపరచే ఉద్దేశ్యంతో అష్టల్ గురుకు ‘మరణశిక్ష’ను విధించింది. ఈ రకంగా మన న్యాయవ్యవస్థకు - అత్యున్నత న్యాయస్థానంతో సహా - మరణశిక్షను విధించటానికి ఓ నిర్దిష్ట ప్రాతిపదికగానీ, విధానం కానీలేదు. ఆయా సందర్భాలలో తనకు తోచిన ప్రాతిపదికపై ఆధారపడే (తరువాయి 7వ పేజీలో)

నగదు బదిలీ... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

ప్రపంచబ్యాంకు ఆర్థిక సహాయమన్నదానితో వచ్చిన షరతులలో సంక్షేమ కార్యక్రమాలపై వ్యయం ఒక స్థాయిని మించరాదన్నది ఒకటి. దీనికి మేలిముసుగువేసి అంగీకరింపచేసేందుకు అర్హులు– అసర్దులూ, అవినీతి చర్యలోకి తెచ్చారు. అక్రమాలను అరికట్టి అర్హులకి లబ్ధిచేకూర్చాలంటూ చౌకధరల దుకాణాలపై వేటు వేశారు. లక్షిత ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ పేరిట నిర్వీర్యంచేశారు. ప్రాథమిక విద్యను కునారిల్లచేసిన అక్షరాలు నేర్చే కార్యక్రమంతో దాన్నికప్పిపెట్టి విద్యారంగాన్ని ప్రైవేటీకరించారు. ఫలితంగా 1991కి ముందు నాటికంటే ఆ తర్వాత విద్యపై కుటుంబాల ఖర్చు పదింతలు పెరిగింది. ఆనాడు పట్టణ కుటుంబాలు ప్రతినెలకూ 100 రూ॥లు, గ్రామీణ కుటుంబాలు 20 రూ॥లు తమ పిల్లల విద్యకు ఖర్చుచేసేవి. అది ఈనాడు పట్టణాలలో 1091 రూపాయలకూ, గ్రామాలలో 293 రూ॥లకు పెరిగిందని ఇది ఏడాదికి 20శాతం చొప్పున పెరుగుతున్నదనీ ఒక అధ్యయనం తెలిపింది. (ఇకనామిక్ టైమ్స్, 3-1-2013)

వైద్యం సామాన్యుడికి అందుబాటులో లేకుండా చేశారు. ఆరోగ్యశ్రీ వంటి పథకాలతో ప్రభుత్వం వైద్యసేవలందించటాన్నుండి తప్పుకోవటాన్ని మొదలు పెట్టింది. ఈ “బాధ్యతాయుత ఆర్థిక నిర్వహణ” అన్న ప్రపంచబ్యాంకు నిర్దేశం “దారిద్ర్య” పథకాలకు చేరింది. అలా ముందుకు వచ్చిందే నగదు బదిలీ పథకం.

ప్రపంచబ్యాంకు “ఆదర్శం”

దారిద్ర్య నిర్మూలనకు ప్రపంచబ్యాంకు చూపించిన మొదటి ఆదర్శం “సూక్ష్మ రుణ సంస్థలు”. బంగ్లాదేశ్‌లో గ్రామీణ మహిళల దుస్థితి చూసి వారికి రుణపరపతి సౌకర్యం కలిగించేందుకు ఒక సామాజిక కార్యకర్త సహకార రంగంగా ఏర్పాటుచేసిన స్వయం పొదుపు సంఘాలు మహిళలకు ఉపశమనాన్నిచ్చాయి. అసతికాలంలో విస్తరించాయి. ఈ అనుభవాన్ని ప్రపంచబ్యాంకు మిగిలిన ఆసియా దేశాలకు ఆదర్శంగా చూపింది. సూక్ష్మరుణాలు అని పేరుపెట్టి భారత్‌లో అమలు జరిపించింది.

బంగ్లాదేశ్‌లో ఇవి బాగాపనిచేయటానికి దీనిని నిర్వహిస్తున్న వారిలో సేవాభావం పాదుకొని వుండటమే ముఖ్యకారణం. వీటి విజయ కథనాలు ప్రచారం పొందగానే, అవి నిర్వహిస్తున్న లావాదేవీల స్థాయిచూసి వాణిజ్య శక్తులకు నోరూరింది. మెల్లగా ఈ రంగంలోకి అవి ప్రవేశించాయి. బడెళ్లలో తమ కబంధహస్తాల్లోకి తెచ్చుకున్నాయి. ఈ పథకం రూపొందించి, అమలు జరిపినందుకు నోబుల్ బహుమతి పొందిన ఆయన్నే దీనినుండి తొలగించాయి. ఇదిప్పుడు బ్యాంకులకు అప్పలిచ్చి, వడ్డీవ్యాపారం చేసేందుకు మరో మార్గమైంది. భారత్‌లో దీని అమలు మొదటినుండి సేవా భావమనేది లేకుండా లాభార్జన ధ్యేయంగా సాగింది. పేద మహిళల రక్తమాంసాలను జుర్రుకొని అసతి కాలంలోనే యివి వందలకోట్లు గడించాయి. వీటిలో చిక్కుకున్న మహిళలు, కిస్సీల చెల్లింపులకు ఆస్థలు అమ్ముకుని ఆత్మహత్యల వైపునెట్టబడ్డారు. ఈ పథకంలోని కీలకమైన సేవాభావం స్థానంలో వాణిజ్య ప్రయోజనాలు చేరటమే దీనికి కారణం. విమర్శలు వెల్లువెత్తడంతో వెనక్కుతగ్గిన సూక్ష్మరుణ సంస్థలు, ప్రభుత్వం విధించిన కొన్ని నిబంధనలకు (వడ్డీ రోజువారీ, వారంవారీ వసూళ్ల బదులు నెలవారీ వసూళ్లు, కొద్దిపాటి వడ్డీ తగ్గింపు) అంగీకరించి తిరిగి రంగంలోకి వస్తున్నాయి. అయినా సేవాభావమన్నదే లేకపోవటంతో గత చేదు అనుభవమే పునరావృతమౌతుంది.

లాటిన్ అమెరికా అనుభవం

సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ ఆధిపత్యాలతో 1970లలో లాటిన్ అమెరికా దేశాలు తీవ్ర ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోయాయి. దీనికి ప్రతిగా సామ్రాజ్యవాదుల తరపున ప్రపంచబ్యాంకు సంస్థాగత సర్దుబాటు కార్యక్రమాన్ని ఈ దేశాలలో అమలుజరిపించింది. అక్కడి పాలకవర్గాలు తత్కాలానికి సంక్షోభాన్నుండి బయటపడ్డాయిగానీ ప్రజల ఉపాధి అవకాశాలు తరిగిపోయి దారిద్ర్యం పెరిగిపోయింది. ఉపాధి వెదుక్కుంటూ ప్రజలు గ్రామాలు వదలి పట్టణాలకు తరలారు. ఈనాడు 60శాతం ప్రజలు నగరాలలోనే వుంటున్నారు. కొన్ని దేశాలలో (చిలీ, వెనిజులా) అయితే 70శాతం ప్రజలు ఒక్క రాజధాని నగరంలోనే నివశిస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితి అక్కడి దేశాలలో సామాజిక సంక్షోభానికీ, ఉద్రిక్తతలకూ దారితీసింది. దీనితో వీటిలో పెద్దవైన బ్రెజిల్, మెక్సికోలు ఉపశమన చర్యలు చేపట్టాయి. అందులో ఒకటి నగదు బదిలీ పథకం.

స్థానిక స్థితిగతుల ఒత్తిడినుండి ఏర్పడిన ఈ పథకం బంగ్లాదేశ్‌లోని స్వయం పొదుపు బృందాలలాగే చాలా

వరకూ ఫలప్రదంగా అమలు జరిగింది. ఎక్కువ జనాభా పట్టణాలలో వుండటంతో బ్యాంకు శాఖలు పెద్దఎత్తున విస్తరించకుండానే పేదలకు ఖాతాలు తెరవగలిగాయి. కనుక ఆ ఖాతాల్లో నగదు జమ సులభమైంది. దీనికంటే ముఖ్యమైనది ప్రభుత్వమనుసరించిన పద్ధతి. ప్రభుత్వ నగదు కుటుంబ ఖాతాలో జమకావాలంటే వారి పిల్లలకు పాఠశాలల్లో 85 శాతం హాజరుండాలి. ఈ షరతు కనుగుణంగా ప్రభుత్వ పాఠశాలలనూ పెంచారు. శిశు జననానికి ముందూ, తర్వాత తల్లి, పిల్లలు ప్రభుత్వ వైద్యశాలల్లో ఆరోగ్య సేవలు పొందివుండాలి. దీనికనువుగా ప్రభుత్వ ఉచిత వైద్యశాలలను పెంచారు. విద్యా, వైద్యాలకు తలా ఒక 5శాతమూ వెచ్చించగా, నగదు బదిలీకి అవి వెచ్చించింది ఒక్క శాతం. ఈ పథకం అమలులో కొన్ని లోపాలను ఎత్తిచూపినా, ప్రధానంగా ఫలప్రదంగా అమలుజరిగిందని అనేక అధ్యయనాలు తెలిపాయి.

తాడూ, బొంగరమూ లేని.....

ప్రపంచబ్యాంకు ఈ పథకాన్ని ఆదర్శనీయమని కీర్తించటంతో యుపిఏ ప్రభుత్వం దీనిని హడావుడిగా ముందుకు తెచ్చింది. ఈ పథకాన్ని తన కుమారుడు తనకు చెప్పగా తాను మొట్టమొదట సూచించాననీ, దానిని కాజేసి కాంగ్రెసు పార్టీ పనికొనానిదిగా మార్చిందనీ, తనకధికారమిస్తే సక్రమంగా అమలు జరుపుతాననీ చంద్రబాబునాయుడు చెప్పుకుంటున్నాడు. ప్రజాకర్షక పథకాలు తమవేనంటూ పార్టీల కుమ్ములాట నగదు బదిలీకీ చేరింది.

బంగ్లాదేశ్ మహిళల దుస్థితిని చూసి సామాజిక కార్యకర్తలు స్వయంపొదుపు బృందాల పథకాన్ని రూపొందించగా ప్రభుత్వం మద్దతు తెలిపింది. బ్రెజిల్, మెక్సికోలలో అక్కడి పరిస్థితి కనువుగా నగదు బదిలీపథకాన్ని పాలకులు రూపొందించి అమలు జరిపారు. కానీ భారతదేశంలోని రాజకీయ నాయకత్వం దేశ పరిస్థితులకనుగుణంగా ఒక పథకాన్ని రూపొందించు కోలేని శక్తిహీనంగా వుంది. అలాంటి పథకంకోసం సప్తసముద్రాల ఆవలినుండి ఆదేశాలకొరకు ఎదురుచూసే దిక్కుమాలిన స్థితిలోవుంది. ఆ పథకం కూడా ఇక్కడి పరిస్థితులకు సరిపోతుందో లేదోనని పరిశీలించే శక్తికూడా లేకుండా మక్కికి మక్కి అమలు జరుపుతున్నది. సేవాభావమూలేని, స్థానిక పరిస్థితులకు తగినట్లు లేని పథకమే ఈ నగదు బదిలీ పథకం.

నిజానికి ఈ నగదు బదిలీ కొత్త ఆలోచనేమీకాదు. ఆ పేరుపెట్టకపోయినా ఇవి యిప్పటికే అమలులో వున్నాయి. వృద్ధాప్య ఫింపన్న మనీఆర్డరుద్వారా పంపటం కొన్ని రాష్ట్రాల్లో జరుగుతున్నది. విద్యార్థులకు ఉపకార వేతనాలు, విద్యార్థులకు ఫీజుల చెల్లింపుకూడా కళాశాలల ద్వారానే సాగుతున్నాయి. ఇక ఉపాధిహామీ పథకం వేతనాలను పోస్టాఫీసుల్లోని పొదుపు ఖాతాలలో జమచేస్తున్నారు. ఇవన్నీ ఒకరకంగా నగదు బదిలీ పథకాలే. (మొదల్లో నగదు బదిలీ పథకమని(సిటిఎస్) పిలిచినా, దీనికి ఇప్పుడు ప్రత్యక్ష నగదు బదిలీ(డిసిటి) పేరు పెట్టారు). కేంద్రం నిర్వహిస్తున్న ఇలాంటి పథకాలు 147 వున్నాయనీ, వీటిలో కొన్నింటి రద్దు, కొన్ని కలిపివేయటంద్వారా 59కి తగ్గించాలనీ, వీటిలో 29ని నగదు బదిలీ పథకం క్రిందకు తెస్తామనీ ప్రకటించింది.

ఈ పథకాల చెల్లింపులకు పాలనాపర వ్యయం ఎక్కువ కావటంతోపాటు లబ్ధిదారులకందజేయటంలో జాప్యం జరుగుతోందనీ, బ్యాంకు ఖాతాల్లో జమచేసే పద్ధతి వీటిని నివారిస్తుందనీ ప్రభుత్వం చెబుతున్నది. ఇది వినటానికి బాగానే వుంది. బ్యాంకు ఖాతాల్ పెద్ద సమస్య. బ్యాంకులన్నీ నగరాలు, పట్టణాలలోనే వున్నాయి. గ్రామాలలో వున్నవి చాలా తక్కువ. దేశంలో 6 లక్షలకు పైగా గ్రామాలున్నాయి. అన్ని బ్యాంకులకూ కలిపినా మొత్తం బ్రాంచిలు ఇందులో నగంకూడా లేవు. బ్యాంకుల ద్వారా ఖాతాలు నిర్వహిస్తున్న జనాభా 20శాతం మించరు. దేశంలో పేదరికంలో వున్న జనాభా 25 కోట్లు, కుటుంబాలు 6 కోట్లు అని ప్రభుత్వ అంచనా. లాటిన్ అమెరికా దేశాలన్నింటి జనాభా కలిపినా ఇక్కడి పేదలంత వుండదు. ఈ పథకాలలో ముఖ్యమైనది లబ్ధిదారులను గుర్తించటం. అక్రమాలు, అవినీతి సాగేదిక్కడే. నగదు బదిలీ పథకం ఈ విషయంలో చేసేదేమీ లేదు.

ఈ పథకాలకు నగదు బదిలీ అమలుచేయటం ఇప్పట్లో సాధ్యంకాదని ప్రభుత్వానికి తెలుసు. వందలకోట్లు వ్యయం చేసినా ఆధార్‌కార్డులు ఒక కొలిక్కి రాలేదు. ఈ పథకాలను ఆపివేస్తే ప్రజల్లో అశాంతి పెరుగుతుందని తెలుసు. అందుకనే వీటిని నగదు బదిలీ పథకంలో చేర్చకుండా ఆగింది.

పేదరికంలో వున్న ప్రజలకు తక్షణ ఉపశమనాన్ని అందించే లక్ష్యంతో లాటిన్ అమెరికా దేశాలు ఈ పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టి విద్య, వైద్యంవంటి రంగాల్లో ప్రభుత్వపాత్రను పెంచుకుంటూ వస్తున్నాయి. దీనికి భిన్నంగా భారత

పాలకులు విద్య, వైద్య తదితర సంక్షేమ రంగాల బాధ్యతనుండి తప్పుకుంటూ, ఆ రంగాలను ప్రైవేటీకరించుకుంటూ వస్తున్నాయి. పేదలు విద్యా, వైద్య సౌకర్యాలు పొందేందుకు ప్రత్యామ్నాయ విధానాలు ఏర్పరచకుండా ఈ కొద్దిపాటి నగదు ఫించనంతో సరిపెట్టింది. ఈ పథకంపై మొదట వచ్చిన విమర్శలన్నీ ఈ ప్రజాకర్షక పథకాలు ఎత్తివేస్తారనే దిశగానే వచ్చాయి.

ప్రచార దశదాటి అమలుదశ కొచ్చేసరికి ప్రభుత్వ అసలు లక్ష్యాలు బయటపడ్డాయి. పెట్రో సబ్సిడీలు, ఆహార సబ్సిడీలను తగ్గించటానికి నగదు బదిలీని వినియోగించబూనుకున్నారని స్పష్టమైంది.

సబ్సిడీల కుదింపుకు దొడ్డిదారి

మొదట పెట్రో సబ్సిడీలన్నవాటిపై పడ్డారు. ప్రయోగాత్మకంగా రాజస్తాన్‌లోని ఆల్వాల్ జిల్లాలో కిరోసీన్‌కు అమలుచేశారు. అప్పటివరకూ లీటరు కిరోసీన్ 15 రూ॥లకు, తెల్లకార్డు ఉన్నవారికి చౌకధరల దుకాణాల ద్వారా సరఫరా అయ్యేది. నగదు బదిలీలో భాగంగా పేదలు లీటరు 45 రూ॥లకు కొనుక్కోవాలి. చౌక దుకాణదారు తన దగ్గర రిజిస్టరులో కొన్నవారి పేరూ ఎంత కొన్నది, రేషను కార్డు నెంబరు, వారి బ్యాంకు ఖాతానెంబరు, ఆధార్ కార్డు నెంబరు రాసుకోవాలి. దీనిని జిల్లా పౌరసరఫరాల కార్యాలయానికి పంపితే, వారు వాటిని తనిఖీచేసి పంపితే దశలవారిగా కేంద్రానికి చేరుతాయి. మూడునెలల కొకసారి తేడా 30 రూ॥లను బ్యాంకు ఖాతాలో జమచేస్తారు. మొదటి మూడునెలల కిస్తీని అడ్వాన్సుగా ఖాతాలో జమచేస్తామని చెప్పారు. ఆచరణలో జరిగినదేమిటి? ఆధార్ కార్డులు పూర్తిగా రాలేదు. ఉపాధి హామీ పోస్టాఫీసు ఖాతాలు చూపినా బ్యాంకులు ఖాతా తెరవలేదు. ఎలాంటి నగదు లేకుండా (జీరో ఖాతా) ఖాతా తెరవాలని ప్రభుత్వం చెప్పినా రూ॥500 వెయ్యకుండా బ్యాంకులు ఖాతాలు తెరవలేదు. ఫలితంగా 30శాతం వరకూ పేదలకు బ్యాంకు ఖాతాలు లేవు. ఖాతాలున్న వారిలో కూడా అందులోకి చేరాల్సిన నగదు అనేక కిస్తీలు రాలేదు. ఏడాది తర్వాత రెండు మూడు కిస్తీలు జమకాని వారు చాలా మందే వున్నారు. మూడు రెట్లు పెరిగిన ధరకు కొనలేక వీరు మానివేశారు. వీరి రేషను కార్డులను చూస్తే గతంలో వీరంతా ప్రతినెలా కిరోసీన్ కొన్నారని తేలింది. కొనలేక పేదలు మానివేశారు. జిల్లా ప్రభుత్వ యంత్రాంగం మాత్రం నగదు బదిలీవల్ల అక్రమాలు పోయి 79శాతం కిరోసీన్ సబ్సిడీ తగ్గిందనీ, రాష్ట్రమంతటా అమలుజరిపితే 920 కోట్ల రూ॥లు సబ్సిడీ తగ్గుతుందని భుజాలు చరుచుకున్నాయి. దీని అసలు అర్థమేమంటే కిరోసీన్ సబ్సిడీ 79శాతం తగ్గటమంటే, ప్రజలు కిరోసీన్ కొనటం 79శాతం తగ్గిందని. నగదు బదిలీ పేరిట కిరోసీన్‌ను ప్రజల కందుబాటులో లేకుండా చేసింది. చౌకధరల దుకాణదారు 220 లీటర్ల కిరోసీన్ ద్రమ్ముకు 3300 రూ॥చెల్లించి తెచ్చేవాడు. ఇప్పుడు ముందుగానే 9900 రూ॥లు చెల్లించి తేవాలి. ఇది గతంలో 15 రోజుల్లో అమ్మేవాడు. అతనికి కమీషన్ 15 రోజుల్లో వచ్చేది. ఇప్పుడు అమ్మకాలు తగ్గాయి కనుక పాతస్థాయిలో అమ్మటానికి బదునెలలు పడుతుంది. అతని కమీషన్ మాత్రం గతంలో వున్నంతే వుంది. దీనితో దుకాణం వదులుకోవాల్సిన స్థితిలో పడ్డామని వారంటున్నారు. (వివరాలు: ది హిందూ 4-12-2012).

నగదు బదిలీ పథకాన్ని సబ్సిడీలు తగ్గించటానికే వాడుతున్నారని ఈ అనుభవం తెలుపుతున్నది.

గ్యాసు ధర రెట్టింపు

దీనినిప్పుడు వంటగ్యాసుకు వర్తింపచేశారు. వంటగ్యాసుకు నిజమైన సబ్సిడీ ఎంతఅన్నది ఎవరికీ తెలియని బ్రహ్మ పదార్ధమే. వంటగ్యాసు తయారీకి చమురు కంపెనీలకు ఎంత ఖర్చవుతున్నది, ప్రభుత్వ ధరకంటే అదెంత ఎక్కువ వుంది అన్న అంశాలు ఎవరూ చెప్పరు. చమురును శుద్ధిచేసి డీజీలు, పెట్రోలు తయారు చేసేటప్పుడు వంటగ్యాసు ఉపఉత్పత్తిగా వస్తుంది. సహజంగానే దీని ధర తక్కువుండాలి. ఈ వివరాలు చెప్పుకుండా ప్రపంచ మార్కెట్టు రేటుతో పోల్చి సబ్సిడీ లెక్కలు చెబుతున్నారు. ఆ రకంగా ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన ధర సిలిండరుకు 1050 రూ॥లు.

ఆయిలు మార్కెటింగ్ కంపెనీలు గ్యాసు సిలిండర్లను డీలర్లుకు పంపుతారు.డీలర్లు వినియోగదారులకు ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన రేటుకు అమ్ముతారు. తేడాను ప్రభుత్వం ఆయిలు మార్కెటింగ్ కంపెనీలకు చెల్లిస్తుంది. వంటగ్యాసు సరఫరా కంపెనీలు రెండే వున్నాయి. అవి ప్రభుత్వ రంగంలోనే వున్నాయి. ఇక్కడ చెల్లింపులు సులభం, పాలనా ఖర్చులుండవు. తప్పుడు లెక్కలకూ అవకాశముండదు. ఇంటి వినియోగంకోసం యిస్తున్న సబ్సిడీని వ్యాపారస్తులు, ధనికులు వాడుకుంటున్నారంటూ ప్రభుత్వం ఈ విధానాన్ని మార్చింది. ఇప్పుడు డీలర్లు 9 సిలిండర్లను 450 చొప్పున అమ్మి లెక్క చెప్పాలి. ఆపై అమ్మిన

సిలిండర్లకు 1050 వసూలుచేసి లెక్క చెప్పాలి. ఇలా ప్రారంభించి పూర్తిగా అమలుకాకుండానే కొన్ని మార్పులు చేశారు. ఆధార్‌కార్డుతో ముడిపెట్టి 1050 రూ॥కు కొంటే మిగిలిన 600 రూ॥ వినియోగదారుడి బ్యాంకు ఖాతాలో వేస్తామని చెప్పారు.

సబ్సిడీలను తగ్గించటమే లక్ష్యంగా ఈ మార్పులు చేశారన్నది స్పష్టం. పేదలకు ఉపశమనాన్నిచ్చేందుకు రూపొందించిన అసలు పథకాల అమలు మానివేసి దీనిని చేర్చటంలో ఉద్దేశమిదే. రెండు ప్రభుత్వ కంపెనీలకు సబ్సిడీ చెల్లింపు సులభమైన పద్ధతికాగా, ప్రతి వినియోగదారుడు, డీలరు, సిలిండర్ల లెక్కలు నియంత్రించేందుకు పాలనా ఖర్చులు బాగానే అయ్యే పద్ధతి పెట్టారు. అయినా పెట్టారంటే ఎంతగా సబ్సిడీ తగ్గించి ప్రజలపై భారం వేస్తున్నారో తెలుస్తుంది.

ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమైతే, పేదలు వాడే కిరోసీన్‌పై సబ్సిడీ రూ॥29,886 కోట్లు. నగదు బదిలీ పూర్తిగా అమలుజరిగితే ఇది రూ॥7500 కోట్లకు తగ్గుతుంది. మధ్యతరగతి ప్రజలు ప్రధానంగా వాడే వంటగ్యాసుపై రూ॥62,251 కోట్ల సబ్సిడీ, రూ॥14,700 కోట్లకు తగ్గుతుంది. అంటే మొత్తంగా పేద, మధ్య తరగతి ప్రజలపై 47,551 కోట్ల రూ॥ల భారాన్ని మోపారు. అంటే ప్రతి వ్యక్తి మీదా 4వేల రూ॥లు వేశారు. అదే వంటగ్యాసుకు వస్తే, ఏడాదికి 12 సిలిండర్లు వాడుకుంటారనుకుంటే, ప్రతి మధ్యతరగతి కుటుంబంపైనా 7,680 రూ॥లు భారం మోపారు.

సబ్సిడీ వద్దనుకుంటే వెంటనే వంటగ్యాసు సరఫరాకు అంగీకరిస్తామని గ్యాసు కంపెనీలు చెబుతున్నాయి. జనాభా లెక్కల ప్రకారం ఏడాదికి 3 కోట్ల మంది తమ ఇళ్లు మారటమో, మరో ఊరు వెళ్లటమో చేస్తున్నారు. పని వెతుక్కుంటూ కొంతకాలం వలసపోయే గ్రామీణ పేదల సంఖ్య ఇంతకు రెండు రెట్లు వుంది. ఈ పేదలవరికీ సబ్సిడీ రేటుకు కిరోసీన్ అందదు. ఇలా వెళ్లిన వారి కార్డుతో ఊళ్లో కుటుంబాలు కిరోసీన్ తీసుకునేవి. వంటగ్యాసు వాడే మధ్యతరగతి ప్రజలు అద్దె యిళ్లు మారటం, ట్రాన్స్‌ఫర్లతో పూరు మారటం తరచుగా జరిగేదే. దీనితో వీరికి సబ్సిడీ బ్యాంకు ఖాతాల్లో జమచేయటం దాదాపు సాధ్యం కాదు. ప్రభుత్వ అంచనాలకంటే సబ్సిడీ కుదింపు అధికంగా వుంటుందన్నది స్పష్టమే.

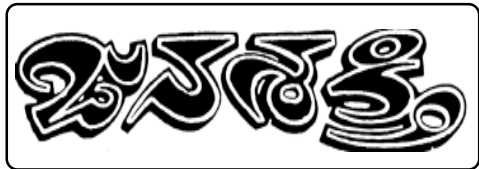
ఎరువుల సబ్సిడీకి మంగళం

ఇక నగదు బదిలీపథకాన్ని అమలు చెయ్యబోతున్న మరో అంశం ఆహార సబ్సిడీలు. దీనిలో రెండు రకాలున్నాయి. ఒకటి ఎరువులకిస్తున్న సబ్సిడీ. రెండు ఆహార ధాన్యాలకు ఘడ్ కార్పొరేషన్‌కిస్తున్న సబ్సిడీ. ఎరువులకు ఒకరేటు నిర్ణయించి అమ్మమని ప్రభుత్వం ఎరువుల కంపెనీలనాడేశించింది. ఎరువుల తయారీకి ఆ కంపెనీ కెంత ఖర్చయిందో లెక్కలు చూసి తేడాను వాటికి చెల్లించేది. దీనితో కంపెనీలు తప్పుడు లెక్కలు చూపి ఎక్కువ సొమ్ముపొందేవి. రైతుల పేరిట సబ్సిడీని అవి పొందేవి. అయితే రైతాంగానికి ఒక నిర్ణీత రేటుకు ఎరువులు అందేవి.

ఎరువుల కంపెనీ లెక్కల మాయాజాలంతో సబ్సిడీ పెరిగిపోతుండగా, రైతాంగంవల్ల ఎరువుల సబ్సిడీ పెరిగి భారమైందంటూ ప్రచారం చేసి ఖర్చులనుబట్టి ఎరువుల రేట్లు పెంచుకొమ్మని ప్రభుత్వం చెప్పింది. దీనితో దిగుమతి చేసుకొన్న ఎరువుల రేట్లస్థాయికి దేశంలోని ఎరువుల రేట్లను పెంచేందుకు కంపెనీలు పూనుకున్నాయి. నెలవారీ విడతలుగా ధరలు పెంచుకుంటూ పోతున్నాయి. ప్రభుత్వం మాత్రం తానిచ్చే సబ్సిడీ మొత్తాన్ని అలాగే వుంచింది. ఇది చాలక ప్రభుత్వం ఎరువుల సబ్సిడీని తగ్గించేందుకు నగదు బదిలీ పథకంలోకి తెస్తున్నది. ఆధార్ కార్డులతో బ్యాంకు ఖాతాలు రైతులు తెరిస్తే, మార్కెట్టు రేటుకే ఎరువులు కొంటే, రసీదులు చూపించితే ప్రభుత్వం సబ్సిడీని నగదుగా బ్యాంకు ఖాతాల్లో జమచేస్తానంటున్నది. దీనిని త్వరలో అమలుచేసేందుకు పూనుకుంటున్నది. దీనివల్ల రైతులు వృధాగా ఎరువులు అధికంగా వాడటం తగ్గుతుందనీ, సబ్సిడీ తగ్గి సద్వినియోగమౌతుందని చెబుతున్నది.

రుణాలకోసం రైతాంగం బ్యాంకులచుట్టూ తిరుగుతున్నారు. ఈ తిరుగుడుకే పొందిన రుణాల్లో 10శాతం వరకూ ఖర్చుచేయాల్సి వస్తున్నది. పెరిగే మార్కెట్టు రేటుకే ఎరువులు కొనటమంటే రైతాంగంపై రుణాలు వడ్డీల భారం మరింత పెరుగుతుంది. నగదు బదిలీ ఎంత ఎప్పుడు జరుగుతుందో తెలియని స్థితిలో రైతాంగంపై రుణభారం పెరుగుతుంది.

ఏది ఎలా సాగినా, ఆహారం, పెట్రో సబ్సిడీలు మూడులక్షల కోట్లు భారమైందంటూ తగ్గించుకోవటమే లక్ష్యంగా ప్రభుత్వం వ్యవహరిస్తున్నది. 51 జిల్లాలో నగదు బదిలీ పథకాన్ని ప్రారంభించిన ప్రభుత్వం త్వరలోనే దేశమంతటా అమలుచేస్తుంది. **(తరువాయి13వ పేజీలో)**

బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాలపై ప్రధానాంశాలు, నివేదిక

1. ప్రతి దేశంలోనూ విప్లవకర కార్మికోద్యమం పెరుగుతూ వుండటంతో, బూర్జువాలు, కార్మిక సంఘాల్లోని వాళ్ల ఏజెంటుల్లా దోపిడీదారుల ఆధిపత్యాన్ని సమర్థించే సైద్ధాంతిక, రాజకీయ వాదనలను కనుగొనేందుకు సతమతమవుతున్నారు. ఈ వాదనల్లో నియంతృత్వాన్ని ఖండించడం, ప్రజాస్వామ్యాన్ని సమర్థించడం ప్రత్యేకించి ముఖ్యమైనవి. పెట్టుబడిదారీ పత్రికల్లోనూ, 1919 ఫిబ్రవరిలో బెర్న్లో జరిగిన రాజీవాద ఇంటర్నేషనల్ కాన్ఫరెన్సులోనూ వెయ్యిన్నొక్క తరహాల్లో పునరుచ్చరింపబడిన యీ వాదన తప్పుడుతనమూ, కావట్యమూ సోషలిజం మౌలిక నూత్రాలకు ద్రోహంచెయ్యదలచని వాళ్లందరికీ విస్పష్టం.

2. మొదటి సంగతి, యీ వాదన సంబంధిత వర్గ సమస్యను ముందుకు తీసుకురాకుండా “మొత్తంగా ప్రజాస్వామ్యం”, “మొత్తంగా నియంతృత్వం” అన్న భావనలను వినియోగిస్తుంది. యీ వాత్ ప్రజలదిగా తలచబడే యీ వర్గతర లేక వర్గాతీత వైఖరి సోషలిజం ప్రధాన సిద్ధాంతపు, అంటే దాని వర్గ పోరాట సిద్ధాంతపు-బూర్జువావర్గ పక్షం వహించే సోషలిస్టులు యీ సిద్ధాంతాన్ని మాటల్లో గుర్తిస్తారు కాని ఆచరణలో విస్మరిస్తున్నారు-పరమ వికృతానుకరణ. ఎందుకంటే, “మొత్తంమీద ప్రజాస్వామ్యం” అన్నది ఏ నాగరిక పెట్టుబడిదారీ దేశంలోనూ లేదు. ఉన్నదల్లా బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం మాత్రమే. ఇది “మొత్తంమీద నియంతృత్వం” సమస్య కాదు. దోపిడీదారులు తమ ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించేందుకు జరిపే పోరాటంలో చేసే ప్రతిఘటనను అధిగమించేందుకుగాను, తనను పీడించే వాళ్లపైన, దోచుకునేవాళ్లపైన, అంటే బూర్జువావర్గంపైన, పీడిత వర్గపు, అంటే శ్రామికవర్గపు నియంతృత్వం-ఇది సమస్య.

3. నియంతృత్వ దశను గడవకుండా, అనగా రాజకీయ అధికారాన్ని వశపరచుకొని, దోపిడీదారులు ఎప్పుడూ చేసే తెంపరితనపు, అతి భయంకరమైన, హద్దులేని ప్రతిఘటనను బలప్రయోగంద్వారా అణచివెయ్యనిదే, ఏ పీడిత వర్గమూ ఎన్నడూ అధికారాన్ని సాధించుకోలేదు, సాధించుకోజాలదన్న విషయాన్ని చరిత్ర మనకి నేర్పుతోంది. “మొత్తంమీద నియంతృత్వాన్ని” తెగడుతూ, “మొత్తంమీద ప్రజాస్వామ్యాన్ని” పొగుడుతున్న సోషలిస్టులు యీనాడు దేని ఆధిపత్యాన్ని సమర్థిస్తున్నారో ఆ బూర్జువావర్గం, పురోగామి దేశాల్లో తిరుగుబాట్లు, అంతర్యుద్ధాల పరంపరద్వారా, రాజులను, పూజలలే ప్రభువులను, బానిస యజమానులను, తమ అధికార పునరుద్ధరణకోసం వాళ్లుచేసిన ప్రయత్నాలను బలిమిని అణచివెయ్యడం ద్వారా అధికారాన్ని సాధించుకుంది. ఈ బూర్జువా విప్లవాల, యీ బూర్జువా నియంతృత్వవర్గ స్వభావం గురించి అన్ని దేశాల సోషలిస్టులూ పెద్ద, చిన్న పుస్తకాల్లో, మహాసభ తీర్మానాల్లో, ప్రచార ఉపన్యాసాల్లో జనానికి సవాలక్ష సార్లు వివరించి చెప్పారు. అందుకే “మొత్తంమీద ప్రజాస్వామ్యం” కబుర్లమాటన ప్రస్తుతం బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యాన్ని సమర్థించడం, “మొత్తంమీద నియంతృత్వం” గురించిన అరుపుల మాటన ప్రస్తుతం శ్రామికవర్గ నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా పొలికేకలూ, అరుపులూ సోషలిజానికి పూర్తిగా ద్రోహంచెయ్యడమే. వాస్తవానికి అవి స్వపక్షం విడిచి బూర్జువావర్గం పక్షానికి పోవడమే, తన సొంత, శ్రామిక విప్లవం విషయంలో శ్రామికవర్గపు హక్కును నిరాకరించటమే, సరిగ్గా ప్రపంచమంతటా బూర్జువా సంస్కరణవాదం కుప్పకూలి,

యుద్ధం విప్లవకర పరిస్థితిని కల్పించిన చారిత్రక తరుణంలో బూర్జువా సంస్కరణవాదాన్ని సమర్థించడమే.

4. బూర్జువా నాగరికత, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం, బూర్జువా పార్లమెంటరీ వ్యవస్థల వర్గ స్వభావాన్ని వివరించేటప్పుడు సోషలిస్టులందరూ మార్క్స్, ఎంగెల్సులు అత్యంత శాస్త్రీయ ఖచ్చితత్వంతో నూత్రీకరించిన భావాన్ని, అంటే, అత్యంత ప్రజాస్వామిక బూర్జువా రిపబ్లిక్ సైతం బూర్జువావర్గం కార్మికవర్గాన్ని అణచివేసేందుకు, పీడికెడుమంది పెట్టుబడిదారులు శ్రామిక ప్రజలను అణచివేసేందుకు ఉపయోగించే యంత్రం తప్ప మరేమీ కాదన్న భావాన్ని వ్యక్తంచేశారు. ఇప్పుడు నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా, ప్రజాస్వామ్యానికి అనుకూలంగా అరుస్తున్న వాళ్లలో, సోషలిజం యీ మౌలిక సత్యాన్ని తను ఒప్పుకుంటున్నట్లు కార్మికులకు ఒట్టువేసి, ప్రతిజ్ఞ చెయ్యని ఒక్క విప్లవకారుడుగాని, ఒక్క మార్క్సిస్టుగాని లేడు. కాని ఇప్పుడు, విప్లవకర శ్రామికవర్గం పోరాటానికి సిద్ధంగా వున్నప్పుడు, యీ అణచివేత యంత్రాన్ని నాశనం చేసేందుకూ, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని నెలకొల్పేందుకూ కార్యాచరణకు పూనుకొంటున్నప్పుడు, బూర్జువావర్గం శ్రామికవర్గానికి “శుద్ధ ప్రజాస్వామ్యాన్ని” మంజూరుచేసిందనీ, ప్రతిఘటనను విరమించిందనీ, శ్రామిక ప్రజల మెజారిటీకి లొంగేందుకు సిద్ధంగా వుందనీ యీ ద్రోహులు వాదిస్తున్నారు. ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్లో శ్రమని పెట్టుబడి దోచుకునేందుకు రాజ్యయంత్రం వంటిదేమీ యిప్పుడు లేదనీ, వెనక కూడా ఎన్నడూ లేదనీ వాళ్లు ఉద్ఘాటించి చెప్తున్నారు.

5. సోషలిస్టులమంటూ గర్వంగా తిరిగేవాళ్లందరూ పారిస్ కమ్యూన్పట్ల మాటల్లో గౌరవం వ్యక్తంచేస్తున్నారు.

ఎందుకంటే, కార్మికులకు దీనిపట్ల ప్రగాఢమైన, చిత్తశుద్ధితో కూడిన సానుభూతి వున్న సంగతి వీళ్లకి తెలుసు.

బూర్జువా పార్లమెంటరీ వ్యవస్థ, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యాలు మధ్యయుగంతో పోలిస్తే బాగా ప్రగతిశీలమైన సంస్థలు; కాని శ్రామికవర్గ విప్లవయుగంలో యివి అనివార్యంగా మౌలికమైన మార్పు పొందాలి. వీటికి చారిత్రకంగా వున్న సాంప్రదాయక స్వభావాన్నీ, పరిమిత విలువనీ పారిస్ కమ్యూన్ అతి స్పష్టంగా చూపింది. కమ్యూన్ చారిత్రక ప్రాముఖ్యాన్ని గురించి అత్యుత్తమ అంచనా యిచ్చినది మార్క్స్. ఆయన తన విశ్లేషణలో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య, బూర్జువా పార్లమెంటరీ వ్యవస్థల దోపిడీదారీ స్వభావాన్ని బహిర్గతంచేసి, వాటిలో పీడిత వర్గాలకు ఒక హక్కు వుంటుందనీ, అదేమిటంటే, కొన్నేళ్లకి ఒకసారి, అన్నివర వర్గాల ఏ ప్రతినిధి పార్లమెంటులో ప్రజలకి “ప్రాతినిధ్యం వహించి, అణచాలో” నిర్ణయించే హక్కు అనీ స్పష్టం చేశాడు. మరి యిప్పుడు, సోవియట్ ఉద్యమం ప్రపంచమంతటినీ ఆకర్షించి, అందరి కళ్ల ముందు కమ్యూన్ కృషిని కొనసాగిస్తున్నప్పుడు, సోషలిజానికి ద్రోహులు పారిస్ కమ్యూన్ నిర్దిష్ట అనుభవాన్నీ, నిర్దిష్ట గుణపాఠాలనీ విస్మరించి, “మొత్తం మీద ప్రజాస్వామ్యం” గురించిన పాత బూర్జువా చెత్తని తిరిగి వల్లెస్తున్నారు. పారిస్ కమ్యూన్ పార్లమెంటరీ సంస్థ కాదు.

6. ఇంతేకాకుండా, పారిస్ కమ్యూన్ ప్రాముఖ్యం యీ కింది అంశాల్లో వుంది: అది బూర్జువా రాజ్య యంత్రాంగాన్ని, బ్యూరాక్రటీక్, న్యాయ, సైనిక, పోలీసు యంత్రాన్ని బ్రద్దలుకొట్టడానికి, దాన్ని పునాదులకంటా తుత్తునియలు చేయడానికి ప్రయత్నించి, దాని స్థానంలో శాసనాలచేసే అధికారానికీ, శాసనాలను అమలుజరిపే అధికారానికీ మధ్య విభజనలేని స్వయంపాలనా, సామూహిక కార్మిక సంస్థను ప్రవేశపెట్టేందుకు కృషిచేసింది. సోషలిజానికి ద్రోహులు శ్రామికవర్గ రిపబ్లిక్గా వర్ణిస్తున్న జర్మన్ రిపబ్లిక్తోబాటు అన్ని సమకాలిక బూర్జువా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్కులూ యీ రాజ్యయంత్రాంగాన్ని నిలుపుకుంటాయి. “మొత్తంమీద ప్రజాస్వామ్యాన్ని” సమర్థిస్తూ అరవడమంటే, ఆచరణలో బూర్జువావర్గాన్నీ, దోపిడీదారులుగా వాళ్లకి వున్న ప్రత్యేక హక్కుల్నీ సమర్థించడమే అన్న విషయానికి మనకి మరోసారి స్పష్టమైన దృవీకరణ లభిస్తోంది.

7. “సమావేశ స్వేచ్ఛ”ను “శుద్ధ ప్రజాస్వామ్యపు” డిమాండ్లకు ఒక ఉదాహరణగా తీసుకోవచ్చు. దోపిడీదారులు తమ పాలన కూల్చివేతను ప్రతిఘటించి, తమ ప్రత్యేక హక్కులను నిలుపుకునేందుకు పోరాడుతున్న కాలంలో, పరిస్థితిలో, దోపిడీదారులకు సమావేశ స్వేచ్ఛను వాగ్దానం చెయ్యడంలోని అవకతవకను, తన వర్గంతో తెగతెంపులు చేసుకొనని, వర్గ చైతన్యపూరితుడైన ప్రతి

ఒక్క కార్మికుడూ వెంటనే గ్రహిస్తాడు. బూర్జువాలు విప్లవకరంగా వున్నప్పుడూ, ఉదాహరణకు, 1649లో ఇంగ్లండులోగాని, 1793లో ఫ్రాన్సులోగాని, విదేశాల సైనికులను పిలవనంపి, పునరుద్ధరణ ప్రయత్నాలను సంఘటితం చేసుకునేందుకు “సమావేశమైన” రాజరికవాదులకూ, ప్రభువంశీకులకూ వాళ్లు “సమావేశ స్వేచ్ఛ” మంజూరుచెయ్యలేదు. చాలాకాలం క్రితమే అభివృద్ధి నిరోధకులుగా తయారైన యీనాటి బూర్జువాలు, దోపిడీదారులకు “సమావేశ స్వేచ్ఛ”ను గురించి ముందుగా హామీలను శ్రామికవర్గంనుంచి డిమాండుచేస్తే, తమ ఆస్తిహరణం జరగకుండా పెట్టుబడిదారులు ఏ ప్రతిఘటన చేసినప్పటికీ, వాళ్ల కాపట్యాన్ని చూసి కార్మికులు నవ్వుతారంతే.

మరోవైపున, అత్యంత ప్రజాతంత్ర బూర్జువా రిపబ్లిక్లో సైతం “సమావేశ స్వేచ్ఛ” అన్నది ఒక శుష్క పదబంధం; ఎందుకంటే, ధనికులకు మంచి పౌర భవనాలూ, వ్యక్తిగత భవనాలూ, సభల్లో గుమికూడేందుకు తగినంత విరామమూ వుంటాయన్న, ఆ సమావేశాలకు బూర్జువా అధికార యంత్రపు రక్షణ వుంటుందన్న విషయం కార్మికులకు బాగా తెలుసు. గ్రామీణ, పట్టణ కార్మికులకీ, సన్నకారు రైతులకీ-అంటే జనాభాలోని అత్యధిక సంఖ్యాకులకీ-యివన్నీ నిరాకరింపబడ్డాయి. ఈ పరిస్థితి యిలాగే వున్నంత కాలం “సమావేశం”, అనగా “శుద్ధ ప్రజాస్వామ్యం” అన్నదొక బూటకం. నికరమైన సమానత్వాన్ని సంపాదించుకొని, శ్రామిక ప్రజలు ఆచరణలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని అనుభవించడాన్ని సాధ్యం చేసేందుకు మొట్టమొదట చెయ్యవలసింది ఏమిటంటే, దోపిడీదారులకు అన్ని పౌర భవనాలూ, విశాలమైన ప్రైవేటు భవనాలూ లేకుండా చెయ్యడం, శ్రామిక ప్రజలకు విరామం కల్పించడం, వాళ్ల సమావేశ స్వేచ్ఛకు పీడిత సైనికులకు నాయకత్వం వహించే ప్రభువంశీకుల,

పెట్టుబడిదారీ ఆఫీసర్లచేతగాక, సాయుధ కార్మికులచేత రక్షణ కల్పించడమే.

ఆ మార్పును అమల్లో పెట్టినప్పుడే, కార్మికులనూ, మొత్తంగా శ్రామిక ప్రజలనూ, పేదలనూ అపహాసించకుండా, సమానత్వ, సమావేశ స్వేచ్ఛలను గురించి మనం మాట్లాడగలం. దోపిడీదారులను, బూర్జువావర్గాన్ని కూలదోసే శ్రామిక ప్రజల అగ్రగామి దళం, శ్రామికవర్గం మాత్రమే యీ మార్పును తీసుకురాగలదు.

8. “శుద్ధ ప్రజాస్వామ్యం”పు ప్రధాన నినాదాల్లో “పత్రికా స్వేచ్ఛ” మరొకటి. ఈ సందర్భంగా కూడా కార్మికులకు తెలిసిన, సోషలిస్టులు ప్రతిచోటా లక్షల సార్లు అంగీకరించిన విషయం ఒకటుంది. అతిమంచి ప్రింటింగ్ ప్రెస్సులూ, మిక్కిలి పెద్ద కాగితపు నిల్వలూ పెట్టుబడిదారుల స్వాధీనంలో ఉన్నప్పుడు, పత్రికలమీద పెట్టుబడిదారుల పెత్తనం-ఉదాహరణకు, అమెరికాలో మాదిరిగా, ప్రజాస్వామ్యమూ, రిపబ్లిక్ వ్యవస్థా ఎంత ఎక్కువగా అభివృద్ధిచెందితే అంత ఎక్కువ ప్రస్ఫుటంగా, నిశితంగా, స్వప్రయోజనపరంగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వ్యక్తమయ్యే పెత్తనం-యథాతథంగా నిలిచివున్నప్పుడు, ఈ స్వేచ్ఛ దగా అన్నదే ఆ విషయం. శ్రామిక ప్రజలకు, కార్మికులకు, రైతులకు సినలైన సమానత్వాన్నీ, నికరమైన ప్రజాస్వామ్యాన్నీ సంపాదించేందుకు చెయ్యవలసిన మొట్టమొదటిపని ఏమిటంటే, కిరాయికి రచయితలను కుదుర్చుకునే, ప్రచురణాలయాలను కొనివేసి, పత్రికలకు లంచాలు పెట్టే అవకాశాన్ని పెట్టుబడికి లేకుండా చెయ్యడం. ఈ పని జరగాలంటే, పెట్టుబడిదారులూ, దోపిడీదారులూ కూల్చివెయ్యబడాలి, వాళ్ల ప్రతిఘటన అణచివెయ్యబడాలి. ధనికులు మరింత ధనికులు అయ్యేందుకూ, కార్మికులు పస్తలతో మాడిచచ్చేందుకూ స్వేచ్ఛ-పెట్టుబడిదారులు “స్వేచ్ఛ” అనే పదం వాడేది ఎప్పుడూ దీనికే. పెట్టుబడిదారీ వాడుకలో పత్రికా స్వేచ్ఛ అంటే, పత్రికలకు లంచాలు యిచ్చేందుకూ, తమ ధన బలంతో ప్రజాభిప్రాయం అనబడేదాన్ని రూపొందించేందుకూ, కృతకంగా సృష్టించేందుకూ ధనికులకు స్వేచ్ఛ అని అర్థం. ఈ విషయంలో కూడా, “శుద్ధ ప్రజాస్వామ్యం” సమర్థకులు తమని తాము సామూహిక ప్రచార సాధనాలపై ధనికులకు అజమాయిషీ కట్టబెట్టే పరమ గణిజ, లంచగొండి వ్యవస్థ సమర్థకులుగా నిరూపించుకొంటున్నారు. వాళ్లు జనాన్ని మోసగించేవాళ్లుగా, పైకి యుక్తంగా కనిపించే, తియ్యటి, కానీ-శుద్ధ దగాకోరు పదబంధాలతో, పత్రికలను పెట్టుబడిదారీ బానిసత్వంనుంచి విముక్తంచేసే నిర్దిష్ట

చారిత్రక కర్తవ్యంనుంచి వాళ్లను పక్కకి మళ్లించేవాళ్లుగా నిరూపించుకొంటున్నారు. నికరమైన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు కమ్యూనిస్టులు నిర్మిస్తున్న వ్యవస్థలో యిమిడివుంటాయి. ఆ వ్యవస్థలో యితరులను దోచుకొని సంపదను కూడబెట్టుకొనే అవకాశం వుండదు. పత్రికలను దబ్బు ప్రత్యక్ష లేక పరోక్ష అజమాయిషీలో వుంచే వస్తువర అవకాశాలు వుండవు. ఉమ్మడి ప్రింటింగ్ ప్రెస్సుల, ఉమ్మడి కాగితపు నిల్వల వినియోగంలో సమాన హక్కులను అనుభవించే, అమలుజరుపుకొనే విషయంలో ఏ శ్రమజీవికీ (లేక ఏ సంఖ్యలోనైనా శ్రమజీవుల బృందాలకీ) ఏ అవరోధాలూ వుండవు.

9. యుద్ధానికి యింకా ముందే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో యీ ప్రఖ్యాత “శుద్ధప్రజాస్వామ్యం” అంటే వాస్తవంలో ఏమిటో పంథొమ్మిదవ, ఇరవైయ్యవ శతాబ్దాల చరిత్ర నిరూపించింది. ప్రజాస్వామ్యం ఎంత ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందినదైతే, ఎంత “ఎక్కువ శుద్ధమైనది” అయితే, వర్గ పోరాటం అంత ఎక్కువ నగ్నమూ, నిశితమూ, నిర్దాక్షిణ్యమూ అవుతుందనీ, పెట్టుబడిదారీ పీడనా, బూర్జువా నియంతృత్వమూ అంత “ఎక్కువ శుద్ధమైనవి” అవుతాయనీ మార్క్సిస్టులు ఎప్పుడూ వాదిస్తూ వచ్చారు. రిపబ్లిక్ ఫ్రాన్సులో డ్రేఫుస్ కేసు, స్వేచ్ఛాయుత, ప్రజాతంత్ర అమెరికన్ రిపబ్లిక్లో పెట్టుబడిదారులచేత సాయుధం చెయ్యబడిన కిరాయి బృందాలచేత సమ్మెదారుల ఊచకోత-యివీ, యిలాంటి వేలాది యితర వాస్తవాలూ బూర్జువావర్గం కప్పిపెట్టేందుకు వృధాగా ప్రయత్నిస్తున్న సత్యాన్ని వెల్లడిస్తున్నాయి. అనగా అత్యంత ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్కులలో వాస్తవంగా ఉన్నవి దౌర్జన్యమూ, బూర్జువా నియంతృత్వమే, పెట్టుబడి అధికారం కదిలించి వెయ్యబడుతోందని దోపిడీదారులు తలచిన ప్రతిసారీ అవి బహిరంగంగా ప్రదర్శిత మవుతున్నాయన్నదే యీ సత్యం.

10. 1914-18 నాటి సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం చైతన్యరీత్యా వెనకబడిన కార్మికులకు సైతం, మిక్కిలి స్వేచ్ఛాయుతమైన రిపబ్లిక్కులలో సైతం, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యపు నిజస్వభావం బూర్జువావర్గ నియంతృత్వమే అన్న విషయాన్ని తిరుగులేకుండా వెల్లడించింది. జర్మన్ లేక బ్రిటిష్ లక్షాధికారుల లేక కోటిశ్వరుల బృందాలను సంపన్నం చేసేందుకోసం కోట్లమంది చంపబడ్డారు. మిక్కిలి స్వేచ్ఛాయుతమైన రిపబ్లిక్కులలో బూర్జువా సైనిక నియంతృత్వాలు నెలకొల్పబడ్డాయి. జర్మన్ ఓటమి అనంతరం సైతం బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, అమెరికా, జపాను కూటమి రాజ్యాల్లో యీ సైనిక నియంతృత్వం కొనసాగుతోంది. శ్రామిక ప్రజల కళ్లు తెరిపించినది యుద్ధమే; బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యపు ముసుగును తొలగించినది యుద్ధమే; యుద్ధకాలంలోనూ, యుద్ధం మూలంగానూ జనానికి చట్టావ్యాపార, అక్రమ లాభార్జనల అగాధాన్ని చూపినది యుద్ధమే. “స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల” పేరు మీదుగానే బూర్జువావర్గం యుద్ధం సాగించింది; “స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల” పేరుమీదుగానే యుద్ధ సామగ్రి పరిశ్రమదారులు ఊహాకి అందనంత లాభాలు సంపాదించారు. ఇప్పుడు పూర్తిగా బహిర్గతమైన బూర్జువా స్వేచ్ఛ, బూర్జువా సమానత్వ, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యాల దోపిడీదారీ స్వభావాన్ని ప్రజాబాహుళ్యం నుండి రాజీవాద బెర్న్ ఇంటర్నేషనల్ కప్పిపుచ్చలేదు.

11. యూరప్ ఖండంలో మిక్కిలి అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశమైన జర్మనీలో, సామ్రాజ్యవాద జర్మనీ పరాజయ ఫలితంగా నెలకొల్పబడిన రిపబ్లిక్ స్వేచ్ఛ మొట్టమొదటి నెలలు బూర్జువా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ నిజమైన వర్గ స్వభావాన్ని జర్మన్ కార్మికులకీ, మొత్తం ప్రపంచానికీ చూపాయి. కార్ల్ లీబ్కెచ్ట్, రోజా లుక్సెంబర్గ్ల హత్య ప్రపంచ చారిత్రాత్మక ప్రాముఖ్యం కలిగిన ఘటన. అది అత్యుత్తమ మానవుల, సినలైన శ్రామికవర్గ, కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ నాయకుల విషాదమరణం మాత్రమే కాకుండా, దీనిద్వారా ఒక పురోగామి యూరోపియన్ రాజ్యపు (అతియోక్తి శంకలేకుండా, ప్రపంచ వ్యాపిత స్థాయిలోనే పురోగామి రాజ్యం అని చెప్పవచ్చు) వర్గ స్వభావం తిరుగులేకుండా బహిర్గతమయింది. అరిష్టు చెయ్యబడినవాళ్లను, అంటే రాజ్యాధికార రక్షణలో ఉంచబడినవాళ్లను, ఆఫీసర్లూ, పెట్టుబడిదారులూ శిక్షాభయం లేకుండా, అందునా సోషల్ దేశభక్తుల నాయకత్వానగల ప్రభుత్వ హయాంలో, హతమార్చగలిగితే, అలాంటిది సాధ్యమైన ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ బూర్జువా నియంతృత్వమే. కార్ల్ లీబ్కెచ్ట్, రోజా లుక్సెంబర్గ్ల హత్యపట్ల తమ ఆగ్రహం వ్యక్తంచేస్తూ,

లెనిన్

“మొత్తంమీద ప్రజాస్వామ్యం” అన్నది ఏ నాగరిక పెట్టుబడిదారీ దేశంలోనూ లేదు. ఉన్నదల్లా బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం మాత్రమే. ఇది “మొత్తంమీద నియంతృత్వం” సమస్య కాదు. దోపిడీదారులు తమ ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించేందుకు జరిపే పోరాటంలో చేసే ప్రతిఘటనను అధిగమించేందుకుగాను, తనను పీడించే వాళ్ళపైన, దోచుకునేవాళ్ళపైన, అంటే బూర్జువావర్గంపైన, పీడిత వర్గపు, అంటే శ్రామిక వర్గపు నియంతృత్వం-ఇదీ సమస్య.

యీ వాస్తవాన్ని అర్థంచేసుకోనివాళ్ళు, తమ మూఢత్వాన్ని లేక కాపట్యాన్ని మాత్రమే ప్రదర్శిస్తున్నారు. ప్రపంచపు అత్యంత స్వేచ్ఛాయుత, పురోగామి రిపబ్లిక్కుల్లో ఒకటైన జర్మన్ రిపబ్లిక్లోని “స్వేచ్ఛ”, అరెస్టు చెయ్యబడిన శ్రామికవర్గ నాయకులను శిక్షాభయం లేకుండా హత్యచేసేందుకు స్వేచ్ఛ. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఉన్నంత కాలం అది మరోలా ఉండనూ జాలదు. ఎందుకంటే, ప్రజాస్వామ్యపు అభివృద్ధి వర్గపోరాటాన్ని మందగించజేసేందుకు బదులు దాన్ని నిశితం చేస్తుంది. యుద్ధపు ఫలితాలు, ప్రభావాలన్నింటి మూలంగా, దాని పర్యవసానాల కారణంగా వర్గపోరాటం జాబ్బు స్థితికి చేరుకుంది.

నాగరిక ప్రపంచమంతటా బోల్షెవిక్కులను ప్రవాసం పంపడం, వేధించడం, జైళ్లలో కుక్కడం మనం చూస్తున్నాం. ఉదాహరణకు, అత్యంత స్వేచ్ఛాయుత బూర్జువా రిపబ్లిక్కులలో ఒకటైన స్విట్జర్లండులో యిదే పరిస్థితి. బోల్షెవిక్ వ్యతిరేక హత్యాకాండలు జరిగిన అమెరికా, వగైరాల్లోనూ యిదే పరిస్థితి. “మొత్తంగా ప్రజాస్వామ్యం” దృష్ట్యా లేక “శుద్ధ ప్రజాస్వామ్యం” దృష్ట్యా, ఆపాదమస్తకం సాయుధమైన పురోగామి, నాగరిక, ప్రజాతంత్ర దేశాలు వెనకబడిన, కరువు బాధకూ, వివాశనానికి గురైన రష్యాకి (కోట్ల ప్రతుల్లో అచ్చయ్యే బూర్జువా పత్రికలు అటవికమైనది, నేరపూరితమైనది, వగైరాలుగా వర్ణించే రష్యాకి) చెందిన కొద్దిమందిని చూసి భయపడటం నిజంగానే హాస్యాస్పదం. ఈ దారుణ వైరుధ్యాన్ని ఉత్పన్నచెయ్యగలిగిన సాంఘిక పరిస్థితి యధార్థానికి బూర్జువావర్గ నియంతృత్వమే అనడం స్పష్టం.

12. ఈ పరిస్థితుల్లో, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం దోపిడీదారులను కూలదోసి, వాళ్ళ ప్రతిఘటనను అధిగమించే చట్టపరమైన సాధనం మాత్రమే కాదు; యుద్ధానికి దారితీసిన, కొత్త యుద్ధాలకు సన్నద్ధంచేస్తున్న బూర్జువా నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా తమకిపున్న ఏకైక రక్షణగా, మొత్తం శ్రామిక జనబాహుళ్యం అంతటికీ తప్పనిసరి అవసరం కూడా.

సోషలిస్టులు అర్థంచేసుకోలేని, సిద్ధాంతపరమైన విషయాల్లో వాళ్ళ హ్రస్వదృష్టిలో, బూర్జువా దురభిప్రాయాలకు వాళ్ళ లొంగుబాటులో, శ్రామికవర్గానికి వాళ్ళ రాజకీయంగా చేసే ద్రోహంలో యిమిడివున్న ప్రధాన విషయం ఏమిటంటే, పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో, ఆ సమాజానికి సహజసిద్ధమైన వర్గపోరాటం తీవ్రమైనప్పుడల్లా, బూర్జువావర్గ నియంతృత్వమో లేక శ్రామికవర్గ నియంతృత్వమో తప్ప మరో ప్రత్యామ్నాయం ఉండజాలదు. మూడో మార్గానికి సంబంధించిన స్వప్నాలు అభివృద్ధి నిరోధకమైనవి, అవి పెట్టిబూర్జువా విలాపాలు. శతాబ్దకాలంపైగా అన్ని పురోగామి దేశాల్లోని బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం, కార్మిక ఉద్యమాల అభివృద్ధి, ప్రత్యేకించి గత ఐదేళ్ల అనుభవం దీనిని నిరూపించాయి. రాజకీయ అర్థశాస్త్ర విజ్ఞానం మొత్తం కూడా దీనిని నిరూపించింది. అలాగే, సరుకుల ఆర్థిక వ్యవస్థ ఉన్నచోటల్లా, బూర్జువావర్గపు ఆర్థిక అనివార్యతను వెల్లడించే మార్పిజం సారాంశమంతా కూడా దీన్నే

బూర్జువాలు విప్లవకరంగా వున్నప్పుడూ, ఉదాహరణకు, 1649లో ఇంగ్లండులోగాని, 1793లో ఫ్రాన్సులోగాని, విదేశాల సైనికులను పిలవనంపి, పునరుద్ధరణ ప్రయత్నాలను సంఘటితం చేసుకునేందుకు “సమావేశమైన” రాజరికవాదులకూ, ప్రభువంశీకులకూ వాళ్ళు “సమావేశ స్వేచ్ఛ” మంజూరుచెయ్యలేదు. చాలాకాలం క్రితమే అభివృద్ధి నిరోధకులుగా తయారైన యీనాటి బూర్జువాలు, దోపిడీదారులు “సమావేశ స్వేచ్ఛ”ను గురించి ముందుగా హామీలను శ్రామికవర్గంనుంచి దీమాండుచేస్తే, తమ ఆస్తిహారణం జరిగకుండా పెట్టుబడిదారులు ఏ ప్రతిఘటన చేసినప్పటికీ, వాళ్ళ కాపట్యాన్ని చూసి కార్మికులు నవ్వుతారంటే.

నిరూపిస్తుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పెరుగుదలే ఏ వర్గాన్ని అభివృద్ధిచేసి, అనేక రెట్లు పెంచి, ఏకీకృతంచేసి, పటిష్టం చేస్తుందో ఆ వర్గం, అంటే శ్రామికవర్గం మాత్రమే బూర్జువావర్గ నియంతృత్వాన్ని తొలగించి, దాని స్థానాన్ని ఆక్రమించగలదు.

13. సోషలిస్టుల సైద్ధాంతిక, రాజకీయ పొరపాట్లలో, పురాతన కాలంలో ప్రజాస్వామ్యపు బీజాలు తొలిసారిగా పొడచూపిన నాటినుంచి, గడిచిన శతాబ్దాల కాలంలో ఒక పాలకవర్గం స్థానాన్ని మరొకటి ఆక్రమించే క్రమంలో, ప్రజాస్వామ్యపు రూపాలు అనివార్యంగా మారాయన్న విషయాన్ని అర్థంచేసుకోకపోవడం మరొకటి. ప్రాచీన గ్రీసు రిపబ్లిక్కుల్లో, మధ్యయుగ నగరాల్లో, పురోగామి పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో ప్రజాస్వామ్యం వేర్వేరు రూపాల్లో వుంది, వేర్వేరు స్థాయిల్లో అన్వయింపబడింది. పాత, బూర్జువా, పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యపు కాలం చెల్లిపోయిన చట్రంలోపల, మౌలికమైన మార్పులు లేకుండా, ప్రజాస్వామ్యపు నూతన రూపాలు, ప్రజాస్వామ్యాన్ని అమలుపరచే నూతన పరిస్థితులకు మూర్తీభావమైన నూతన సంస్థలు సృష్టింపబడకుండా, మానవ జాతిచరిత్రలో అత్యంత ప్రగాఢమైన విప్లవం, (ప్రపంచంలో దోపిడీదారీ మైనారిటీనుంచి దోపిడీకి గురయ్యే మెజారిటీకి అధికారం బదిలీచెయ్యబడే మొట్టమొదటి విప్లవం) సంభవించవచ్చని అనుకోవడం శుద్ధ అర్థరహితం.

14. ఏదైనా ఒక వర్గం తన రాజకీయాధికారాన్ని కోల్పోతున్నప్పుడు అదిచేసే ప్రతిఘటనను బలప్రయోగంతో అణచివెయ్యవలసిన అవసరంనుంచి నియంతృత్వం ఉత్పన్నమవుతుందన్న కోణంలో, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం కూడా యితర వర్గాల నియంతృత్వం వంటిదే. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వానికీ, యితర వర్గాల నియంతృత్వానికీ (మధ్యయుగాల భూస్వామ్య నియంతృత్వం, అన్ని నాగరిక పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని బూర్జువా నియంతృత్వం) మధ్య మౌలికమైన తేడా భూస్వాముల, బూర్జువాల నియంతృత్వం అంటే జనాభాలోని విస్తృత మెజారిటీ, అనగా శ్రామిక ప్రజల ప్రతిఘటనను బలప్రయోగంతో అణచివెయ్యడంలో యిమిడివుంది. ఇందుకు భిన్నంగా, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం అంటే దోపిడీదారుల, అనగా జనాభాలో స్వల్ప మైనారిటీ అయిన భూస్వాముల, పెట్టుబడిదారుల ప్రతిఘటనను బలప్రయోగంతో అణచివెయ్యడం.

దీనిబట్టి, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం మొత్తంమీద ప్రజాతంత్ర రూపాల్లో, సంస్థల్లో మార్పు తీసుకురావడం మాత్రమే కాకుండా, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థచేత అణచి వెయ్యబడిన వాళ్ళు, అనగా కాయకష్టంచేసే వర్గాలు ఆచరణలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని అనుభవించడాన్ని సాటిలేని రీతిలో విస్తరించజేసే మార్పును ఖచ్చితంగా తీసుకురావాలని తేలుతోంది.

వాస్తవంలో, యిప్పటికీ రూపొందిన శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ రూపం, అంటే రష్యాలో సోవియట్ అధికారం, జర్మనీలో సమితుల పద్ధతి, బ్రిటన్లో ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల కమిటీలు, యితర దేశాల్లోని యిలాంటి సోవియట్ సంస్థలు- యివన్నీ కాయకష్టం చేసే వర్గాలకు, అనగా జనాభాలోని విస్తృత మెజారిటీకి అత్యుత్తమ, అత్యంత ప్రజాస్వామిక బూర్జువా రిపబ్లిక్కులలో సైతం యంతకు ముందెన్నడూ పూర్తిగా గాని, దాదాపుగా గాని లేని ప్రజాస్వామిక హక్కులను, స్వేచ్ఛలను అనుభవించేందుకు ఆచరణలో అవకాశాలను కల్పిస్తున్నాయి.

మొత్తం రాజ్యాధికారపు, మొత్తం రాజ్యంగయంత్రపు శాశ్వత, ఏకైక పునాది యేమిటంటే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థచేత అణచివెయ్యబడే వర్గాలను, అనగా కార్మికులను, అర్థ నిరాశ్రితులను (యితరుల శ్రమను దోచుకొని, తమ సొంత శ్రమ శక్తిలో కనీసం కొంత భాగాన్నైనా అమ్ముకొనే రైతులను) సామూహిక స్థాయిలో సంఘటితం చెయ్యడం. దీనిలో సోవియట్ అధికారపు సారాంశం వుంది. అత్యంత ప్రజాస్వామిక బూర్జువా రిపబ్లిక్కులలో సైతం, చట్టరీత్యా సమానహక్కులు కలిగివున్నప్పటికీ, వాస్తవంలో రాజకీయ జీవితంలో పాల్గొనడంనుంచి, ప్రజాస్వామిక హక్కులనూ, స్వేచ్ఛలనూ అనుభవించడం నుంచీ సవాలక్ష సాధనాలచేతా, సాకులచేతా నివారించబడుతున్నవాళ్ళు యీనాడు రాజ్యపు ప్రజాతంత్ర నిర్వహణలో పాల్గొనేందుకు నిరంతరాయంగా, స్థిరంగానే కాకుండా నిర్ణయాత్మకంగా తీసుకు రాబడుతున్నారు.

15. స్త్రీ, పురుష భేదం, మతం, మానవవంశం లేక జాతీయతతో ప్రసక్తి లేకుండా పౌరుల సమానత్వాన్ని - యీ సమానత్వాన్ని బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం సర్వత్రా, సర్వదా వాగ్దానం చేసిందే గాని ఎన్నడూ అమలుజరపని, పెట్టుబడి ఆధిపత్య కారణంగా అది ఎన్నడూ అమలు జరపలేకపోయిన సమానత్వాన్ని-సోవియట్ వ్యవస్థ, లేక

శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం వెంటనే, పూర్తిగా అమలు జరుపుతోంది. అసలు విషయం యేమిటంటే, ఉత్పత్తి సాధనాలపై వ్యక్తిగత స్వామ్యంలోనూ, వాటి పంపిణీ, పునః పంపిణీలకోసం పోరాటంలోనూ ఆసక్తి లేని కార్మికుల అధికారం మాత్రమే యీ పని చెయ్యగలదు.

16. సరిగ్గా శ్రామిక జనబాహుళ్యమే అధికార నిర్వహణ యంత్రాంగానికి అతిదూరంగా ఉంచబడే మాదిరిగా, పాత, అంటే బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య, పార్లమెంటరీ వ్యవస్థ ఏర్పాటు చెయ్యబడింది. ఇందులో భిన్నంగా, సోవియట్ అధికారం, అనగా శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం, శ్రామిక ప్రజలను నిర్వహణ యంత్రాంగానికి సన్నిహితంగా తెచ్చే మాదిరిగా వ్యవస్థీకరింపబడుతుంది. సోవియట్ రాజ్యవ్యవస్థలో చట్టాలు చేసే, చట్టాలు అమలుపరచే అధికారాల సమ్మేళనానికీ, ప్రాంతీయ నియోజకవర్గాల స్థానంలో ఉత్పత్తి సంస్థల-ఫ్యాక్టరీ-నియోజకవర్గాలు పెట్టడానికి లక్ష్యం యిదే.

17. సైన్యం ఒక పీడక యంత్రంగా ఉంటూ వచ్చినది ఒక్క రాజరిక వ్యవస్థలో మాత్రమేకాదు. అత్యంత ప్రజాస్వామికమైనవాటితోబాటు అన్ని బూర్జువా రిపబ్లిక్కులలోనూ అది అలాగే వుండిపోతుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పీడనకి గురైన వర్గాల శాశ్వత రాజ్యసంస్థలైన సోవియట్లు మాత్రమే బూర్జువా కమాండర్లకు సైన్యపు పరాధీనతను నిర్మూలించి, ఆచరణలో శ్రామికవర్గాన్ని సైన్యంతో సమీకృతం చెయ్యగల స్థితిలో వున్నాయి. సోవియట్లు మాత్రమే శ్రామికవర్గాన్ని పటిష్టంగా సాయుధంచేసి, బూర్జువా వర్గాన్ని నిరాయుధం చెయ్యగలవు. ఇది జరిగనప్పుడు సోషలిజం విజయం అసాధ్యం.

18. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చేత అత్యంత సాంద్రీకృతమూ, ప్రబుద్ధమూ చెయ్యబడిన వర్గంగా శ్రామికవర్గపు నాయకపాత్రకు సోవియట్ రాజ్య వ్యవస్థీకరణ అనువైనది. పీడిత వర్గాల అన్ని విప్లవాల, అన్ని ఉద్యమాల అనుభవం, ప్రపంచ సోషలిస్టు ఉద్యమ అనుభవం శ్రామికవర్గం మాత్రమే శ్రామిక, పీడిత జనాభాలోని చెదురుమదురు, వెనకబడ్డ విభాగాలను ఐక్యంచేసి, నడవగలిగిన స్థితిలో వుందని మనకు చూపిస్తోంది.

19. బూర్జువా, బ్యూరాక్రటిక్, న్యాయశాస్త్ర యంత్రాంగం అత్యంత ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్కులలో సైతం, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో నిలిపివుంచబడింది, నిలిపివుంచుకోవలసి వచ్చింది. వాస్తవంలో, కార్మికులకు, మొత్తంమీద శ్రామిక ప్రజలకు ఆచరణలో ప్రజాస్వామ్యపు అమలుకు మిక్కిలి పెద్ద ఆటంకం ఈ యంత్రాంగమే. ఈ పాత యంత్రాంగాన్ని వెంటనే బద్దలుకొట్టి, పూర్తిగా నిర్మూలించగలిగినది సోవియట్ రాజ్యవ్యవస్థ మాత్రమే. ఈ బాటలో ప్రపంచ చరిత్రాత్మకమైన తొలిఅడుగు వేసినది పారిస్కమ్యూన్ కాగా, సోవియట్ వ్యవస్థ రెండవ అడుగు వేసింది.

20. సోషలిస్టులు అందరూ, అందరి కంటే ముఖ్యంగా మార్క్సుతోబాటు, తమ ముందు పెట్టుకున్న లక్ష్యం రాజ్యాధికారాన్ని నిర్మూలించడమే. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధిస్తేగాని, నికరమైన ప్రజాస్వామ్యాన్ని, అనగా స్వేచ్ఛా సమానత్వాలను సాధించడం దుస్సాధ్యం. కాని దాన్ని ఆచరణలో సాధించడం సోవియట్ లేక శ్రామికవర్గ ప్రజాస్వామ్యం ద్వారా మాత్రమే సంభవం. ఎందుకంటే, రాజ్యనిర్వహణలో శ్రామిక ప్రజల సామూహిక సంఘాల నిరంతర, అనివార్య భాగస్వామ్యాన్ని సమకూర్చుకోవడం ద్వారా, ప్రతిఒక్క రాజ్యాన్ని పూర్తిగా దుల్లిపోజేసేందుకు అది నేరుగా సన్నాహం ప్రారంభిస్తుంది.

21. బెర్న్లో సమావేశమైన సోషలిస్టుల పూర్తి దివాళాకోరుతనం, యీ నూతన, అనగా శ్రామికవర్గ ప్రజాస్వామ్యాన్ని అర్థంచేసుకోవడంలో వాళ్ళ పూర్తి వైఫల్యం యాకింది అంశాలనుంచి ప్రత్యేకించి విస్పష్టం. 1919 ఫిబ్రవరి 10న, బెర్న్లో జరిగిన రాజీవాద ఇంటర్నేషనల్ అంతర్జాతీయ కాన్ఫరెన్సులో బ్రాంటింగ్ ముగింపు ఉపన్యాసం యిచ్చాడు. బెర్న్లో, 1919 ఫిబ్రవరి 11న, ఇంటర్నేషనల్ అనుబంధితుల పత్రిక అయిన "Die Freiheit" శ్రామికవర్గానికి “స్వతంత్రుల” పార్టీ చేసిన ఒక విజ్ఞప్తిని ప్రచురించింది. ఆ విజ్ఞప్తి పై డెమన్ ప్రభుత్వపు బూర్జువా స్వభావాన్ని ఒప్పుకొని, సోవియట్లను - వాటిని అది Trager und Schutzer der Revolution, అంటే విప్లవ వాహికలనీ, రక్షక సంస్థలనీ వర్ణించింది - రద్దు చెయ్యాలని అతను కోరుకోవడాన్ని ఖండించి, సోవియట్లను చట్టబద్ధం చెయ్యాలనీ, వాటికి రాజ్యాధికారాన్ని చేకూర్చాలనీ, సార్వత్రిక ప్రజా రిఫరెండం జరిగేలోగా జాతీయ అసెంబ్లీ నిర్ణయాల అమలును నిలుపుదల చేసే అధికారాన్ని వాటికి యివ్వాలనీ ప్రతిపాదించింది.

శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం దోపిడీదారులను కూలదోసి, వాళ్ళ ప్రతిఘటనను అధిగమించే చట్టపరమైన సాధనం మాత్రమే కాదు; యుద్ధానికి దారితీసిన, కొత్త యుద్ధాలకు సన్నద్ధంచేస్తున్న బూర్జువా నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా తమకిపున్న ఏకైక రక్షణగా, మొత్తం శ్రామిక జనబాహుళ్యం అంతటికీ తప్పనిసరి అవసరం కూడా.

ఆ ప్రతిపాదన ప్రజాస్వామ్యాన్ని సమర్థించి, దాని బూర్జువా స్వభావాన్ని చూడటంలో విఫలమైన సైద్ధాంతికుల పూర్తి భావజాలాత్మక దివాళాకోరుతనాన్ని సూచిస్తుంది. సోవియట్ వ్యవస్థను, అనగా శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, జాతీయ అసెంబ్లీతో, అనగా బూర్జువావర్గ నియంతృత్వంతో, కలిపేందుకు చేసే యీ పరిహాసాస్పదమైన ప్రయత్నం రాజీవాద సోషలిస్టుల, సోషల్ డెమోక్రట్ల ఆలోచనా లోపాన్ని, వాళ్ళ అభివృద్ధి నిరోధక పెట్టిబూర్జువా రాజకీయ దృక్పథాన్ని, నూతన, శ్రామికవర్గ ప్రజాస్వామ్యపు అప్రతిహతంగా పెరుగుతున్న బలానికి బెదురుతో కూడిన వాళ్ళ రాయితీలను నగ్నంగా వెల్లడిస్తోంది.

22. కార్మిక బాహుళ్యంపట్ల భయంకొద్దీ, లాంఛనప్రాయంగా తీర్మానాన్ని ఆమోదించేందుకు సాహసించని బెర్న్ రాజీవాద ఇంటర్నేషనల్ మెజారిటీ వర్గ దృక్పథం నుంచి బోల్షెవిజాన్ని ఖండించడం సరైనదే. ఈ మెజారిటీ రష్యన్ మెన్షెవిక్కులతో, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలతో, జర్మనీలోని పై డెమన్లతో పూర్తి ఏకీభావంతో వుంది. బోల్షెవిక్కులు తమను వేధిస్తున్నారని ఫిర్యాదుచేస్తున్నప్పుడు, రష్యన్ మెన్షెవిక్కులూ, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలూ అంతర్యుద్ధంలో శ్రామికవర్గానికి వ్యతిరేకంగా బూర్జువావర్గ పక్షంలో పాల్గొన్నందుకు తాము వేధింపబడ్డామన్న విషయాన్ని మరుగుపరచ ప్రయత్నిస్తున్నారు. అదేవిధంగా జర్మనీలో పై డెమన్లూ, వాళ్ళ పార్టీవాళ్ళూ తాము కూడా కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా బూర్జువావర్గ పక్షాన అంతర్యుద్ధంలో పాల్గొంటున్న విషయాన్ని అప్పుడే నిరూపించుకున్నారు.

కాగా, బెర్న్ రాజీవాద ఇంటర్నేషనల్ మెజారిటీ బోల్షెవిక్కులను ఖండించేందుకు అనుకూలంగా వుండటం పరమసహజం. ఇది “శుద్ధప్రజాస్వామ్య” సమర్థనకి వ్యక్తీకరణకాదు. అందుకు భిన్నంగా, అంతర్యుద్ధంలో తాము శ్రామికవర్గానికి వ్యతిరేకంగా బూర్జువా వర్గం పక్షాన నిలుస్తామన్న విషయం తెలిసి, అలా భావించేవాళ్ళ అత్యనమర్దన యిది.

అందుకే, వర్గదృక్పథం నుంచి, రాజీవాద ఇంటర్నేషనల్ మెజారిటీ నిర్ణయాన్ని సరైనదిగా పరిగణించవలసివుంది. శ్రామికవర్గం సత్యాన్ని చూసి భయపడకూడదు, అది దాన్ని ముఖాముఖీ ఎదుర్కొని, అవసరమైన అన్ని రాజకీయ నిర్ధారణలూ చేసుకోవాలి.

కామ్రేడ్స్, చివరి రెండు అంశాలకూ నేను ఒకటి రెండు మాటలు జోడించాలని అనుకుంటున్నాను. బెర్న్ కాన్ఫరెన్సును గురించి మనకి నివేదిక యివ్వవలసిన కామ్రేడ్లు దాన్ని గురించి మరింత సవివరంగా చెప్తారని అనుకుంటున్నాను.

బెర్న్ కాన్ఫరెన్స్లో సోవియట్ అధికారపు ప్రాముఖ్యం గురించి ఒక్కమాట కూడా చెప్పిన పాపాన పోలేదు. రష్యాలోని మనం యీ సమస్యను గురించి యిప్పటికి రెండేళ్ళుగా చర్చిస్తున్నాం. 1917 ఏప్రిల్లో జరిగిన మన పార్టీ కాన్ఫరెన్సులో మనం యీకింది సమస్యను సైద్ధాంతికంగానూ, రాజకీయంగానూ సూత్రీకరించాం: “సోవియట్ అధికారం అంటే ఏమిటి, దాని సారాంశం ఏమిటి, దాని చారిత్రక ప్రాముఖ్యం ఏమిటి?” మనం యీ విషయాన్ని దాదాపు రెండేళ్ళుగా చర్చిస్తున్నాం. మరి మన పార్టీ మహాసభలో మనం దానిపైన ఒక తీర్మానం ఆమోదించాం.

ఫిబ్రవరి 11న బెర్న్ "Die Freiheit" జర్మన్ శ్రామికవర్గానికి ఒక విజ్ఞప్తిని ప్రచురించింది. దానిమీద జర్మనీ స్వతంత్ర సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ నాయకులు

నికరమైన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు కమ్యూనిస్టులు నిర్మిస్తున్న వ్యవస్థలో యిమిడి వుంటాయి. ఆ వ్యవస్థలో యితరులను దోచుకొని సంపదను కూడబెట్టుకొనే అవకాశం వుండదు. వత్రికలను దబ్బు ప్రత్యక్ష లేక వరోక్ష అజమాయిషీలో వుంచే వస్తుపర అవకాశాలు వుండవు. ఉమ్మడి ప్రింటింగ్ ప్రెస్సుల, ఉమ్మడి కాగితపు నిల్వల వినియోగంలో సమాన హక్కులను అనుభవించే, అమలుజరుపుకొనే విషయంలో ఏ శ్రమజీవికీ (లేక ఏ సంఖ్యలోనైనా శ్రమజీవుల బృందాలకీ) ఏ అవరోధాలూ వుండవు.

ఖనిజ వనరులపై ఆధిపత్యం కొరకు ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణలు

గత ఏడాది డిసెంబరు చివరిలో ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం సెంట్రల్ ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్కులోకి తన సైన్యాలను పంపింది. తిరుగుబాటుదారులు రాజధాని బంగుయిని పట్టుకోబోతున్న సమయంలో వెళ్ళిన ఫ్రెంచి సైన్యం ఇరుపక్షాల మధ్య శాంతి ఒప్పందాన్ని రద్దీంది. అధ్యక్షుడు బోజీజిని 2016 తర్వాత మరోసారి అధ్యక్షుడిని చేస్తామన్న హామీతో ప్రస్తుత ప్రభుత్వాన్ని రద్దు చేయించింది. తిరుగుబాటు దారులు ప్రతిపాదించిన నికోలస్ తియంగేను ప్రధానమంత్రిగా నియమింపచేసింది. అక్కడ పోటీపడుతున్న శక్తుల మధ్య అధికార పంపిణీ చేసింది.

బోజీజి 2003లో సైనిక తిరుగుబాటు చేసి తనను తాను అధ్యక్షుడిగా ప్రకటించుకున్నాడు. ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుతో ఏర్పడిన ప్రభుత్వం ప్రాన్సు సహాయంతోనే అధికారంలో వుండగలుగుతున్నది. 2006లో ప్రభుత్వ వ్యతిరేక తిరుగుబాటుదారులు దాడులను తీవ్రం చేయటంతో ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులు తమ సైన్యాన్ని 250 నుండి 600లకు పెంచారు. తిరుగుబాటుదారులను వెనక్కు కొట్టారు. 2012లో మళ్ళీ తిరుగుబాటు రావటంతో ప్రాన్సు మళ్ళీ సైన్యాన్ని పంపింది. సెంట్రల్ ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్కులో ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల సైనిక జోక్యానికి ఆఫ్రికాపై ఆధిపత్య స్థాపన లక్ష్యంగా వుంది.

దక్షిణ ప్రాంతంలో వున్న యురేనియం గనులను తవ్వకునేందుకు ఫ్రెంచి కంపెనీ అరీవాకు ఎదురైన అడ్డంకులను తొలగించేందుకే సైనిక జోక్యం సాగుతున్నదని వికీపీక్స్ బయటపెట్టిన పత్రాలు తెలిపాయి. బోజీజి తోకాడిస్తున్నాడనీ, ఈ దేశంలో పెరుగుతున్న చైనా ప్రభావంవల్ల అమెరికా, ప్రాన్సుల ప్రయోజనాలు బలహీనపడుతున్నాయనీ అమెరికా భావించినట్లు దౌత్యపత్రాలు స్పష్టం చేశాయి. డిసెంబరు 27న బోజీజి తన ఉపన్యాసంలో “చమురు అన్వేషణకు చైనాకు అనుమతివత్తముందు పారిస్లో టాటల్కు (ప్రాన్సు చమురు కంపెనీ) చమురు తవ్వకొండని చెప్పాను. వారి నుండి స్పందన లేదు. చైనాకు అనుమతించిన తర్వాత ఇది సమస్యగా మార్చారు” అన్నాడు.

ప్రస్తుతానికి బోజీజి అధ్యక్షుడిగా కొనసాగు తున్నాడు. సలేకా (కూటమి) పేరుతో వున్న తిరుగుబాటుదారులలో అనేక సెక్షన్లున్నాయి. మాజీ అధ్యక్షుడి మద్దతుదారులు, మైనారిటీ ముస్లింలకు ప్రతినిధులమనేవారూ, వివిధ ఆదివాసీ తెగలకు చెందిన మిలిటెంటల్లా, కొన్ని ప్రజాస్వామిక శక్తులూ వున్నారు. వీరందరూ బోజీజి సైనిక ప్రభుత్వ నిర్బంధకాండకు గురైనవారు. వీరిలో ఎందరు జనవరి 11 ఒప్పందాన్ని ఆమోదించి తమ స్వాధీనంలో వున్న పట్టణాలను సైన్యానికి తిరిగి అప్పగించడానికి సిద్ధపడతారన్నది వేచి చూడాల్సి వుంటుంది. ఈ రీత్యా ఒప్పందం అమలు సాకుతో ఫ్రెంచి సైన్యం దీర్ఘకాలం పాటు ఇక్కడ తిష్టవేస్తుందన్నది స్పష్టమే.

సెంట్రల్ ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్కులో ఫ్రెంచి సైనిక జోక్యం అక్కడికే పరిమితంకాదని కొద్ది రోజుల్లోనే బయటపడింది. “అల్ఖైదాతో సంబంధమున్న టెర్రరిస్టులను నాశనం చేసేందుకు” పొరుగునున్న దేశం మాల్డీవైకి సైన్యాన్ని పంపింది. విమానాలతో బాంబుదాడులు సాగించింది. మాల్డీవై ఫ్రెంచి దురాక్రమణకు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం మద్దతు తెలిపింది. గూఢచార సమాచారం అందించటంతోపాటుగా, ఫ్రెంచి సైన్యానికి వెనుక తట్టనహాయమందిస్తున్నది. నాటోకూటమి, బ్రిటన్, కెనడా, జెర్మనీ, డెన్మార్క్, జర్మనీలు కూడా ప్రాన్సుకు మద్దతు తెలిపాయి. విచిత్రమేమంటే మాల్డీవై అల్ఖైదాతో సంబంధముందంటున్న మీఘరెబ్లో అల్ఖైదా (ఎటక్యాఎం)ను సాకుగా చూపి సైనిక జోక్యానికి దిగిన సామ్రాజ్యవాదులు, లిబియాలో ప్రజాస్వామ్యం కోసం తిరుగుబాటు చేసిందంటూ ఎటక్యాఎంకు మద్దతుగా లిబియాపై దురాక్రమణ సాగించారు. టెర్రరిజంపై పోరు ఒకసాకు మాత్రమేనని మరోసారి స్పష్టమైంది.

ఇప్పుడీ యుద్ధం పొరుగునున్న నైగర్, అల్జీరియాలకు విస్తరించబోతున్నది. నైగర్లో ఇప్పటికే ఫ్రెంచి సైన్యం వుంది. మాజీవలసాధిపతివైన ప్రాన్సు సామ్రాజ్యవాదం గబన్, ఐవరీకోస్టు, సెంట్రల్ ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్, నైగర్ తదితర దేశాలలో ఈ నాటికీ తన సైన్యాన్ని ఉంచింది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం పైలెట్టులేని యుద్ధ విమానాల (డ్రాన్స్) స్థావరాన్ని నైగర్లో పెట్టింది. ప్రాన్సు దేశపు అణువిద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన యురేనియంలో

70శాతాన్ని నైగర్ నుండి పొందుతున్నది. ఫ్రెంచి కంపెనీ అరీవా ఇక్కడ యురేనియం గనులు తవ్వతున్నది. వాగ్గానం చేసిన మేరకు యురేనియం తవ్వకాలు సాగించనందున అరీవా కంపెనీకిచ్చిన అనుమతినీ రద్దు చేయాల్సి వస్తుందని నైగర్ ప్రభుత్వం హెచ్చరించింది. గనులలో కార్మికుల సమస్యలు తీవ్రమై వారు కార్యాచరణకు పూనుకున్నారు. 2010 నుండి 2012 వరకు యిక్కడ పనిచేస్తున్నవారనేకమంది కిడ్నాపుకు గురయ్యారు. వీరిలో కార్మికులకు నాయకత్వమొహిస్తున్న వారున్నారనీ, అరీవా కంపెనీ కిడ్నాపులు చేయించిందన్న వదంతులున్నాయి. అయితే దీనికి తగిన ఆధారాలు లేవని సామ్రాజ్యవాద పత్రికలు కొట్టివేస్తున్నాయి. కాగా ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం మాత్రం దీనివల్ల గనులలో భద్రతా సమస్య తీవ్రంగా దిగజారందంటూ అరీవా కంపెనీ గనుల రక్షణకు ప్రత్యేక బలగాల దళాలను పంపుతానని ప్రకటించింది.

అల్జీరియాలోని ఐన్చిక్ సహజవాయువు పైపులైనుపై జనవరి 27న దాడి జరిగింది. రాజధాని అల్జీర్స్కు ఉత్తరంగా 75కి.మీ. దూరంలో జరిగిన దాడిలో ఇద్దరు భద్రతా సిబ్బంది, ఐదుగురు ఉద్యోగులూ మరణించారు. ముక్తార్ బెల్ ముక్తార్ నాయకుడిగా వున్న “రుధిరసంతకం” అన్న ముస్లిం సాయుధ గ్రూపు దాడి చేసిందని చెబుతున్నారు. వందలాది మంది కార్మికులను, ఉద్యోగులను బంధించింది. అల్జీరియా సైన్యం రెండు విడతలుగా దాడి చేసి వారిని విడిపించింది. అయితే దీనిలో 81మంది చనిపోయారు. ముస్లిం టెర్రరిస్టుల సాకుతో సామ్రాజ్యవాదులు సైనికచర్యకు పూనుకుంటారన్న భయాన్ని అల్జీరియా ప్రభుత్వం వ్యక్తం చేస్తున్నది. ఈ ఆందోళన నిరాధారమైనది కాదు.

అమెరికా సైన్యపు పత్రిక ఆర్టికల్స్ పశ్చిమ ఆఫ్రికాను “సైన్యానికి చివరి సరిహద్దు”గా వర్ణించింది. “టెర్రరిస్టు గ్రూపులు అమెరికాకు, ప్రాంతీయ భద్రతకు ప్రమాద కారకులైనందున అమెరికా ప్రభుత్వ ప్రాధాన్యతలలో పశ్చిమ ఆఫ్రికా చేరింది” అని కూడా వ్యాఖ్యానించింది. ఫ్రెంచి అధ్యక్షుడు ఫ్రాంకాయింజ్ హోలాండ్ “ఎక్కడ ప్రజల హక్కులకు భంగం కలిగినా ప్రాన్సు అక్కడకు వస్తుందని టెర్రరిస్టులు తెలుసుకోవాలని” ప్రకటించాడు.

ఈ టెర్రరిస్టు గ్రూపులన్నింటికీ ఆయుధాలు అమెరికా నుండే అందాయి. లిబియాపై దురాక్రమణ సమయంలో అక్కడ టెర్రరిస్టు శక్తులకు అమెరికా అందించిన ఆయుధాలు ఇప్పుడు పొరుగునున్న ఆఫ్రికా దేశాలకు వెళుతున్నాయి. లిబియాపై దురాక్రమణ పూర్తయిపోయి, తొత్తు ప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పి, తాను ఆయుధాలిచ్చిన టెర్రరిస్టు గ్రూపులను ఒక వద్దటి ప్రకారం పొరుగు దేశాలకు “తరుముతున్నది”. లిబియా తర్వాత మాల్డీ దురాక్రమణ సాగటం ఊహించిన ప్రక్రియే. ఇప్పుడు మాల్డీలోని టెర్రరిస్టులను ఫ్రెంచి సైన్యం మాల్డీలోని ఉత్తర ప్రాంతానికి “తరిమివేస్తున్నా”ననీ, ఈ ప్రక్రియ దాదాపు పూర్తయి టెర్రరిస్టుల చివరిస్థావరం కూడా తమ ఆధీనంలోకి వచ్చిందని ప్రాన్సు చెప్పుకుంది. అమెరికా సాయుధం చేసిన టెర్రరిస్టులు మరింత ఉత్తరంగా నైగర్, అల్జీరియాలలోకి (అమెరికా పథక రచనలో భాగంగా) చేరుతున్నాయని ఇటీవలి ఘటనలు తెలిపాయి. “లిబియా నుండి వచ్చిన ఆయుధాలతో మేము లబ్ధిపొందటం సహజమే” అని ముక్తార్ బెల్ ముక్తార్ పత్రికలకు చెప్పాడు. అమెరికా గుత్తపెట్టుబడిదారుల విధాన రూపకర్త అయిన బ్రూక్లింగ్ ఇన్స్టిట్యూట్కు చెందిన బ్రూస్ రిడెల్ “తదుపరి కూలిపోయేది అల్జీరియా ప్రభుత్వమే” అని 2011 ఆగస్టులోనే వ్రాసాడు. అల్ఖైదా టెర్రరిస్టు దాడులూ, ఫ్రెంచి సైన్యం బాంబుల దాడి మధ్య చిక్కుకుని అల్జీరియా ప్రభుత్వం కూలిపోతుందని వ్రాసాడు.

“టెర్రరిజం పై పోరు” ఎంత బూటకమో వివరాలు తెలుసుకుంటే అర్థమౌతుంది. లిబియన్ ఇస్లామిక్ ఫైటింగ్ గ్రూపు (ఎల్ఐఎఫ్ఐ) లిబియాలోని టెర్రరిస్టు గ్రూపు. హాలీ అబ్దుల్ బెల్హజ్ దీనికి నాయకుడు. 2007లో అల్ఖైదాలో బిన్లడెన్ తర్వాత రెండవస్థానంలో వున్న జవహరీ ఎల్ఐఎఫ్ఐజి అల్ఖైదా ఇన్ మహాగ్రేలో కలిసిపోయిందని ప్రకటించాడు. అయినా ఎల్ఐఎఫ్ఐజికి నాటో దౌత్య గుర్తింపునిచ్చింది; నిధులిచ్చింది; ఆయుధాలిచ్చింది. 2011లో లిబియానేత గడాఫీని తొలగించేందుకు చేసిన దురాక్రమణకు సాకుగా లిబియాలో అల్లర్లను ఇది సృష్టించింది. ఇప్పుడు బెల్హజ్, టర్కీ, సిరియా సరిహద్దులకు చేరి “స్త్రీ సిరియన్ ఆర్మీ” అన్న సిరియాలోని టెర్రరిస్టులకు ఆయుధాలూ, నిధులూ అందిస్తున్నాడు. నాటో తరపున ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులే ఇతనికి ఆయుధాలు నిధులు అందజేస్తున్నారు. లిబియా

దురాక్రమణ సమయంలో ఎల్ఐఎఫ్ఐజికి అందిన ఆయుధాలు అల్ఖైదా ద్వారా మాల్డీలోకి చేరాయి. అల్జీరియాలోకి చేరుతున్నాయి.

ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి రష్యాను సాగనంపటానికి మొదలు పెట్టిన టెర్రరిస్టు శక్తులకు అన్నిరకాల మద్దతునందించటమన్న అమెరికా, నాటోల విధానం. తూర్పున ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాన్, పాకిస్తాన్ల నుండి పశ్చిమాన లిబియా, మాల్డీ వరకూ ముస్లిం దేశాలను అతలాకుతలం చేస్తున్నది. కాగా “ప్రపంచఖలిఫా”ను ఏర్పాటు చేసేందుకు ముస్లిం టెర్రరిస్టులు పూనుకున్నారంటూ సామ్రాజ్యవాద ప్రచారసాధనాలు విషంగకృతమైనాయి.

వాస్తవానికి ముస్లిం టెర్రరిజం వల్ల నష్టపోయింది. ముస్లిం ప్రజలే. లక్షలాది మంది నిహతులైనా దశాబ్దం తర్వాత కూడా ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్లు రక్తమోడుతూనే వున్నాయి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల నమ్మినబంటుగా పనిచేసిన పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వం టెర్రరిస్టులను ప్రోత్సహించి, వారినణిచేందుకంటూ అమెరికా పైలెట్లు లేని యుద్ధ విమాన దాడులు సాగించి పాకిస్తాన్ ప్రజలను బలిపెడుతున్నాయి. సిరియాలో అంతర్ముద్దం పేరిట అమెరికా సాగిస్తున్న టెర్రరిస్టు శక్తులకు ప్రోత్సాహానికి కొన్ని లక్షల మంది ప్రజలు అశువులు కోల్పోయారు. లిబియాలో 5లక్షల మంది దురాక్రమణ యుద్ధంలో నిహతులవటమో, నిర్వాసితులు కావటమో జరిగింది. మాల్డీపై ప్రాన్సు దురాక్రమణ ఫలితంగా జనవరినెల చివరినాటికి 1,47,000 వేలమంది దేశం వదిలి పొరుగుదేశాలకు చేరారనీ, మాల్డీ లోపల 2,29,000 మంది నిర్వాసితులయ్యారనీ ఐక్యరాజ్యసమితి నిర్వాసితుల కమిషన్ తెలిపింది. కానీ ఈ దురాక్రమణ యుద్ధంలో మరణించిన ప్రజల సంఖ్యను మాత్రం ఏ పత్రికా ఇవ్వటం లేదు. ది గార్డియన్ పత్రిక ఇలా రాసింది. “ఎంత మంది మరణించారో ఇంకా లెక్కించలేదు. ఇళ్ళలోనూ, ఇంటి బయటకూడా కొందరు మృతి చెందారు. బాంబుదాడిని తప్పించుకునేందుకు కొందరు నదిలోదూకి మునిగి పోయారు. వారిలో ముగ్గురు పిల్లలున్నారు.”

టెర్రరిజంపై పోరులో మరణిస్తున్నది, బాధలు పడుతున్నది ప్రజలు. కాగా లబ్ధిపొందుతున్నది సహజ వనరుల పైన గుత్తాధిపత్యం కొరకు టెర్రరిజాన్ని ప్రోత్సహించిన సామ్రాజ్యవాదులు. పశ్చిమాఫ్రికాలో లిబియాతో మొదలిడి సూడాన్, సెంట్రల్ ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్, మాల్డీ చేరి, నైగర్, అల్జీరియాలలో వివరిస్తున్న దురాక్రమణ యుద్ధానికి జరిగిన ముందస్తు ప్రణాళికలో పావులుగా సామ్రాజ్యవాదం ఉపయోగపెట్టుకుంటున్నది టెర్రరిజాన్నే.

సామ్రాజ్యవాదుల ఈ దురాక్రమణ యుద్ధాలను ప్రపంచ ప్రజలు తీవ్రంగా నిరసిస్తున్నారు. అమెరికాలోనే మొదటి నిరసనలు వచ్చాయి. “సైనిక వెర్రికి వ్యతిరేక మహిళలు” అన్న సంస్థ అమెరికాలోని మినియాపొలిస్ నగరంలో జనవరి 23న నిరసన ప్రదర్శన చేసింది. “పైలెట్లేని యుద్ధ విమానాలను మాల్డీలోకి అమెరికా పంపరాదు”, “మాల్డీలో అమెరికా జోక్యం చేసుకోరాదు”. అని మహిళలు నినదించారు.

అమెరికాలోని ‘యుద్ధ వ్యతిరేక జాతీయ ఐక్యకూటమి’ అన్న సంస్థ మాల్డీపై దురాక్రమణను ఖండిస్తూ జాతీయ సదస్సును నిర్వహించింది. ఆఫ్రికా, మధ్యప్రాచ్యం, మధ్యఆసియాలోని దేశాలపై అమెరికా సాగిస్తున్న పైలెట్టులేని యుద్ధ విమాన దాడులను వ్యతిరేకిస్తున్న అమెరికా, పాకిస్తాన్ పౌరులు కలిసి అమెరికా అంతటా పర్యటించి ప్రజాభిప్రాయసేకరణ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టాలని సంస్థ నిర్ణయించింది.

ఆఫ్రికా ఖండపు దేశాలలోని సంపద్యంత సహజ వనరులపై ఆధిపత్యం కొరకు సామ్రాజ్యవాదులందరూ చేతులు కలిపి సాగిస్తున్న దురాక్రమణ యుద్ధాలను ప్రపంచ ప్రజలు నిరసించాలి. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేయాలి. ★

కామ్రేడ్ ఫోక్రీ బెలాయిద్ హత్యను ఖండించండి!

కా॥ బెలాయిద్కు జోహార్లు

ట్యూనిసియా ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటానికి నాయకత్వమొహిస్తున్న ప్రజాసంఘటన నాయకుడు కామ్రేడ్ ఫోక్రీ బెలాయిద్ను 2013 ఫిబ్రవరి 6 ఉదయం ఆయన ఇంటిముందు దుండగులు హత్యచేశారు. కా॥బెలాయిద్ యునైటెడ్ పార్టీ ఆఫ్ పేట్రీయాటిక్ డెమోక్రాట్స్ (దేశభక్త ప్రజాస్వామిక వాదుల ఐక్యపార్టీ) ప్రధానకార్యదర్శి. ట్యూనిసియా స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల సాధనకు విరామమెరగకుండా పోరాడుతున్న ప్రముఖ నాయకుల్లో ఒకరు.

2011లో ట్యూనిసియాలో ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల కనుసన్నలలో నిరంకుశపాలనకు వ్యతిరేకంగా వచ్చిన ప్రజావెల్లుపను వినియోగించుకుని సామ్రాజ్యవాదులు, తమ కనుకూలంగా వుండే ఎన్నహద ముస్లిం పార్టీకి అధికారం కట్టబెట్టారు. అయినా ట్యూనిసియా కార్మికులూ, ప్రజలూ ప్రజాస్వామ్యం కొరకు తమ పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు. ప్రజలలో ప్రజాస్వామిక, కమ్యూనిస్టు శక్తుల ప్రభావం పెరుగుతున్నది.

దీనితో ఎన్నహద ప్రభుత్వం ప్రజాసంఘటనపై నిర్బంధకాండ సాగిస్తున్నది. పోలీసు యంత్రాంగంతో అణచి వేయటమే కాక ప్రజాసంఘటన నాయకులను హత్యకావించే విధానాన్ని అమలు జరుపుతున్నది. ఇలా సాగుతున్న హత్యాకాండలో భాగమే కా॥ బెలాయిద్ హత్య. పార్టీల నాయకులనేకాక, ట్రేడ్ యూనియన్లు, మహిళాసంఘాలు, వామపక్షాలు, లోకిక ప్రగతిశీల శక్తులపైనా, కార్యకర్తలపైనా ఈ దాడులు సాగుతున్నాయి.

ట్యూనిసియా వర్కర్సుపార్టీ నాయకుడు హెమ్మాహెమ్మామి “ఈ నేరానికి (బెలాయిద్ హత్య) ప్రభుత్వానిదే పూర్తిబాధ్యత” అని ప్రకటించాడు.

కామ్రేడ్ బెలాయిద్ హత్యను సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది. ఆయన కుటుంబసభ్యులకూ, తమ నాయకుడిని కోల్పోయిన పియుడిపికి ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలుపుతున్నది. ట్యూనిసియా ప్రజలపట్ల అభివృద్ధినిరోధక ప్రభుత్వం సాగిస్తున్న హత్యాకాండను ఖండించమని విప్లవకారులను, ప్రజాస్వామికవాదులను కోరుతున్నది.

పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తున్న ట్యూనిసియా ప్రజలకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) తన మద్దతును తెలుపుతున్నది. ట్యూనిసియాలో జాతీయ, ప్రజాస్వామిక పాలన స్థాపనకు సాగుతున్న ప్రజాపోరాటానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న ప్రజాసంఘటనకు మద్దతు తెలుపుతున్నది.

ట్యూనిసియా ప్రజాపోరాటం వర్ధిల్లాలి!
సామ్రాజ్యవాదం నశించాలి! శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయ సంఘీభావం వర్ధిల్లాలి!

13-2-2013

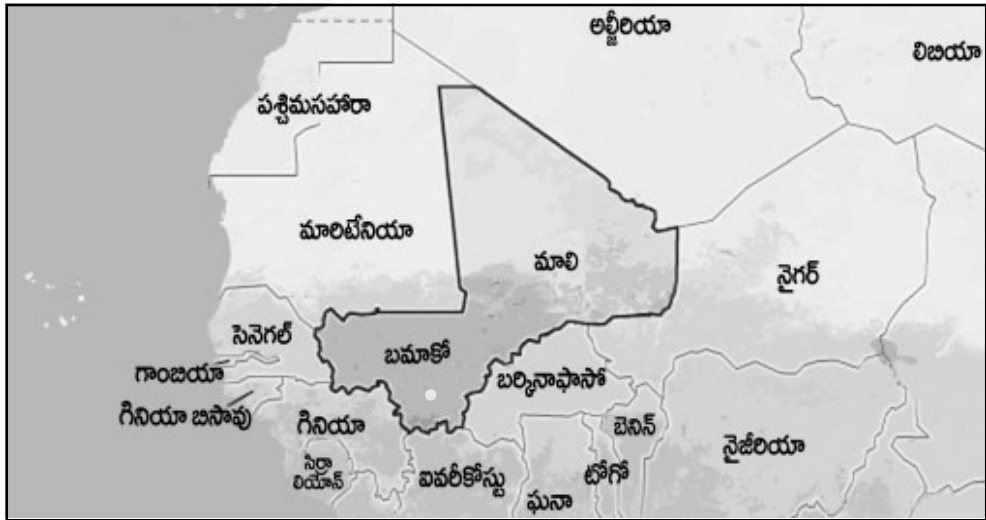
విశ్వం
ప్రధానకార్యదర్శి
సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

అరబ్ దేశాల్లో ప్రజాఉద్యమాలు సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలు

వెల: 15/-

కాపీలకు :
మైత్రీ బుక్ హౌస్
28-9-1, జబీల్ వీధి,
కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

మాలీపై ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ

వైశాల్యం	: 12,40,192 చ.కి.మీ
జనాభా	: 1,45,17,176
జనసాంద్రత	: 11.7/ చ.కి.మీ
రాజధాని	: బమాకో
అధికార భాష	: ఫ్రెంచి
జాతులు	: మండి(50%)ఫూలా(17%) తువారెగ్(10%) సొంగై(6%)
మతం	: ముస్లిం(90%) : క్రిస్టియన్(5%) : స్థానికం(5%)
ప్రధాన వృత్తి	: వ్యవసాయం(శ్రామికుల్లో 80%) పాడి
పంటలు	: ప్రత్తి, వరి, మొక్కజొన్న, తృణ ధాన్యాలు, పొగాకు, పండ్లు
పరిశ్రమలు	: టెక్స్టైల్స్
గనులు	: బంగారం
ఖనిజాలు	: వజ్రాలు, యురేనియం, చమురు, ఫాస్ఫేట్, సున్నపురాయి
విద్య	: ప్రాథమిక, మాధ్యమిక విద్య ఉచితం
అక్షరాస్యత	: 30-40శాతం
విద్యార్థుల చేరిక	: ప్రాథమిక విద్య 61 శాతం : మాధ్యమిక విద్య 20 శాతం
ఆరోగ్యం	: జీవన ప్రమాణం 52 సం॥
వ్యాధులు	: మలేరియా, క్షయ, కలరా
వైద్యశాలలు	: గ్రామాలలో లేవు
మందులు	: అధిక ధరతో దిగుమతి
టీకాలు	: అరుదు
స్కూలదేశీయాదాయం	: 1787 కోట్ల డాలర్లు
తలసరి ఆదాయం	: 1127 డాలర్లు

2013 జనవరి11న ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదం పశ్చిమాఫ్రికాలోని మాలీదేశంపై దురాక్రమణ యుద్ధానికి దిగింది. “మాలీలో మా జోక్యం ముగిసేనాటికి అక్కడ చట్టబద్ధ ప్రభుత్వమేర్పడుతుంది; శాంతిభద్రతలు నెలకొంటాయి; టెర్రరిస్టు ప్రమాదం లేకుండా పోతుంది”. అని ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఈ లక్ష్యసాధనకి 2500 మంది సైనికులను పంపుతున్నానని చెప్పింది. ఫ్రాన్సుకు గూఢచార సమాచారమూ, వెనుకతట్టు సరఫరా రూపంలో సహాయమందిస్తున్నట్లు అమెరికా రక్షణ కార్యదర్శి లియోన్ పానెట్టా తెలిపారు. నాటో కూటమి సభ్యదేశాలు ఫ్రాన్సు దురాక్రమణను సమర్థించాయి. బ్రిటన్, కెనడా, బెల్జియం, డెన్మార్క్, జర్మనీలు సైనిక సహాయమందిస్తామని ప్రకటించాయి. మాలీదేశం టెర్రరిస్టుల వశంకాకుండా రక్షించటమే తమ లక్ష్యమని, సామ్రాజ్యవాద దేశాలన్నీ ప్రకటించాయి. సామ్రాజ్యవాదులు ఏకమై చేస్తున్న ఈ ప్రచారంలో వాస్తవాస్తవాలేమిటి?

అపార ఖనిజసంపద

14వ శతాబ్దంలోనే మాలీ నుండి బంగారం ఎగుమతి అయ్యేది. బంగారం ఉత్పత్తిలో మాలీ నేడు దక్షిణాఫ్రికా, ఘనాల తర్వాత మూడవస్థానంలో వుంది. ప్రస్తుతం ఏడు గనులలో బంగారం తవ్వకాలు సాగుతున్నాయి. మరో ఏడు గనులను తవ్వకాలకు సిద్ధం చేస్తున్నారు. అణుఖనిజమైన యురేనియం అన్వేషణ తవ్వకాలను ఏడుకంపెనీలు సాగిస్తున్నాయి. ఉత్తర ఫ్రాంతంలోని ఫాలియా 150చ.కి.మీ.లో 5000 టన్నులూ, ఈశాన్య ఫ్రాంతంలోని కిడాల్ వద్ద 19వేల చ.కి.మీ.లో 200 టన్నులూ యురేనియం నిక్షేపాలున్నాయని అంచనా. ఫ్రెంచి కంపెనీ అరీవా ఇక్కడ తవ్వకాలు సాగిస్తున్నది. అలాగే 20లక్షల టన్నుల ఇనుప ఖనిజమూ, 12లక్షల టన్నుల బాక్సైటు నిక్షేపాలున్నాయని వెల్లడైంది. ఇదికాక రాగి, జిప్సమ్ ఖనిజాలు విస్తారంగా వున్నాయి.

రెడ్, జింక్ 17లక్షల టన్నులున్నాయి. ఫాస్ఫేటు నిక్షేపాలు 2.2కోట్ల టన్నులుండగా ఏడాదికి 1800టన్నులు వెలికి తీస్తున్నారు. ఈ ఖనిజనిక్షేపాలు ప్రధానంగా ఉత్తర ఫ్రాంతంలోనూ, ఈశాన్య, వాయువ్య ఫ్రాంతంలోనూ వున్నాయి.

ఇక 1970 నుండి చమురు కొరకు సాగుతున్న అన్వేషణలో చమురు, సహజవాయువు నిక్షేపాలున్నట్లు బయటపడింది. వీటిని వెలికితీసేందుకు ఫ్రెంచికంపెనీ టోటల్ను మాలీ ప్రభుత్వం కోరగా అంతగా పట్టించుకోలేదు. చైనా ముందుకు రావటంతో ఈ ఫ్రాంతంలో చైనా ప్రవేశాన్ని అడ్డుకోసేందుకు సామ్రాజ్యవాదులు పూనుకున్నారు. మాలీతోపాటు పశ్చిమాఫ్రికాలోకి చైనా చొరబాటు అమెరికా, ఫ్రాన్సుల ప్రయోజనాలకు భంగకరమైనందున దానినడ్డుకోవటం లక్ష్యమని అమెరికా విధాన రూపకర్తలలో (థింక్ ట్యాంక్) ఒకటైన బ్రూక్లింగ్స్ ఇన్స్టిట్యూట్ వాదించింది.

14వ శతాబ్దంలో నైగర్ నదీతీరాన ఏర్పడిన మాలీ సామ్రాజ్యం సహారా ప్రాంతం గుండా సాగే వాణిజ్య రహదారికి కేంద్రంగా వుండి ఆర్థికంగా పరిధివిల్లింది. యూరప్ ఖండానికి ఆసియాతో సాగే వాణిజ్యమంతా ఈ రహదారిలోనే నడిచేది. ఆఫ్రికాను చుట్టివచ్చే సముద్రమార్గం, మధ్యధరాసముద్ర (సూయజ్ కెనాల్) మార్గం ఏర్పడటంతో దీని ప్రాధాన్యత తగ్గింది. తూర్పున ఇథియోపియా నుండి పశ్చిమాన సూడాన్, మాలీల వరకూ అపార చమురు నిక్షేపాలు కనుగొనటంతో చమురు, సహజవాయువును తరలించే పైపులైన్లు మాలీ కీలకమైందిగా వుంది. ప్రత్యేకించి చమురు నిక్షేపాలున్న దక్షిణ సూడాన్ను సామ్రాజ్యవాదులు విడదీయటంతో ఉత్తరసూడాన్ ద్వారా చమురు తరలింపుకు అడ్డంకులు ఏర్పడే అవకాశం పెరగటంతో మాలీ తక్షణ ప్రాధాన్యత పొందింది.

సామ్రాజ్యవాద పత్రికలూ, సామ్రాజ్యవాదులూ టెర్రరిజాన్ని నివారించటమని ఎన్నికబుచ్చు చెప్పినా, మాలీ ఖనిజవనరులపై ఆధిపత్యం కోసమే దురాక్రమణ యుద్ధానికి పూనుకున్నాయన్నది స్పష్టం.

సామ్రాజ్యవాదుల ఆర్థిక చొరబాటు

1991లో అంతర్జాతీయ అభివృద్ధి సంఘం (ఐడిఐ) నుండి మాలీ ఆర్థికసహాయాన్ని తీసుకుంది. అది విధించిన షరతులలో భాగంగా గనుల చట్టాలను నడలించింది. ఫ్రాన్సు మాజీవలస దేశమైనందున ప్రధానంగా ఫ్రెంచి కంపెనీలు గనుల తవ్వకాలను మొదలుపెట్టాయి. 1988లో మాలీ ప్రభుత్వం ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధులతో ఒప్పందాన్ని చేసుకుంది. ఈ ఒప్పందంలో భాగంగా విద్యుత్తు, నీటిసరఫరా చేసే ప్రభుత్వరంగసంస్థ ఏర్పిర్డు మాలీని పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించింది. ముఖ్య ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమైన ఇండస్ట్రీ టెక్స్టైల్ డు మాలీని కూడా పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించింది. ఆనాటి నుండి వ్యవస్థాగత సర్దుబాటు కార్యక్రమం క్రింద 16 ప్రభుత్వరంగ కంపెనీలను పూర్తిగానూ, 12కంపెనీలను పాక్షికంగానూ ప్రైవేటీకరించింది. 2005లో ప్రభుత్వ రైల్వేను సావేజ్ కార్పొరేషన్కు అప్పగించింది. 2008 టెలిఫోన్ కంపెనీ సొబిల్ఫానూ, కాటన్ జిన్నింగ్ కంపెనీని ప్రైవేటీకరించింది.

వలస పాలన
మాలీచరిత్రలో 1991 సంవత్సరానికి ప్రాధాన్యత వుంది. 19వ శతాబ్దం మధ్యలో అప్పటికే సూడాన్ దేశాన్ని వలసగా మార్చుకున్న ఫ్రాన్సు మాలీని కూడా తన వలసాధిపత్యం క్రిందకు తెచ్చుకుంది. 1905 వరకూ ఫ్రెంచి సూడాన్గా ఫ్రెంచి వలస పాలన సాగింది. ఫ్రెంచి వలస పాలనపై ఈ ప్రాంతంలో ప్రజలు పోరాడారు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధానంతర జాతీయ విమోచనోద్యమాల వెల్లువతో ఆఫ్రికాలో ఫ్రాన్సు ప్రత్యక్షపాలన నుండి తప్పుకొనటం ప్రారంభమైంది. 1959లో సూడాన్ రిపబ్లిక్

ఏర్పడింది. ఫ్రెంచి సూడాన్లోని మాలీ, సెనెగల్ ప్రాంతాలతో మాలీ ఫెడరేషన్ను 1960 జూన్ 20న ఏర్పాటు చేశారు. 1960 ఆగస్టులో మళ్లీ సెనెగల్ను దీని నుండి విడగొట్టి ప్రత్యేక దేశంగా చేశారు. ప్రత్యక్ష పాలన వదులుకున్నా తమదోపిడి ప్రయోజనాలను కాపాడుకొనేందుకు వలసపాలకులనుసరించిన “విభజించి -పాలించే” విధానమే ఇక్కడ అమలు జరిగింది.

రష్యా, చైనాలలో విప్లవాల ప్రభావంతో సోషలిజం పట్ల ఆకర్షితమైన ఆఫ్రికా దేశాలు కొన్ని చర్యలు తీసుకున్నాయి. మాలీ మొదటి అధ్యక్షుడు మొడిబో కీటా సోషలిస్టు దేశాలతో సంబంధాలు పెట్టుకున్నాడు. ఆర్థిక వనరులను జాతీయం చేశాడు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను నెలకొల్పాడు. 1968లో ఫ్రాన్సు సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుతో మోసా టావోరే సైనిక తిరుగుబాటు జరిపి అధికారాన్ని కైవసం చేసుకున్నాడు. సంస్కరణ పేరిట గత ప్రభుత్వ చర్యలను తిరగదోడేందుకు ప్రయత్నించాడు. అయితే 1968 నుండి 1974 వరకూ కరువు కరాళవృత్తం చేసింది. వేలాదిమంది ప్రజలు కరువు వాతనబడి మరణించారు. సగం పశుసంపద నాశనమైంది. దీనితో సంస్కరణలు వెనక్కిపోయాయి. దిగజారిన జీవన పరిస్థితుల్లో ప్రజల్లో పెరిగిన ఆశాంతి రాజకీయ కల్లోలానికి దారితీసింది. 1980 వరకూ పాశచిక నిర్బంధకాండను ప్రయోగించి, సంస్కరణల కార్యక్రమాన్ని అమలు జరపచూశాడు. దీనితో ప్రభుత్వ వ్యతిరేక నిరసనలు వెల్లువెత్తాయి. ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలూ, డిమాండ్లు ముందుకొచ్చాయి. దీనితో కొన్ని పరిమితుల్లో రాజకీయ ప్రక్రియను సడలించాడుగానీ ఎన్నికలు జరిపి పూర్తిస్థాయి ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థను నిరాకరించాడు. ఉత్తరప్రాంతంలోని తువారెగ్ జాతీయులు తిరుగుబాటుకు పూనుకున్నారు.

1991 మార్చి నాటికి ప్రజా నిరసనలు వెల్లువెత్తాయి. యూనివర్సిటీ విద్యార్థులూ, కార్మిక సంఘాలు రాజధానిని స్థంభింపచేశాయి. మార్చి 22న సైనికులు నిరసనకారులపై కాల్పులు జరిపారు. దీనితో నిరసనలు మరింత తీవ్రమయ్యాయి. అధ్యక్షుడు అత్యవసర పరిస్థితిని ప్రకటించాడు. మార్చి 26న జరిగిన ఘర్షణల్లో డజన్లకొలది పౌరులు మృతిచెందారు. ప్రజలపై కాల్పులు చేయటానికి సైనికులు నిరాకరించారు. మధ్యాహ్నానికి సైనికాధికారి లెఫ్టెనెంట్ కల్నల్ అమాండో టోరే అధికారాన్ని చేపట్టి, అధ్యక్షుడిని అరెస్టు చేసినట్లు, పౌర, రాజకీయ సంస్థలతో జాతీయ కాంగ్రెసు ఏర్పరచి నూతన రాజ్యాంగాన్ని రచించి, రిఫరెండం నిర్వహిస్తానని ప్రకటించారు.

1992లో జరిగిన ఎన్నికల్లో ఆల్ఫా ఒమర్ కొనారే అధ్యక్షుడయ్యాడు. 1997లో తిరిగి ఎన్నికయ్యాడు. 2002 ఎన్నికల్లో 1991లో సైనికాధికారిగా వుండి రాజ్యాంగ చట్టాన్ని రూపొందించిన అమాండో టోరే ఎన్నికయ్యాడు. ప్రజాఉద్యమంలో తమ ప్రయోజనాలు దెబ్బతినకుండా సామ్రాజ్యవాదులు ఈ అధికారమార్పిడి రాజకీయ ప్రక్రియను నిర్వహించారని 1991 నుండి మాలీ ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన విధానాలు స్పష్టంచేస్తున్నాయి. అందుకనే ఆఫ్రికా దేశాలన్నింటిలోకి అత్యంత రాజకీయ స్థిరత్వాన్ని సాధించిన దేశంగా మాలీని పొగిడారు.

సంపాదకీయం... (మొదటి పేజీ తరువాయి)
తమ యిష్టాన్ని బట్టి రద్దు చేస్తున్నాయి. సహజ న్యాయసూత్రమైన -ఎటువంటి అనుమానానికి తావులేకుండా అతడిపై మోబబడిన నేరం అష్టల్గురు జరిపినట్లు రుజువుకాలేదు. కానీ సమాజం యొక్క ‘సమిష్టిస్పందన’ అనే అనిర్దిష్టమయిన, అసమంజసమైన కారణంతో అతడికి ఉరిశిక్ష విధింపబడింది.

దామైనా చట్టప్రకారం, అన్ని న్యాయావకాశాలు హరించబడ్డ తరువాతే అమలుజరపలేదు. దేశాధ్యక్షుడు అతడి అప్పీలును తిరస్కరించినా, తిరిగి దాన్ని సమీక్షించమని, సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్ళేహక్కు అష్టల్గురుకి వుంది. కానీ ఉద్దేశపూర్వకంగానే అతడికి ఆ హక్కును దక్కుకుండా, భారతప్రభుత్వం అతడ్ని రహస్యంగా ఉరితీసింది. కేవలం ఉరివేయటమే కాదు. అతడి మృతదేహాన్ని అతడి కుటుంబసభ్యులకివ్వాలన్న కనీస మానవీయ సంప్రదాయాన్నీ-సంస్కారాన్నీ పాటించకుండా తీహార్ జైల్లోనే ఖననం చేసి, భారతపాలకులు తమ అమానవీయ స్వభావాన్ని చాటుకున్నారు.

భారతదేశంలో కాశ్మీరును విలీనం చేసిన నాటినుండి భారతపాలకులు కాశ్మీర్ ప్రజల ప్రజాస్వామిక-జాతీయ ఆకాంక్షలను పట్టించుకోకుండా వారిని సైనికనిర్బంధంతో ముంచెత్తుతూ, అణచివేస్తూ జమ్మూకాశ్మీర్ పై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నారు. స్థానిక పాలకులతో కుమ్మక్కై కాశ్మీర్ ప్రజల జాతీయ ఆకాంక్షలను గుర్తించ నిరాకరిస్తున్నారు. పరోక్ష సైనికపాలనతో జమ్మూకాశ్మీర్ లో పాలన జరుపుతున్నారు. భారతపాలకులు అమలుజరిపే ఈ అణచివేత విధానాలే కాశ్మీర్ ప్రజలలో భారతప్రభుత్వంపై అపనమ్మకాన్ని కలగచేసి, వారు ప్రత్యేక దేశాన్ని కోరే ఉగ్రవాదులుగా తయారవుతున్నాయి. వారిని భారతదేశంలో పరాయివారిగా చేస్తున్నాయి. వేర్పాటువాదం వైపు నెడ్డున్నాయి. ఇటువంటి వేర్పాటువాదానికి తమ అణచివేత విధానం ద్వారా భూమికను సృష్టించిన ఈ పాలకులే, తిరిగి అణచివేత విధానం ద్వారా వారిని అనేక రూపాల్లో అణచివేస్తూ కాశ్మీర్ ప్రజలను రెచ్చగొడుతున్నారు. అందులో భాగంగా జరిగినదే అష్టల్గురుపై అక్రమంగా రహస్యంగా అమలుజరుపబడ్డ ఈ ఉరి ఉదంతం. ఇటువంటి సామాజిక, రాజకీయ నేపథ్యంలో న్యాయమైన, సరయిన దృష్టితో చూసినప్పుడు అష్టల్గురు ఉరి అన్నివిధాలుగా అపసవ్యమయినదే!, అన్యాయమైనదే!

ఇటువంటి రహస్యమైన ఉరిఅమలు ద్వారా, మన భారతదేశంలో నెలకొనివున్న న్యాయం, ధర్మం, మానవత్వం, ప్రజాస్వామ్యం లాంటి అన్ని వ్యవస్థలూ బూటకమైనవేననీ, నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం కోసం దేశప్రజలు పోరాడవలసి వుంది అనే జరూరు కర్తవ్యం ప్రజలముందుకు మరోసారి తీసుకురాబడింది. ★

తువారెగ్ల తిరుగుబాటు

మాలీలో బానిస విధానం ఈనాటికీ అమలులో వుంది. 2 లక్షల మంది బానిసలుగా యజమానులకు కట్టివేయబడి వున్నారు. 1991 ప్రజావెల్లువలో భాగంగా ఉత్తరప్రాంతంలో బానిసలుగా వున్న తువారెగ్ జాతీయులు తిరుగుబాటు చేశారు. సైన్యంతో పాశచిక నిర్బంధంతో దీనిని అణచివేశారు. దీనితో బానిసల్లో అధికమైన తువారెగ్లు పొరుగు దేశాలకు పారిపోయి తలదాచుకున్నారు. 2008 తర్వాత వీరిలో కొందరు మాలీలోకి తిరిగి రావటం మొదలైంది. బానిస యజమానులు వీరిని తిరిగి పట్టుకుని మళ్లీ బానిసలుగా చేస్తున్నారు. దీనితో తిరుగుబాటు మొదలైంది. ‘అజావద్ విముక్తికి జాతీయ ఉద్యమం’(ఎంఎన్ఎల్ఎం) అన్న సంస్థ నాయకత్వంలో వారు 2012 జనవరిలో పోరాటం ప్రారంభమైంది. జూన్ నాటికి ఎంఎన్ఎల్ఎం ఉత్తర మాలీలో పైచేయి పొంది అజావద్ స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించింది. తిబంక్తుతో సహా ముఖ్యపట్టణాలన్నీ వారి ఆధీనంలోకి వచ్చాయి.

దీనితో ఖనిజ వనరుల కేంద్రమైన ఉత్తర మాలీ చేజారిపోతుందన్న భీతితో సామ్రాజ్యవాదులు కుట్రలు ప్రారంభించారు. బానిస వ్యవస్థపై తిరుగుబాటును ముస్లిం హింసాకాండగా చిత్రించారు. అల్ఖైదా భూతాన్ని అవాహన చేశారు. అల్ఖైదా సాయంతో తువారెగ్లు ముస్లిం షరియత్ చట్టాన్ని అమలు జరుపుతున్నారని విషప్రచారం సాగించారు. చివరికి ముస్లిం టెర్రరిస్టులను అణచివేయటమన్న సాకుతో అన్ని సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుతో ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులు 2013 జనవరి 11న సైనిక దురాక్రమణకు దిగారు. జనవరి చివరి నాటిని తువారెగ్ “ముస్లిం టెర్రరిస్టుల” చివరి స్థావరమైన తిబంక్తును స్వాధీనం చేసుకున్నామని ప్రకటించారు.

ఇప్పుడు ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణకు మిగిలిన సామ్రాజ్యవాద దేశాలన్నీ ఎందుకు మద్దతు తెలిపాయో అర్థమౌతుంది. ఖనిజ వనరులపై ఆధిపత్యం కోల్పోతామన్న భయం వారిని ఒకటి చేసింది. బానిస వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలతో పోరాడుతున్న ప్రజలను టెర్రరిస్టులుగా చిత్రించారు. వారిని అణచివేశారు. మాలీ ప్రజలలో ముస్లింలు 90శాతం. 2012 ముందువరకూ ముస్లిం మతస్తులు మైనారిటీ మతస్తులైన క్రిస్టియన్లు. ఆదివాసీ తెగలతో సహజీవనం చేశారు. ఏనాడూ మత కలహాలు లేవు. 2012 నుండి బానిసల తిరుగుబాటును ముస్లిం టెర్రరిజంగా చిత్రించింది సామ్రాజ్యవాదులే. ముస్లింలు 90శాతంగా వున్నా ఏనాడూ షరియత్ చట్టమే అమలు జరగాలన్న డిమాండు ముందుకు రాలేదు.

ఇక ఆధిపత్యాన్ని స్థాపించుకున్నారు గనుక ఖనిజ వనరుల కొరకు సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య తగవులు ప్రారంభమౌతాయి. తగవులు మాలీలో జాతులమధ్య ఘర్షణలుగా మార్చే సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలూ మొదలవుతాయి.

మాలీపై ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణనూ, మాలీలో మారణకాండను సాగిస్తున్న సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలను ప్రపంచ ప్రజలు ముక్కకంఠంతో ఖండించాలి. మాలీలో సామ్రాజ్యవాద జోక్యం అంతంకావాలని నినదించాలి. ★

ఒక అహేతుక పద్ధతిలోనే మన న్యాయస్థానాలూ, తమ యిష్టాన్ని బట్టి రద్దు చేస్తున్నాయి.

సహజ న్యాయసూత్రమైన -ఎటువంటి అనుమానానికి తావులేకుండా అతడిపై మోబబడిన నేరం అష్టల్గురు జరిపినట్లు రుజువుకాలేదు. కానీ సమాజం యొక్క ‘సమిష్టిస్పందన’ అనే అనిర్దిష్టమయిన, అసమంజసమైన కారణంతో అతడికి ఉరిశిక్ష విధింపబడింది.

దామైనా చట్టప్రకారం, అన్ని న్యాయావకాశాలు హరించబడ్డ తరువాతే అమలుజరపలేదు. దేశాధ్యక్షుడు అతడి అప్పీలును తిరస్కరించినా, తిరిగి దాన్ని సమీక్షించమని, సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్ళేహక్కు అష్టల్గురుకి వుంది. కానీ ఉద్దేశపూర్వకంగానే అతడికి ఆ హక్కును దక్కుకుండా, భారతప్రభుత్వం అతడ్ని రహస్యంగా ఉరితీసింది. కేవలం ఉరివేయటమే కాదు. అతడి మృతదేహాన్ని అతడి కుటుంబసభ్యులకివ్వాలన్న కనీస మానవీయ సంప్రదాయాన్నీ-సంస్కారాన్నీ పాటించకుండా తీహార్ జైల్లోనే ఖననం చేసి, భారతపాలకులు తమ అమానవీయ స్వభావాన్ని చాటుకున్నారు.

భారతదేశంలో కాశ్మీరును విలీనం చేసిన నాటినుండి భారతపాలకులు కాశ్మీర్ ప్రజల ప్రజాస్వామిక-జాతీయ ఆకాంక్షలను పట్టించుకోకుండా వారిని సైనికనిర్బంధంతో ముంచెత్తుతూ, అణచివేస్తూ జమ్మూకాశ్మీర్ పై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నారు. స్థానిక పాలకులతో కుమ్మక్కై కాశ్మీర్ ప్రజల జాతీయ ఆకాంక్షలను గుర్తించ నిరాకరిస్తున్నారు. పరోక్ష సైనికపాలనతో జమ్మూకాశ్మీర్ లో పాలన జరుపుతున్నారు. భారతపాలకులు అమలుజరిపే ఈ అణచివేత విధానాలే కాశ్మీర్ ప్రజలలో భారతప్రభుత్వంపై అపనమ్మకాన్ని కలగచేసి, వారు ప్రత్యేక దేశాన్ని కోరే ఉగ్రవాదులుగా తయారవుతున్నాయి. వారిని భారతదేశంలో పరాయివారిగా చేస్తున్నాయి. వేర్పాటువాదం వైపు నెడ్డున్నాయి. ఇటువంటి వేర్పాటువాదానికి తమ అణచివేత విధానం ద్వారా భూమికను సృష్టించిన ఈ పాలకులే, తిరిగి అణచివేత విధానం ద్వారా వారిని అనేక రూపాల్లో అణచివేస్తూ కాశ్మీర్ ప్రజలను రెచ్చగొడుతున్నారు. అందులో భాగంగా జరిగినదే అష్టల్గురుపై అక్రమంగా రహస్యంగా అమలుజరుపబడ్డ ఈ ఉరి ఉదంతం. ఇటువంటి సామాజిక, రాజకీయ నేపథ్యంలో న్యాయమైన, సరయిన దృష్టితో చూసినప్పుడు అష్టల్గురు ఉరి అన్నివిధాలుగా అపసవ్యమయినదే!, అన్యాయమైనదే!

ఇటువంటి రహస్యమైన ఉరిఅమలు ద్వారా, మన భారతదేశంలో నెలకొనివున్న న్యాయం, ధర్మం, మానవత్వం, ప్రజాస్వామ్యం లాంటి అన్ని వ్యవస్థలూ బూటకమైనవేననీ, నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం కోసం దేశప్రజలు పోరాడవలసి వుంది అనే జరూరు కర్తవ్యం ప్రజలముందుకు మరోసారి తీసుకురాబడింది. ★

సబ్‌ప్లాన్ చట్టంద్వారా ఎస్సీ-ఎస్సీల సమస్యలు పరిష్కారమరేతాయా?

షెడ్యూల్డ్ కులాల-తెగల సంక్షేమంకోసం కేటాయించే నిధుల సక్రమ వినియోగంకోసం ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం సబ్‌ప్లాన్ (ఆర్థిక ప్రణాళిక, కేటాయింపులు, వినియోగం) బిల్లును ప్రత్యేక శాసనసభ సమావేశంలో ప్రవేశపెట్టి 2-12-2012న దాని ఆమోదంపొంది, బిల్లును చట్టంగా మార్చింది.

షెడ్యూల్డ్ కులాల-తెగల అభివృద్ధికోసం సబ్‌ప్లాన్ నిధుల ఖర్చుకోసం చట్టం చేయటం దేశ చరిత్రలోనే చరిత్రాత్మకమైందని, ఈ చట్టం వారి అభివృద్ధికి ఎంతగానో దోహదపడుతుందని పార్లమెంటులో రాజకీయ పార్టీలన్నీ ప్రశంసించాయి. ఇది ముఖ్యమంత్రి సాహసోపేత నిర్ణయంగా అభివర్ణించాయి.

రాష్ట్ర జనాభాలో షెడ్యూల్డ్ కులాల వారు 16.2 శాతం, షెడ్యూల్డ్ తెగలవారు 6.8శాతం మంది ఉన్నారు. యాభై ఆరువేల దశితువాడలు, 20వేల గిరిజన ఆవాసాలు ఉన్నాయి. నాగరిక ప్రపంచానికి దూరంగా కొండకోనల్లో నివసించే గిరిజనులు ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా తీవ్ర వెనుకబాటుతనానికి గురై నిక్కచ్చమైన జీవితాలు గడుపుతూ భూస్వాముల, వడ్డీవ్యాపారుల, ఫారెస్టు అధికారుల, కాంట్రాక్టర్ల దోపిడీకి గురౌతూ, సరైన ఆహారం, వైద్య సౌకర్యంలేక, దుర్గంధ పూరిత వాతావరణంలో రోగాలపాలై ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు. షెడ్యూల్డ్ కులాలకు చెందిన ప్రజలు కూడా అంటరానివారుగా, ఊరికి దూరంగా గూడెల్లో నివసించవలసి వస్తున్నది. భూస్వాముల, పెత్తందార్ల భూముల్లో కూలీగా పనిచేస్తూ, వచ్చే ఆదాయంతో కుటుంబ అవసరాలు తీరక; తినీ, తినక, కనీసం పిల్లలకు రెండు పూటల కడుపునిండా తిండి పెట్టలేని దుర్భర పరిస్థితుల్లో, దీర్ఘకాలిక రోగాల బారినపడి చస్తూ బ్రతుకుతూ జీవిస్తున్నారు. వారి పిల్లలు గొడ్ల కాపరులుగా, వివిధ పనుల్లో కూలీలుగా మారి కుటుంబ అవసరాల్లో పాలుపంచుకోవటంతో చదువుకు దూరమౌతున్నారు.

65 సంవత్సరాల స్వతంత్ర భారతావనిలో ఇప్పటికీ షెడ్యూల్డ్ కులాల, షెడ్యూల్డ్ తెగల వారి అభివృద్ధి నామమాత్రంగానే ఉంది. వారి జీవితాల్లో చెప్పుకోతగిన మార్పులు చోటు చేసుకోలేదు. వారి అభివృద్ధికోసం కేటాయించే నామమాత్రపు బడ్జెట్ కేటాయింపులు కూడా, వారికోసం పూర్తిగా వినియోగించటంలో పాలకులు విఫలమౌతూవస్తున్నారు. దీని ఫలితంగా వారి కనీస సమస్యలు కూడా పరిష్కారం కావటంలేదు. ఇప్పటికీ 20 లక్షల గిరిజన-దళిత కుటుంబాలకు ఇండ్ల స్థలాలు లేవు. 60శాతం ఇండ్లకు మంచినీటి సౌకర్యం, 80శాతం కుటుంబాలకు వ్యక్తిగత మరుగుదొడ్లు లేక అనేక అవస్థలు పడుతున్నారు. రోడ్ల నిర్మాణం, డ్రైనేజీ సౌకర్యంలేక కాలువ్య పూరిత వాతావరణంలో జీవించాల్సి వస్తున్నది. 12వేల గిరిజన కుటుంబాలకు, 40% దళిత కుటుంబాలకు విద్యుత్ సౌకర్యంలేక బుడ్డి దీపాలతో అవస్థపడుతున్నారు. 15వేల గ్రామాలకు స్పృశాన వాటికలు లేక వారు పడే యాతనలు మాటల్లో వర్ణించలేము.

తమ అభివృద్ధికోసం ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న విధానాల ఎడల షెడ్యూల్డ్ కులాల, షెడ్యూల్డ్ తెగల ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తంకావటం, వారి అభివృద్ధిని కోరేవారినుండి తీవ్ర విమర్శలు వెల్లువెత్తటంతో కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మభ్యపెట్టే విధానాలను ప్రకటించాయి. వారి అభివృద్ధికోసం బడ్జెట్ నుండి ప్రత్యేక నిధులు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించాయి. 1960 నుండి వంచాయితీ సంస్థల్లోనూ, 1972 నుండి మున్సిపాలిటీల్లోనూ ఎస్సీలకు 15%, ఎస్టీలకు 6% నిధులు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. 1975-76 నుండి దీన్ని ప్రభుత్వ విభాగాలకు వర్తింపజేసింది. 1980లో కేంద్రప్రభుత్వం రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రుల సమావేశం జరిపి, ఎన్.సి., ఎస్టీలకోసం స్పెషల్ కాంపోనెంట్ ప్లాన్ (ఎన్.సి.పి.)ను రూపొందించి, దాన్ని అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమలుచేయాలని పేర్కొంది. 2006 నుండి దీన్ని షెడ్యూల్డ్ కులాల ఉపప్రణాళిక (ఎన్.సి.ఎన్.పి)గా పేరు మార్చారు. ఎస్సీ, ఎస్టీల జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం ఎన్.సి.ఎన్.పి.కి ప్రణాళికలో బడ్జెట్ కేటాయింపులు జరగాలి. దీని ప్రకారం కేటాయించే నిధులు కూడా అరకొరగా ఉన్నా దాన్ని అమలు చేయటంలోనూ, ఖర్చు చేయటం లోనూ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం విఫలమౌతూవస్తున్నది. అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థల సర్వేలో, వారికి కేటాయించిన నిధుల్లో 7% కూడా ఖర్చు చేయలేదని వెల్లడైంది. 2001 నుండి 2011 వరకు షెడ్యూల్డ్ కులాలకు కేటాయించిన నిధుల్లో 21,604.41 కోట్లు కోత విధించగా, షెడ్యూల్డ్ తెగలకు కేటాయించిన దాల్లో 5 వేల కోట్లు ఖర్చు చేయలేదు. 2005, 10,11 ఆర్థిక సంవత్సరంలో ఈ కులాలకు 25,647 కోట్లు కేటాయించవలసి వుండగా 12,476 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చు చేసినట్లు లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. 13, 171

కోట్లు ఇతర రంగాలకు మళ్లించారు. గత 20 సంవత్సరాల్లో ఎస్సీ, ఎస్టీ సబ్‌ప్లానుకు కేటాయించిన నిధుల్లో 26,604 కోట్లు దారి మళ్ళాయి. 2011-12 ఆర్థిక సంవత్సరపు బడ్జెట్‌లో గిరిజన సంక్షేమానికి 1230 కోట్లు కేటాయించగా ఖర్చుచేసింది 600 కోట్లు మాత్రమే అలాగే ఎస్టీలకోసం 2532 కోట్లు సబ్‌ప్లాన్ క్రింద కేటాయించగా ఖర్చు చేసింది 910 కోట్లు జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం వీరికి కేటాయించ వలసింది 8,753 కోట్లు.

ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా వెనుకబడిన ఎస్సీ, ఎస్టీ కులాలవారు విద్యలోనూ తీవ్రమైన వెనుకబాటుతనానికి గురైనారు. ముఖ్యంగా గిరిజనుల వెనుకబాటుతనం విద్యలో బాగా కొనసాగుతున్నది. ప్రాథమిక విద్యతోనే వారి పిల్లల చదువులు ఆగిపోతున్నాయి. 2001-10 సం॥మధ్యకాలంలో రాష్ట్ర వ్యాపితంగా 3,12,308 మంది గిరిజన బాల, బాలికలు ఒకటవ తరగతిలో చేరగా 2009-10 నాటికి చదువుకొనసాగించే విద్యార్థుల సంఖ్య 72,606కి తగ్గిపోయింది. దీన్ని గమనిస్తే గిరిజనుల పిల్లలు విద్యకు ఎంతగా దూరమౌతుందో అర్థమౌతుంది.

గిరిజనులకు మెరుగైన విద్యను అందించేందుకు, దాన్ని అందుబాటులోకి తెచ్చేందుకు ప్రత్యేక పాఠశాలలు, కాలేజీలే కాకుండా, గురుకుల పాఠశాలలు ఏర్పాటు చేసినట్లు అందులో 84,876 మందికి విద్యతోపాటు వసతి సౌకర్యం కల్పిస్తున్నట్లు గొప్పగా చెబుతున్నది. ప్రభుత్వం ఈ పాఠశాలల్లో విద్యార్థుల ఎంపిక పద్ధతి వలన అత్యధికమంది గిరిజనులకు వీటిల్లో చదువుకొనే అవకాశం లేకుండా పోయింది. ఇలాంటి విధానంతో ప్రభుత్వం గిరిజన విద్యార్థుల మధ్య విభజన కల్పిస్తున్నది. వారి డిమాండ్‌ను ప్రక్కదారి పట్టిస్తున్నది. గిరిజన విద్యార్థుల కోసం ఇప్పుడున్న పాఠశాలలు, కాలేజీలు, గురుకుల పాఠశాలలు ఏమాత్రం చాలవు. గిరిజన విద్యార్థులందరూ చదువు కోవాలంటే ఇంకా ఎన్నో పాఠశాలలు, కాలేజీలు, హాస్టళ్లు నిర్మించాల్సివుంది. గిరిజన విద్యార్థులకోసం ప్రభుత్వం కేటాయిస్తున్న

2010-11 బడ్జెట్‌లో కేటాయింపులు, మంజూరు, ఖర్చుల వివరాలు కోట్లలో					
విద్యాసంస్థలు	కేటాయింపులు	మంజూరు	ఖర్చు	విద్యాసంస్థలు	విద్యార్థులు
హాస్టల్స్	387.52	296.93	274.57	442	77,420
ఆశ్రమ పాఠశాలలు				599	84,876
గురుకుల పాఠశాలలు	34.00	56.85	51.16	272	74,982
ఉన్నత పాఠశాలలు	15.40	14.47	30.12	116	5,889
మొత్తం	436.92	368.25	335.88	1,431	2,43,136

నిధులు కూడా నామమాత్రంగానే ఉన్నాయి. 2010-11 బడ్జెట్‌లో పాఠశాలలు, విద్యాసంస్థలకు, హాస్టల్స్‌కి కేటాయించిన నిధులే ఇందుకు నిదర్శనం.

ఈ పట్టికను పరిశీలిస్తే గిరిజన విద్యార్థుల విద్యా సదుపాయాలకు, భోజన వసతులకు ఏమాత్రం సరిపోదని, అందుకే విద్యార్థులు వసతుల లేమితో బాధపడుతున్నారు. అనేక రోగాలబారిన పడుతున్నారు.

షెడ్యూల్డ్ కులాల వారి పరిస్థితి ఇందుకు భిన్నంగా లేదు. గత పది సంవత్సరాలకాలంలో ఈ కులాలకు చెందిన 4,76,514 మంది ఒకటవ తరగతిలో చేరగా, పదో తరగతికి వచ్చేసరికి 1,76,514మంది మాత్రమే విద్యను కొనసాగించగలిగారు. దాదాపు మూడు వంతులమంది పిల్లలు చదువుమానుకొన్నారు. ఎస్సీ విద్యార్థులు 2238 హాస్టల్స్‌లో 1,90,000 మంది వసతి పొందుతున్నారు. విద్యార్థుల సంఖ్యను దృష్టిలో పెట్టుకొంటే హాస్టల్ వసతి పొందలేని వారి సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా ఉంది. హాస్టల్‌లో రూపొందించిన మెనూ ప్రకారం కనీసపాటి ఆహారం కూడా విద్యార్థులకు అందటంలేదు. హాస్టల్‌లో కనీస వసతులు లేక దుర్గంధపూరిత వాతావరణం మూలంగా అనేక రోగాలపాలై ప్రాణాలు కోల్పోతున్న పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఎస్సీ, ఎస్టీల జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం బడ్జెట్‌లో సబ్‌ప్లాన్‌కు నిధులు కేటాయించకపోవటం, వారి అభివృద్ధికి నిర్దిష్టమైన చర్యలు తీసుకోకపోవటం, కేటాయించిన నిధులు కూడా దారి మళ్లించటంతో ప్రభుత్వంపై తీవ్రవ్యతిరేకత వ్యక్తమైంది. జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం నిధులు కేటాయించి దారిమళ్లించకుండా వారి అభివృద్ధికి ఖర్చు చేయాలనే ఆందోళన ప్రారంభమైంది.

ఈ ఆందోళన అన్నివైపులనుండి ఉధృతరూపం దాల్చటంతో ప్రభుత్వం మొసలికన్నీరు కార్చసాగింది. ఎస్సీ, ఎస్టీల నిధులు దారిమళ్లినమాట వాస్తవమని, అలా దారి మళ్ళకుండా సబ్‌ప్లాన్ అమలుకు చట్టాన్ని తీసుకొస్తామని ప్రకటించింది. పాలక ప్రతిపక్ష పార్టీలు కూడా చట్టాన్ని త్వరగా తీసుకొని రావాలని డిమాండ్ చేశాయి. ఆ విధంగా కొన్నినెలలపాటు సబ్‌ప్లాన్ అమలుచట్టం గురించి ఎస్సీ, ఎస్టీల చుట్టూ తిరిగింది. ఈ క్రమంలో ఎస్సీ, ఎస్టీలను ఆందోళనబాట నుండి

ప్రక్కకు మరలించేందుకు రాష్ట్రప్రభుత్వం అసెంబ్లీ ప్రత్యేక సమావేశం జరిపి సబ్‌ప్లాన్ బిల్లును చట్టంగా మార్చి ఎస్సీ, ఎస్టీల అభివృద్ధికోసం పాటుపడుతున్నట్లు చెప్పింది.

ఎస్సీ, ఎస్టీల సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని పాలక-ప్రతిపక్ష పార్టీలు ఓట్లబ్యాంక్ కోసమే ఉపయోగించుకొన్నాయి. చట్టంప్రకారం సబ్‌ప్లాను నిధులను ఖర్చు చేయటంలో భాగంగా అన్ని ప్రభుత్వశాఖలూ, ఎస్సీ, ఎస్టీల్లోని వెనుకబడిన వర్గాలను గుర్తించి, వారికి ప్రాధాన్యం యిచ్చేలా ప్రణాళికలు రూపొందించాలని, వారిలో సమానత్వం సాధించేలా చర్యలు తీసుకోవాలని, చట్టంలో రెండవ అధ్యాయంలోని 6వ క్లాజులో పొందుపర్చారు. దీనికి టి.డి.పి. అభ్యంతరం తెలిపింది. ఎస్సీలకు నిధులు ఖర్చుపెట్టే క్రమంలో ఏబిసీడి వర్గాల వారిగా కేటాయింపులు జరగాలంటూ క్లాజును మార్చాలని సవరణ ప్రతిపాదించటంద్వారా వారిమధ్య వైరుధ్యాలను ప్రేరేపించింది. ఇప్పటికే జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం ఏబిసీడిలుగా వర్గీకరణచేసి రిజర్వేషన్‌లో ఉద్యోగ అవకాశాలు కల్పించాలనే దానిపై సంవత్సరాల తరబడి ఎస్సీలమధ్య వైరుధ్యం కొనసాగుతున్నది. దీనివలన వీరందరికీ విద్యా-ఉద్యోగ అవకాశాలు కల్పించాలనే డిమాండ్ వెనక్కిపోయింది. ఇది పాలక వర్గాలకు ఉపయోగంగా ఉండటంతో సమస్యను నాస్తుతూ వైషమ్యాన్ని పెంచుతూ వస్తున్నది. ప్రతిపక్ష పాలక పార్టీలు అందుకు సహకరిస్తున్నాయి. టి.డి.పి. సవరణ, నిధుల ఖర్చులోనూ వీరిమధ్య మరింత వైరుధ్యం పెంచేదిగా ఉంది. ఇదే జరిగితే పాలక వర్గాలు ఎంతగానో సంతోషిస్తాయి. నిధుల కేటాయింపు, ఖర్చు డిమాండ్ స్థానంలో, నిధుల వర్గీకరణ డిమాండ్ ముందుకువచ్చి సమస్యను ప్రక్కదారి పట్టిస్తుంది.

ఈ చట్టం ద్వారా ఎస్సీ, ఎస్టీ జనాభా లెక్కల ప్రకారం బడ్జెట్‌నుండి నిధులను సబ్‌ప్లాన్‌కు ఇవ్వటం జరుగుతుందని పేర్కొన్నారు. ఈ ఛండును ఎస్సీ, ఎస్టీలకోసమే ఖర్చుచేస్తారని చట్టంలో పేర్కొన్నారు.

అందుకు నోడల్ ఏజన్సీని ఏర్పాటు చేసి, దాని ఆధ్వర్యంలో నిధుల వినియోగం జరుగుతుంది. సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని సమర్థవంతంగా అమలుపర్చటానికి, తగు నిర్ణయాలు తీసుకోవటానికి ముఖ్యమంత్రి అధ్యక్షతన స్టేట్ కౌన్సిల్ ఫర్ డెవలప్‌మెంట్ ఆఫ్ షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్స్, షెడ్యూల్డ్ ట్రైబ్స్ ఏర్పాటు చేస్తారు. చట్టం అమలుకు సంబంధించి విధి విధానాలు రూపొందించటంలో, పథకాల రూపకల్పన, వాటి అమలుకోసం చర్యలను ఈ కౌన్సిల్ ప్రతిపాదిస్తుంది. ప్రతి ఆరునెలలకొకసారి ఈ కౌన్సిల్ సమావేశం అవుతుంది. పది సంవత్సరాలు మాత్రమే ఈ చట్టం అమలులో వుంటుంది. చట్టంలోని ప్రధాన సారాంశం ఇది.

చట్టంలోని అంశాలను గమనించినప్పుడు సబ్‌ప్లాన్‌కి కేటాయించిన నిధులన్నీ ముఖ్యమంత్రి, ఆయన నాయకత్వంలో ఏర్పడిన కౌన్సిల్, ప్రభుత్వాధికారుల ఆధ్వర్యంలో రూపొందించిన పథకాలకు ఖర్చు చేస్తారు. నిధుల వినియోగం, ఖర్చుచేసే విషయంలో ఎస్సీ, ఎస్టీ కులాల అభ్యున్నతికోసం పాటుపడే ఏ ఒక్కరికి ప్రాతినిధ్యం కల్పించలేదు. అందువలనే నిధులు దారి మళ్ళవనే గ్యారంటీ కల్పించటంలేదు. చట్టం చేయక ముందుకూడా ఎస్సీ, ఎస్టీల అభివృద్ధికోసం బడ్జెట్‌నుండి సబ్‌ప్లాన్‌కు నిధులు కేటాయించింది ప్రభుత్వమే. వాటిని ఖర్చుపెట్టేది ప్రభుత్వం, దాని అధికారులే. అలాంటప్పుడు వారికి కేటాయించిన నిధులు ఎందుకు ఖర్చు చేయలేదు; నిధులు దారి మళ్ళటానికి కారకులు ఎవరూ అన్నదానికి సమాధానం పాలకులే. దోషులను శిక్షించాల్సిన ప్రభుత్వమే దోషిగా మారింది.

ఇప్పుడు సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే చేసింది. దీన్ని అమలుచేసే విధి విధానాలను ప్రభుత్వమే చేసింది. అలాంటప్పుడు చట్టం సక్రమంగా అమలు జరుగుతుందనేది చెప్పలేము. ఇప్పటివరకు పాలకవర్గ ప్రభుత్వాలు చేసిన ఏ చట్టంకాని, సంస్కరణలుకాని, సంక్షేమ పథకాలుకాని సక్రమంగా అమలుజరగకపోగా ప్రభుత్వాల్లో వాటిని నీరు కార్చాయన్న వాస్తవం ఈ చట్టం అమలు ఎడల అనుమానం వ్యక్తమౌతుంది.

65 సం॥ స్వతంత్ర భారతావనిలో షెడ్యూల్డ్ కులాల, తెగల ప్రజలు కాని, ఇతర కులాల్లోని పేదలు కాని

పేదరికంలో మగ్గటానికి, పాలకుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడాల్సిన పరిస్థితికి కారణమేమిటి అన్న ప్రశ్నకు భూమిపైన, ఉత్పత్తి పరికరాలపైనా వారికి హక్కులేక పోవటమే. మనది వ్యవసాయక దేశం. ఇప్పటికీ నూటికి 68.08% ప్రజలు గ్రామాల్లోనే నివశిస్తున్నారు. వీరి ప్రధాన వృత్తి వ్యవసాయం. సేద్యానికి మూలమైన భూమి కొద్దిమంది చేతుల్లో పోగుపడి వుండటంవలన ఎస్సీ, ఎస్టీ ప్రజలతోపాటు ఇతర కులాల్లోని పేదలు కూడా భూమికి దూరమయ్యారు. భూస్వాముల, సంపన్నవర్గాల, ధనిక రైతుల భూముల్లో కూలీలుగా మారి, వారి రెక్కల కష్టంలో పంటలు పండించి, వారి గాదెలు నింపుతున్నారు. భూస్వాముల దోపిడీ, దౌర్జన్యాలకు గురౌతున్నారు. వారికి లభించే కూలితో కుటుంబ అవసరాలు తీరక దుర్భర జీవితాలు గడుపుతున్నారు. పేదల ఈ పరిస్థితి మారాలంటే సేద్యపు భూములపై వారికి హక్కు ఏర్పడాలి. భూమిపై హక్కు ఏర్పడటంద్వారా ఆ భూములనుండి పండే పంటలపై హక్కు ఏర్పడి, దానిపై వచ్చే ఆదాయాన్ని పొందగలుగుతారు. తద్వారా సాంఘికంగా, సాంస్కృతిక పరంగా అభివృద్ధిచెందుతారు. భూపోరాటాలు జరిగి కొద్దిమేరకైనా భూములు పొందిన ప్రాంతాల్లో వారిలో ఈ మార్పు కనిపించింది. తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధ పోరాటంలో దళిత-ఇతర పేదలు భూస్వాముల భూములు ఆక్రమించి పంటలను సొంతం చేసుకొని తెలెత్తుకు తిరగగలిగారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ చేసిన కృషి ఫలితంగా వర్గ చైతన్యంతోపాటు సాంఘిక-సాంస్కృతికంగా కూడా అభివృద్ధి చెందారు. శ్రమకు తగ్గవేతనం, ఉత్పత్తి పరికరాలపై హక్కు పట్టణ పేదలకు ఏర్పడటం ద్వారా వారు అన్నిరంగాల్లో అభివృద్ధి చెందుతారు.

భూస్వాముల, బడాపెట్టుబడిదారుల, సామ్రాజ్య వాదుల ప్రయోజనాలు కాపాడే భారత పాలకులు పేదల భూపోరాటాలను ప్రక్కదారి పట్టించే భూసంస్కరణల చట్టాలు చేశారు. భూసేవింగ్‌లను ఫార్మ్‌గా మార్చి భూస్వాముల భూములు చట్టపరిధిలోకి రాకుండా చేశారు. పేదలు పోరాటాలద్వారా సాగుచేసుకొంటున్న భూములకు, కొన్ని ప్రభుత్వ భూములకు భూపంపిణీ పేరుతో పట్టాలు ఇచ్చి భూసంస్కరణ అమలు గురించి గొప్పలు చెప్పుకొంటున్నారు. పేదలకు యిచ్చిన ఇరవై లక్షల ఎకరాల అన్లైన్ భూములు అన్యాయాంతమైనాయని కోనేరు రంగారావు భూకమిషన్ స్పష్టంచేసింది. సేద్యయోగ్యమైన, పంపిణీ అర్హమైన 60 లక్షల ఎకరాల భూములు ఉన్నాయని లెక్కలతో తన నివేదికలో పొందుపర్చింది. ఈ భూములన్నీ పేదలకు పంపిణీచేస్తే, వారికి ప్రత్యేక పథకాలు అమలు చేయాల్సిన అవసరం వుండదు. పాలకుల వైఖరి భూస్వాముల ప్రయోజనాలు కాపాడటం కాబట్టి, పేదలకు భూముల పంపిణీలో వంచనా పూర్వక విధానాలు అమలుజరుపుతున్నారు. అందుకే పేదలకు భూమి దక్కలేదు, ఫలితంగా భూమి సంబంధాల్లో చెప్పుకోదగ్గ మార్పులు సంభవించకపోగా, భూకేంద్రీకరణ పెరుగుతూ వస్తున్నది.

సేద్యపు భూములపై పేదల హక్కు ఏర్పడకుండా, పాలకులు చేసే చట్టాలు, పథకాలు వలన వారి జీవితాల్లో మార్పురాదు. ఇది అనేక సంవత్సరాల అనుభవం. ఈ అంశాన్ని సబ్‌ప్లాన్ అమలు చట్టంపై చర్చ జరిగినప్పుడు ఏ ఒక్క పాలక పార్టీ ముందుకు తీసుకొనిరాలేదు. ఎస్సీ, ఎస్టీ ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకు మౌలిక కారణాన్ని వదిలివేశారు. సబ్‌ప్లాన్ చట్టం వారి సమస్యలను పరిష్కరిస్తుందని ప్రశంసించారు. ఇది కూడా ఎస్సీ, ఎస్టీలను వంచించే విధానమే.

ఏ చట్టమైనా సక్రమంగా అమలు జరిగి పేదలకు ఉపయోగపడేదిగా ఉన్నప్పుడే దాని ప్రయోజనం నెరవేరుతుంది. అది పాలకుల చిత్తశుద్ధికి నిదర్శనం. ఆ చిత్తశుద్ధి రాష్ట్ర పాలకులకు లేదు. వారు చేసిన చట్టాలు, పథకాలు సక్రమంగా అమలు జరపలేదు. వీటిద్వారా పేదలను తన చుట్టూ తిప్పుకొంటూ ఓట్ల బ్యాంక్‌ను పెంచుకొనేందుకు ఉపయోగించుకొంటున్నారు. సబ్‌ప్లాన్ చట్టం కూడా అందులో భాగమే.

పాలకుల వర్గ స్వభావాన్ని అర్థంచేసుకొని ఎస్సీ, ఎస్టీ సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని నిజాయితీగా అమలుజరపాలని, పేదలందరికీ సేద్యపు భూములు పంపిణీ చేయాలనీ, సబ్‌ప్లాన్ నిధులు దారిమళ్లించకుండా కఠినమైన చర్యలు తీసుకోవాలని, నిధులను గ్రామకమిటీలద్వారా ఖర్చు చేయాలని, ఎస్సీ, ఎస్టీ ప్రజలు డిమాండ్ చేస్తూ, భూసంబంధాలను బద్దలుకొట్టి విప్లవ భూసంస్కరణలు అమలుజరిపి, భూమిపై పేదలకు హక్కు కల్పించే నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో అంతర్భాగంగా సాగే వ్యవసాయ విప్లవంలో ఇతర పేదలతో కలసి ముందుకు సాగాలి.★

పత్తిధరలను శాసిస్తున్న దళాల్ - సిండికేట్ వ్యాపారవర్గం

ఏ రైతులను చూసినా ఏమున్నది గర్వకారణం అప్పులమయం, ఆత్మహత్యల పరంపర తప్ప. ఇది మన రాష్ట్ర రైతాంగానికి బాగా వర్తిస్తుంది. 57 సంవత్సరాలుగా రాష్ట్రాన్ని పాలిస్తున్న ఏ పాలక పార్టీ అయినా ఒకే విధానాన్ని అమలు జరుపుతూ వస్తున్నాయి. ఎరువులు, పురుగుమందులు, విత్తనాల ధరలు పెంచుతూ ప్రతి సంవత్సరం సేద్యపు ఖర్చులు పెరిగేలా చేస్తున్నారు. సేద్యపు ఖర్చులకు అనుగుణంగా పంటలకు న్యాయమైన ధరలు, మార్కెట్ సౌకర్యం కల్పించటంలో ఉద్దేశపూర్వక వైఫల్యం ప్రదర్శిస్తున్నారు. పాలకుల విధానాల ఫలితంగా సేద్యపు ఖర్చులు కూడా రాక, అప్పుల ఊబిలో కూరుకొనిపోయిన రైతులు సేద్యం చేయాలంటేనే భయపడే పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. సేద్యం ద్వారా స్వతంత్రంగా బ్రతికిన రైతాంగం, నేడు మార్కెట్ శక్తుల దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడి వారి దోపిడీకి గురౌతున్నారు. అందులో భాగమే నేడు పత్తిరైతులు ఎదుర్కొంటున్న గిట్టుబాటు ధర సమస్య.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా 854.31 లక్షల హెక్టార్లలో పత్తిసాగు అవుతుంటే, భారతదేశంలో 226.65, అమెరికాలో 128.17, చైనాలో 133.50, పాకిస్థాన్లో 76.61 లక్షల ఎకరాల్లో పత్తి సేద్యం చేయబడుతున్నది. పత్తిసాగు విస్తీర్ణంలో భారతదేశం మొదటిస్థానంలో ఉన్నా, ఉత్పత్తిలో దిగువ స్థానంలో ఉంది. చైనా 60.75 లక్షల టన్నులతో మొదటి స్థానంలో ఉండగా, రెండవ స్థానంలో అమెరికా ఉంది. 40.50 లక్షల టన్నులతో ఇండియా మూడవస్థానంలో ఉంది. సగటు దిగుబడిలో మాత్రం అధమ స్థానంలోనే కొనసాగుతున్నది. చైనా 503.4కిలోలు (ఎకరాకి) దిగుబడితో ప్రథమస్థానంలో ఉండగా 361.76 కిలో అమెరికా తర్వాత స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. 263.05కిలో పాకిస్థాన్ మూడవస్థానంలో ఉంది. భారతదేశంలో మాత్రం ప్రపంచ సగటుకన్నా తక్కువగా ఉంది.

భారతదేశంలో ఇంత అధమస్థాయిలో ఉండటానికి పాలకులు మేలు రకమైన విత్తనాలు అందించక పోవటం, చీడపీడల నివారణ చర్యలు చేపట్టకపోవటం, భూసారాన్ని కాపాడే చర్యలు తీసుకోకపోవటం, పోషక ఎరువులను అందించకపోవటం కారణాలుగా ఉన్నాయి.

మన రాష్ట్రంలో ప్రధాన పంట వరి తర్వాత ఎక్కువ విస్తీర్ణంలో సాగవుతున్నది పత్తిపంటే. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, చీడ-పీడలు తోడుగా పత్తిపంట సేద్యం సాగుతున్నది. పత్తిసాగు మొదట ఆశాజనకంగా ఉండటం వలన దీనిపై రైతులు మొగ్గు చూపారు. హైబ్రిడ్, బి.టి.విత్తనాలు పత్తిసాగులో ఆధిపత్యం చెలాయించడం మూలంగా వాటినుండి సంక్రమించే చీడపీడలు కూడా ఆధిపత్యం లోనే ఉన్నాయి. తలనత్త, పచ్చపురుగు, పచ్చదోమ, లద్దెపురుగు, తెల్లదోమ, గులాబిరంగు వంటి తెగుళ్ళు సోకి పంటలకు అపారనష్టం వాటిల్లుతున్నది. 1974, 78,84,86,88,96,98,2001 సంవత్సరాల్లో తెగుళ్ళ వలన మొత్తం పంటనే రైతులు కోల్పోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఫలితంగా అనేకమంది రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలుగా మారారు. 5.8% మంది రైతులు పతనావస్థకు చేరారు.

పత్తిరైతులను చీడపీడలు వెన్నాడటంతో పాటు, పెరుగుతున్న సేద్యపు ఖర్చులు భయపెడుతున్నాయి. 1963-70 మధ్యకాలంలో పత్తిసాగు ఎకరాకి 1625 రూ॥లు కాగా, 2001-02 సంవత్సరంలో 16,900 రూ॥లకు పెరిగి, ప్రస్తుతం 32వేలకు చేరుకుంది. విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందుల రేట్లు పెరగటం సేద్యపు ఖర్చులు పెరగటానికి ప్రధానకారణాలుగా ఉన్నాయి. పత్తిసాగు ప్రారంభంలో పురుగుమందులకు 11 వందలు ఖర్చుపెట్టిన రైతులు నేడు 8 నుండి 10వేల దాకా ఖర్చు చేయాల్సివస్తున్నది. కౌలు రైతులకైతే కౌలురేటు ఆదనపు ఖర్చుగా ఉంది.

ప్రారంభంలో ఊరించిన పత్తిరేటు, సాగు విస్తీర్ణం పెరిగిన తర్వాత ధరపతనం ప్రారంభమైంది. వ్యాపారులు, విదేశీ పరిశ్రమల ఏజెంట్లు పత్తిధరలను తగ్గించి వేశారు. సేద్యపు ఖర్చులకు అనుగుణంగా, పత్తికి ధర లభించక పోవటం వలన నష్టంతో రైతులు అప్పులపాలైపోవటం ప్రారంభమైంది. న్యాయమైన ధర చెల్లించాలనే రైతుల డిమాండ్ ముందుకు వచ్చింది. రైతుల ఆగ్రహాన్ని చల్లార్చేందుకు, రైతుల ప్రయోజనం కోసమంటూ 1966లో పంటలకు మద్దతు ధరలను ప్రకటిస్తున్నట్లు కేంద్రం పేర్కొంది. పత్తిపంటకు మద్దతుధర లభించేలా కాటన్ కార్పొరేషన్ ఏర్పాటు చేస్తున్నట్లు 1970లో కేంద్రం ప్రకటించింది. 1978లో ధరల స్థిరీకరణ బాధ్యతను కూడా అప్పగించింది. అంతే కాకుండా 1985 నుండి

మార్కెట్ ధరలు, మద్దతుధరల కన్నా తక్కువగా ఉంటే, పరిమితి లేకుండా రైతుల నుండి పత్తిని కొనేందుకు అవకాశం కల్పించింది. తన బాధ్యతతో సి.సి.ఐ పత్తి వ్యాపారం చేయటానికి కూడా అనుమతి కల్పించింది. అయితే ఈ బాధ్యతను ఇంతవరకు సక్రమంగా నిర్వహించలేదు. కేంద్రపాలకులు, సంస్థ ఆవిధంగా నడిచేందుకు సహకరించలేదు. రైతులు తెచ్చిన పత్తికి అనేక వంకలు చెప్పి కొనుగోలు చేయకుండా పంపేసిన పత్తిని తక్కువ ధరకు వ్యాపారులు కొని, ఆపత్తిని సి.సి.ఐకి అమ్మగా, రైతులకు యిచ్చే ధరకన్నా ఎక్కువ ముట్ట చెప్పారంటే సి.సి.ఐ-అధికారులు, వ్యాపారులతో ఏవిధంగా కుమ్మక్క అవుతున్నదీ అర్థమౌతోంది.

మార్కెట్ శక్తుల దోపిడీ నుండి రైతులను రక్షించేందుకు పత్తికి మద్దతు ధర ప్రకటించామని గొప్పలు చెప్పుకొనే పాలకులు, ఎప్పుడూ కూడా రైతు ప్రయోజనాలను పరిగణనలోనికి తీసుకోలేదు. ప్రభుత్వం నిర్ణయించే మద్దతుధరలు, రైతులను అవహాన్యం చేస్తున్నాయి. అసలు మద్దతుధరను నిర్ణయించటమే లోప భూయిష్టంగా ఉంది. ఏ సంవత్సరానికి ఆ సంవత్సరం సేద్యపు ఖర్చులను, రైతుల కుటంబ అవసరాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని నిర్ణయించటానికి బదులు, రెండుమూడు సంవత్సరాల సేద్యపు ఖర్చులను పరిగణనలోనికి తీసుకొని మద్దతు ధరలను నిర్ణయించటం రైతుల ప్రయోజనాలను తీవ్రంగా దెబ్బతీస్తున్నది. ప్రారంభం మొదలుకొని 2008 సంవత్సరం వరకూ క్వింటాలుకు 10 నుండి 30రూ॥ వరకు మాత్రమే పెరిగింది. దీన్ని గమనిస్తే ప్రభుత్వ మద్దతుధర బూటకత్వం బోధపడుతుంది. 2009-10 సంవత్సరంలో పత్తిమద్దతు ధర క్వింటాలుకు 3030రూ॥ ప్రకటించామని, ఇది చాలా ఎక్కువ పెంపుదల అని కేంద్ర పాలకులు గొప్పలు చెప్పుకొన్నారు. రైతాంగం సేద్యపు ఖర్చులను దృష్టిలో పెట్టుకొన్నప్పుడు ఈ పెరుగుదల ఊరటనిచ్చేది మాత్రమే. ఆ తర్వాత (2010-11) మద్దతుధరను 3300రూ॥గా కేంద్రం ప్రకటించింది. అందువలన ప్రభుత్వం ప్రకటించే మద్దతుధర రైతు ప్రయోజనాలకు ఏమాత్రం అద్దం పట్టటం లేదు.

అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో పత్తిధరలను సామ్రాజ్యవాద దేశాలు శాసిస్తున్నాయి. మూడవ ప్రపంచదేశాల వ్యవసాయ రంగాలను సంక్షోభంలోకి నెట్టి, అవి ఉత్పత్తులకోసం తమపై ఆధారపడేటట్లు చేసుకొని, ఆ దేశాలపై పట్టు సాధించి సంపదలను కొల్లగొట్టడానికి సామ్రాజ్యవాదులు, ముఖ్యంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు వ్యూహాన్నివన్నారు. అందుకోసం తామే సృష్టించిన గాట్ ఒప్పందాలను ప్రక్కన పెట్టి తూర్పు యూరప్ దేశాలు - అమెరికా ఆదేశాల్లోని భూవ్యవసాయ క్షేత్ర యజమానులకు పెద్దఎత్తున సబ్సిడీలు గుమ్మరిస్తున్నారు. అమెరికాలో 25వేల మంది పత్తిరైతులు ఉత్పత్తి చేస్తున్న పత్తి ఖరీదు 300కోట్ల డాలర్లు. వారికి అమెరికా ప్రభుత్వం యిస్తున్న సబ్సిడీ 450కోట్లు. దీన్ని గమనిస్తే అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో ఎంత తక్కువ ధరకు అమ్మినా అమెరికా రైతులకు వచ్చిన నష్టమేమీ లేదు. సామ్రాజ్యవాద దేశాలు గుమ్మరిస్తున్న సబ్సిడీల వలన అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో 2005 సంవత్సరంలో పత్తిధరలు 47% పడిపోయాయి. దీని ఫలితంగా బెనిన్ దేశంలో పత్తిధర 40% పడిపోయింది. ఎనిమిదిశాతం ప్రజలు దారిద్ర్యరేఖకు దిగువకు చేరుకొన్నారు. పత్తిపండించే ప్రాంతంలో పేదరికం 22శాతానికి చేరుకొంది. జింబాంవేలో పత్తిరైతుల ఆదాయం 31 నుండి 13 శాతానికి పడిపోయింది. 2001 సంవత్సరంలో ప్రతిపౌండు (453గ్రాములు)కు 24రూ సబ్సిడీ క్రింద చెల్లించింది.

ఈ కాలం (2000-02)లో భారతదేశంలోనూ పత్తిధరలు పడిపోయాయి. మన రాష్ట్రంలో ఎం.సి.యు రకం పత్తి కాండీ ధర 26,013 నుండి 19,379రూ. పడిపోయింది. ఫలితంగా పత్తిసాగు 11లక్షల హెక్టార్ల నుండి 8 లక్షల హెక్టార్లకు తగ్గింది. ఉత్పత్తి 19 నుండి 11 మిలియన్ టన్నులకు పడిపోయింది. ఫలితంగా పెట్టిన పెట్టుబడి కూడా రాక రైతులు అప్పులపాలై అవి తీర్చలేక వేలాది మంది ఆత్మహత్యలు చేసుకొన్నారు.

పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా గుజరాత్లో సాగువిస్తీర్ణం 21% తగ్గి, సరాసరి దిగుబడి 9.31% తగ్గుతుందని జాతీయ పత్తి సలహా మండలి అభిప్రాయ పడుతున్నది. మహారాష్ట్రలోనూ 41.25 నుండి 40 లక్షల హెక్టార్లు తగ్గింది. హర్యానాలో 6.03 నుండి 5.50 లక్షల హెక్టార్లకు తగ్గవచ్చని సలహా మండలి అంచనాగా ఉంది. పంజాబ్, మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక,

రాష్ట్రాల్లో కూడా పత్తిసాగు విస్తీర్ణం తగ్గినట్లు సలహా మండలి అంచనా వేసింది. ప్రత్తి సలహా మండలి అంచనా ప్రకారం గత సంవత్సరం 121.78 లక్షల హెక్టార్లలో పత్తిసాగు 354 లక్షల బేళ్ళ పత్తి ఉత్పత్తి అయ్యింది. ఈ సంవత్సరం 116.14 లక్షల హెక్టార్లలో సాగు కాగా 334 లక్షల బేళ్ళ పత్తి ఉత్పత్తి అవుతుందని అంచనా. గత సంవత్సరం కన్నా ఈ సంవత్సరం 5.64 లక్షల హెక్టార్ల సాగు విస్తీర్ణం తగ్గి 19లక్షల బేళ్ళ ఉత్పత్తి తగ్గింది. గత ఏడాది ఉత్పత్తి అయిన దానిలో 270 లక్షల బేళ్ళ పత్తిని టెక్స్టైల్ మిల్లులు వినియోగించగా, 70 లక్షల బేళ్ళు ఎగుమతులు జరిగింది. గత సంవత్సరం కన్నా ఈ సంవత్సరం 14లక్షల బేళ్ళు మిల్లులకు అధికంగా అవసరమని అంచనా వేస్తున్నారు.

మన రాష్ట్రంలో 2011-12 సం॥లో 18.70 లక్షల హెక్టార్లలో పత్తిసాగు 56లక్షల బేళ్ళ పత్తి ఉత్పత్తి అయింది. 2012-13 సం॥లో 21.40లక్షల హెక్టార్ల సాగు పెరిగి 72 లక్షల బేళ్ళకు ఉత్పత్తి పెరుగుతుందని అంచనాగా ఉంది. మొదట ఉత్పత్తి ఇంకా ఎక్కువగా ఉంటుందని అంచనా వేసినా ఈ సంవత్సరం వచ్చిన అతివృష్టి-అనావృష్టి పరిస్థితుల వలన ఆశించిన మేర ఉత్పత్తులు రాలేదనే అంచనాకు వచ్చారు. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పత్తిసాగు పెరగటానికి, దానికి మించి మరో ప్రత్యామ్నాయ పంట కన్పించకపోవటమే కారణం.

చైనా, అమెరికా, పాకిస్థాన్, బ్రెజిల్ మొదలగు దేశాల్లో కూడా పత్తి దిగుబడులు తగ్గినట్లు అంతర్జాతీయ వాణిజ్యమండలి పేర్కొంది.

ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెరిగి, పంట దిగుబడులు తగ్గినప్పటికీ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరం పత్తికి ప్రకటించిన మద్దతుధర 3900రూ. మాత్రమే. ఈ సంవత్సరం సగటు దిగుబడి 5క్వింటాల్స్ కి మించి రాకపోవటంతో చాలామంది రైతులకు పెట్టుబడి కూడా రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

దేశీయంగాను, అంతర్జాతీయంగా పత్తి దిగుబడులు తగ్గి, వినియోగ అవసరాలకు సరిపడా లేకపోవటం వలన ఈ సంవత్సరం పత్తికి మంచిధర పలుకుతుందని ఆశించిన రైతులకు నిరాశే మిగిలింది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతుధరతో పాటు, మార్కెట్లో ఆశించిన ధర లభించకపోవటం పత్తి రైతులను నిలువునా కుంగదీసింది. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో మంచి ధర పలుకుతున్నప్పటికీ, పత్తి విక్రయసీజన్లో అనేక వంకలు పెట్టి ధరను దారుణంగా తగ్గించి సిండికేట్ వ్యాపారవర్గం రైతులను దోపిడీ చేస్తున్నారు. గత సంవత్సరం కూడా పత్తి ఎగుమతుల గురించి వ్యాపారులు, మిల్లు యజమానులు కృత్రిమ ఘర్షణపడి పత్తిధర పెరగకుండా అడ్డుకొన్నారు. ఆ తర్వాత విదేశాలు పత్తిఎగుమతులను వద్దంటున్నాయనే నెపంతో 6వేల రూ॥ అమ్మిన పత్తి ధరను 4వేల రూపాయలకు తగ్గించి కొనుగోలు చేశారు. రైతుల వద్ద పత్తినిల్వలు అయిపోయిన తర్వాత అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో పత్తిధర పెరిగిందని, ఎగుమతులకు అనుమతి లభించిందని ధరను పెంచారు. ధర పెరిగినప్పుడు అమ్ముకుందామంటే రైతుల దగ్గర పత్తిలేదు. సిండికేట్ వ్యాపారులు మాత్రం పత్తి ఎగుమతి ద్వారా వేలకోట్ల రూపాయలు సంపాదించారు. ఇది ప్రతి సంవత్సరం వ్యాపారవర్గం ఆడుతున్న నాటకమే.

ఈ సంవత్సరం దేశంలోనూ, ఇతరదేశాల్లోనూ పత్తి ఉత్పత్తి తగ్గినప్పటికీ మార్కెట్లో రైతులకు మాత్రం అశించిన ధర లభించడం లేదు. అంతర్జాతీయంగా ధరలు తగ్గాయని, రాష్ట్రంలో వర్షాలకు తడవటం వలన పత్తినాణ్యత తగ్గిందని వ్యాపారులు మద్దతుధర చెల్లించకుండా 3400 లేక 3500 మించి కొనుగోలు చేయటంలేదు. వ్యాపార వర్గం సిండికేట్గా ఏర్పడి రైతులను దారుణంగా దోపిడీ చేస్తున్నారు. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో క్వింటా పత్తిధర 8వేలకు పైగా ధర పలుకుతున్నది.

మద్దతుధర కన్నా మార్కెట్లో తక్కువ ధర ఉన్నప్పుడు, కాటన్ కార్పొరేషన్ పరిమితి లేకుండా రైతులనుండి పత్తి కొనుగోలు చేయాలి. సి.సి.ఐ అలాంటి చర్యలు మాత్రం తీసుకోవటం లేదు. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా 76 కొనుగోలు కేంద్రాలను సి.సి.ఐ ఏర్పాటు చేయాల్సి ఉండగా, ఇప్పటి వరకు నామమాత్రంగానే కేంద్రాల ఏర్పాటు జరిగింది. కొనుగోలు కేంద్రాలకు రైతులు పత్తిని తీసుకొని వస్తే తేమ పేరుతోనూ, నిల్వగిడ్డంగులు లేవని జిన్సింగ్ మిల్లులు కరెంట్లేక పూర్తిగా పనిచేయటం లేదనే నసాయతుతో రైతులను తిప్పి పంపుతున్నారు. దాంతో అవసరాలరీత్యా ఐనకాడికి వ్యాపారులకు తెగనమ్ముకోవాల్సి వస్తున్నది. వ్యాపారులు అదే పత్తిని

సి.సి.ఐ కొనుగోలు కేంద్రాలకు తీసుకొని వెళితే ఎటువంటి కోత విధించకుండా మద్దతుధరను చెల్లిస్తున్నారు. పెద్దమొత్తంలో సి.సి.ఐకి అమ్మవలసి వస్తే వ్యాపారులు, అధికారులు రైతులను బినామీగా మారుస్తున్నారు. ఐదారు క్వింటాళ్ళు పత్తి ఉన్న రైతు అమ్ముకోవటానికి కొనుగోలు కేంద్రానికి వస్తే తేమశాతం ఎక్కువగా ఉందని మద్దతుధర రాదు, వంద రెండు వందలు తగ్గుతుందని అధికారులు అంటారు. అప్పుడు ప్రైవేటు వ్యాపారులు రైతు దగ్గరకు వచ్చి, తాము చెప్పినట్లు వింటే 3900రూ. ధర ఇప్పిస్తామంటారు. దానికి అంగీకరించటంతో ఆ రైతుపేరుతో తమ వద్ద ఉన్న డెబ్బు ఎనబై క్వింటాళ్ళు పత్తిని సి.సి.ఐకి అమ్ముతారు. ఈ పత్తి అంతా ఐదారువందల తక్కువకు రైతుల నుండి వ్యాపారులు కొనుగోలు చేసిందే. ఈ విధంగా సి.సి.ఐ అధికారులు, ప్రైవేటు వ్యాపారులు రైతులను దోపిడీ చేయటమే కాకుండా వారిని మోసానికి గురిచేస్తున్నారు. జమ్మికుంట మార్కెట్ యార్డులో ఇలాంటి బినామీ అమ్మకాలు పెద్దఎత్తున సాగుతున్నాయి. ఇప్పటివరకు ఆంధ్రరాష్ట్రంలో 1.10కోట్ల క్వింటాళ్ళ పత్తి మార్కెట్ కి రాగా అందులో సి.సి.ఐ 80లక్షల క్వింటాళ్ళ పత్తి కొనుగోలు చేస్తే ఇందులో రైతుల నుండి కొనుగోలు చేసింది పది శాతం మాత్రమే. అధికారుల - వ్యాపారుల దోపిడీ మూలంగా జమ్మిగుంట మార్కెట్ యార్డులోనే రూ.4.32కోట్లు రైతులు నష్టపోతే, రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా 432 కోట్లు రూ. నష్టపోవటం జరిగింది. దీన్ని గమనిస్తే ప్రైవేటు వ్యాపారులు-సి.సి.ఐ అధికారులు ఎంత పెద్దఎత్తున కుమ్మక్క అయ్యింది తెలుస్తుంది.

2001 నుండి 2011 వరకు కనీస మద్దతు ధరకు రైతుల నుండి పత్తి కొనుగోలు చేయటం వలన 4,589 కోట్ల రూపాయల నష్టం వచ్చినట్లు పేర్కొంది. రైతుల నుండి పత్తి కొనుగోలు చేయటం వలన నష్టం వస్తుందని, ప్రభుత్వం దాన్ని భరించాల్సి వస్తుందని చెప్పే సి.సి.ఐ పారిశ్రామిక వేత్తలకు వేల కోట్ల రూపాయలను ప్రభుత్వం కట్టబెడుతుంటే దాన్ని గురించి మాట్లాడదు. 1999 కేంద్ర ప్రభుత్వం టెక్నాలజీ అవ్ గ్రెడ్ షన్ నిధి ఫథకం క్రింద 1999-2000 మార్చి వరకు 6,691కోట్లు ఆ తర్వాత మూడు సంవత్సరాల్లో 7,026 కోట్లు సబ్సిడీ ఇవ్వటం జరిగింది. 11వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మొదట నిర్ణయించిన 8కోట్లు కాకుండా 15,404కు సబ్సిడీని పెంచారు. 12వ ప్రణాళికలో 12,077 కోట్లను తాత్కాలికంగా కేటాయించారు. దీన్ని ఇంకా పెంచుతారనటంలో సందేహంలేదు. ఇంత పెద్ద ఎత్తున పారిశ్రామిక వేత్తలకు సబ్సిడీ అందిస్తున్నా ప్రభుత్వం పత్తికొనుగోలు వలన నష్టం వస్తుందని చెప్పటం, రైతు వ్యతిరేకవిధానాలకు అద్దం పడుతున్నది. రైతుల నుండి కొనుగోలు చేసిన పత్తితో వ్యాపారం చేసి కోట్లాది రూపాయలు లాభాలు గడించిన సంగతి సి.సి.ఐ. చెప్పటం లేదు.

ఇతర పంటలు లాగానే పత్తిపంటకు ప్రతి సంవత్సరం ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఈ సంవత్సరం క్వింటాలు పత్తి ఉత్పత్తి ఖర్చు 6వేలుగా ప్రభుత్వ అధికారులే నిర్ణయించారు. పాలకులు మాత్రం దాన్ని పరిగణనలోనికి తీసుకోకుండా మద్దతుధరను 3,900రూ॥గా ప్రకటించారు. రాష్ట్రంలో సాధారణ పత్తి దిగుబడి 8 నుండి 10 క్వింటాళ్ళు మధ్య ఉంటుంది. అంటే రైతు పెట్టిన పెట్టుబడి బొటాబొటిగా లభిస్తుంది. ఈ మాత్రం దిగుబడి రాని రైతులకు పెట్టినఖర్చు కూడా రాదు. రైతులు సేద్యం ద్వారా లభించే ఆదాయంతోనే కుటుంబబోషణ జరుపుకోవాలి. అలాంటి ఆదాయం సేద్యం నుండి లభించక అప్పులు చేయాల్సి వస్తున్నది. ఆ అప్పుల నుండి బయటపడలేక అప్పులు తీర్చలేక నలుగురిలో తిరగలేక ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. వేలాదిమంది రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకొన్నారు. ఈ సంవత్సరం ఇప్పటికే 158 మందికిపైగా పత్తిరైతులు ప్రాణాలు కోల్పోయారు. అవి ఇంకా పెరుగుతున్నాయి. ఇందుకు ప్రభుత్వ విధానాలే కారణం.

పెరిగిన సేద్యపు ఖర్చుల దృష్ట్యా న్యాయమైన ధరగా క్వింటాల్ కు 7వేల రూ. యిచ్చి సి.సి.ఐ నేరుగా రైతులనుండి పత్తి కొనుగోలు చేయాలి. ఎరువులు, క్రిమిసంహారక మందులు, విత్తనాల ధరలు తగ్గించాలి. రైతాంగానికి యిచ్చే సబ్సిడీని పెద్దఎత్తున పెంచి పత్తిరైతులను ప్రోత్సహించాలి. బి.టి.పత్తి విత్తనాల స్థానే దేశీయ పత్తివిత్తనాలను అభివృద్ధి పర్చి అధిక దిగుబడులు యిచ్చే విధంగా రూపొందించాలి. దళారులు, సిండికేట్ వ్యాపారుల దోపిడీని అరికట్టాలి. అప్పుడే రైతులు సేద్యం ఎడల మక్కువ చూపుతారు. ★

సేద్యపు అవసరాలు తీర్చని పాలకులు-అధ్యులపాలాతున్న రైతాంగం

అరవైఎనిమిదిశాతం పైగా ఉన్న గ్రామీణ ప్రజలకు ఉపాధి కల్పిస్తున్న వ్యవసాయరంగం నేడు తీవ్రమైన సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నది. సేద్యానికి సాగు నీరులేక, తగిన విధంగా పంట రుణాలు లభించక, ఎరువులు, క్రిమి సంహారక మందుల ధరలు పెరిగి సేద్యపు ఖర్చులు అధికమై, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక, పెట్టిన పెట్టుబడిరాక, రాష్ట్ర రైతులు అప్పుల్లో కూరుకుపోయి, బయటపడలేక కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. ఇందుకు సేద్యం ఎడల పాలకులు అనుసరించిన విధానాలే కారణం.

57 సంవత్సరాల రాష్ట్ర చరిత్రలో ఇప్పటికీ అత్యధిక సేద్యం వర్షాధారంగా సాగుతున్నది. అపారంగా ఉన్న జలవనరులు ఉపయోగించుకోవటంలో పాలకుల ఉద్దేశపూర్వక వైఫల్యమే ఇందుకు కారణం. నీటి ప్రాజెక్టుల నిర్మాణంలో వైఫల్యం చెందిన పాలకులు, సేద్యంలో కీలకపాత్ర పోషించిన చెరువుల సేద్యాన్ని గాలికి వదిలివేశారు. 1906 నుండి చెరువుల సేద్యం క్రమంగా అభివృద్ధి చెందుతూ 1958 నాటికి 48 లక్షల ఎకరాల భూమి చెరువుల క్రింద సాగింది. భారీ ప్రాజెక్టులు నిర్మాణం పేరుతో చెరువుల సేద్యాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయటం వలన అనేక చెరువులు పూడిపోవటమే కాకుండా ఉన్న చెరువులు కూడా అధ్వాన్నస్థితికి చేరుకున్నాయి. ప్రస్తుతం రాష్ట్రంలో 79వేల చెరువులు ఉన్నా, వాటి క్రింద 16 లక్షల ఎకరాలు సాగయ్యే అవకాశం ఉన్నా, 3 1/2 లక్షల ఎకరాలు మాత్రమే సాగవుతున్నది. దీన్ని గమనిస్తే చెరువుల సేద్యాన్ని పాలకులు ఎంత పతనావస్థకు చేర్చారో అర్థమౌతుంది.

ప్రస్తుతం రాష్ట్రంలో 275.4 లక్షల హెక్టార్ల భూములు ఉండగా, అందులో 128.20 లక్షల హెక్టార్లకు మాత్రమే సాగుభూములుగా ప్రభుత్వం గుర్తించింది. 78.25 లక్షల హె.ఖరీఫ్ లోనూ 40.44 హె. రబీలోనూ సాగవుతున్నట్లు లెక్కలు తెలియచేస్తున్నాయి. కాల్వల ద్వారా సాగునీరు అందుతున్నది 39 లక్షల ఎకరాలకు మించలేదు. మిగతాభూములు బావులు, మోటార్లు, వాగులు, వర్షపు నీటిపై సాగవుతున్నాయి. దీన్ని గమనిస్తే 1958లో చెరువుల ద్వారా సాగునీరు అందించిన భూములే ఎక్కువగా ఉన్నాయి. 57 సం॥ల్లో రాష్ట్ర పాలకులు కాల్వల ద్వారా అదనంగా సాగునీరు అందించలేకపోయారు అంటే వారి జలవిధానం ఏమిటో అర్థమౌతుంది.

బ్రిటిష్ వలస పాలనలో కాటన్ నిర్మించిన ప్రాజెక్టుల తర్వాత ఎన్నో ఆందోళనల తర్వాత నాగార్జునసాగర్ ప్రాజెక్టు మొదటి దశ మాత్రమే పూర్తి చేశారు. శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం జరిగినా, అది ప్రధానంగా జలవిద్యుత్తు ప్రాజెక్టుగానే ఉంది. పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం చేస్తామని చెప్పినా 2006 వరకు నిర్మాణ పనులు జరగలేదు. 2006లో ప్రాజెక్టు నిర్మాణం చేపట్టినా అనేక వివాదాస్పద అంశాలతోపాటు, ఈ ప్రాజెక్టు డిజైన్ ద్వారా సాగయ్యేభూములు కన్నా మునిగిపోయే భూములే ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ప్రస్తుతం ఉన్న సేద్యపు భూముల కన్నా, అదనంగా భూములు సేద్యంకావని అనేకమంది నిపుణులు తెలియచేస్తున్నారు. ప్రాణహిత -చేపెళ్ళ ప్రాజెక్టు పనులు పూర్తికాలేదు. ఇంకా జలయజ్ఞం క్రింద చేపట్టిన అనేక నీటి ప్రాజెక్టులు ఎప్పుడో పూర్తి అవుతాయని చెప్పినా ఇంతవరకు పూర్తి చేయలేక పోయారు. 60 వేల కోట్లు మాత్రం జలయజ్ఞం కోసం ఖర్చుచేశారు. ఇందులో అనేకవేల కోట్లు అధికారుల, మంత్రుల జేబుల్లోకేవేళ్ళాయి.

అతివృష్టి-అనావృష్టిలో రాష్ట్ర సేద్యం

ప్రతి సంవత్సరం రాష్ట్ర సేద్యంలో అతివృష్టి-అనావృష్టి, చీడ-పీడల బారినపడి పంటలకు అపార నష్టం జరుగుతూనే ఉంది. ప్రతి నాలుగు సంవత్సరాలకు ఒకసారి రాష్ట్రంలో కరువు ఏర్పడుతున్నట్లు లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. 2005,2007,2010లో అతివృష్టి మిగతా సంవత్సరాల్లో అనావృష్టి పరిస్థితుల వలన రైతులు పంటలు కోల్పోయారు. 2011, 12 సం॥లో అనావృష్టి-అతివృష్టి వలన అపారంగా పంటలకు నష్టం జరిగింది. 2011 సం॥లో అనావృష్టి వలన 35% విస్తీర్ణంలో పంటలు దెబ్బతినగా, ఖరీఫ్ పంట చేతికి వచ్చే సమయంలో అతివృష్టి వలన 20% భూ విస్తీర్ణంలో పంటలు రైతాంగం పూర్తిగా కోల్పోయారు. 879 మండలాలను కరువు మండలాలుగా ప్రకటించారు. మొత్తం 34,24,156 హెక్టార్లలో పంట నష్టం జరిగి 51,53,667 మంది రైతులు నష్టపోయారు. పంట నష్టం విలువ 5,748.67 కోట్లుగా అధికారులు నిర్ధారించారు. 2012 సం॥ ఖరీఫ్ లో కూడా ఇదే పరిస్థితి ఎదురైంది. జూన్ నుండి వర్షపాతం చాలా తక్కువగా ఉండటంతో పాటు కరెంటుకి నీటిని మళ్ళించటం వలన బ్యాంజేల,

రిజర్వాయర్లలోని నీరు అడుగంటి సాగునీటి సమస్య తీవ్ర రూపం దాల్చింది. అనేక లక్షల ఎకరాల్లో పైర్లు ఎండిపోయాయి. ఒక్క నాగార్జునసాగర్ కుడి, ఎడమ కాల్వల క్రింద 23 లక్షల ఎకరాల్లో అసలు సాగే జరగలేదు. తెలంగాణ-రాయలసీమ జిల్లాల్లో వేసిన పంటలు కూడా ఎండిపోయాయి. అత్యధిక భాగం సాగేకాలేదు. కోస్తాలోని నెల్లూరు, ప్రకాశం, విశాఖ, విజయనగరం, శ్రీకాకుళం జిల్లాల్లోని అనేక ప్రాంతాలు కరువుకి గురైనాయి. కరువు పరిస్థితుల్లో అల్లాడుతున్న రైతాంగానికి నీలం తుపాన్ కోలుకోలేని నష్టాన్ని కలుగచేసింది. 20 లక్షల ఎకరాల్లో చేతికి అందే పంటను రైతులు కోల్పోయారు. ఇంకా అనేకరకాలుగా ప్రజలు నష్టపోయారు. రబీ సేద్యం కూడా ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. నీరు ఎప్పుడు విడుదల చేసేదీ చెప్పకుండా నాన్నుతూ వచ్చారు. ఆరు తడిపంటలను మాత్రమే వేయాలని చెప్పారు. రైతుల ఆందోళనతో సాగర్ కుడి-ఎడమకాల్వలకు రబీ సాగుకోసం నీరు విడుదల చేసినా, తగినంత పరిణామంలో ఉండకపోవటం వలన కాల్వలకు అనుకొన్న భూములకు మాత్రమే నీరు అందుతున్నది. మిగతా భూములకు నీరు అందటంలేదు. గోదావరి డెల్టాలోనూ రబీ సేద్యం తగ్గిపోయింది. ఇందుకు కారణం నదీజలాలను సాగునీటికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వకుండా, విద్యుత్ ఉత్పత్తికి వినియోగించటమే. ఆ విద్యుత్తుని కూడా రైతుల ప్రయోజనాలకు వినియోగించకుండా వ్యాపారం చేస్తున్నారు. కాల్వ ఆధునికీకరణ పేరుతో క్రిష్ణాడెల్టాలోని తెనాలి డివిజన్ లోనూ, కృష్ణాజిల్లాలోనూ దాళ్ళా సాగుచేయకుండా కాల్వలకు పూర్తిగా నీరు ఆపివేశారు. రెండవ పంటగా వేసిన మొక్కజొన్న-జొన్న పంటలకు కాల్వల నుండి నీరు రాక పూర్తిగా ఇంజనీర్ తడవడం వలన రైతులకు ఖర్చు పెరగటమే కాకుండా, భూగర్భ జలాల నీరు సరిగా లభించక ఆందోళన చెందుతున్నారు. సాగునీరు లేక రబీ సాగు 15 లక్షల ఎకరాలు తగ్గిందని, ఇరిగేషన్ అధికారులే తెలిపారు. సాగైన దానికి కూడా ఎంత వరకు నీరు అందుతుందోనని రైతులు ఆందోళన చెందుతున్నారు.

పరిహారం అందించని పాలకులు

2011 సంవత్సరంలో 878 మండలాలను కరువు మండలాలుగా ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. అతివృష్టి-అనావృష్టి వలన పంటలకు 1,896.38 కోట్లు నష్టం జరిగింది. పంట నష్టపోయిన రైతులకు ఇన్ ఫుల్ సబ్సిడీ, పంటల బీమా పరిహారం అందచేస్తానని, తడిసిన ధాన్యాన్ని కొనుగోలు చేస్తామని చెప్పినా ఏ ఒక్కటి అమలు జరపలేదు. కరువు నష్టాన్ని అంచనా వేయటానికి నెలల తరబడి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జాప్యం చేసింది.

సహాయం కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎన్ని విజ్ఞప్తులు చేసినా కేంద్రం స్పందించలేదు. కేంద్రం ఇవ్వడూ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, తన ఖజానా నుండి ఖర్చు చేయలేదు. రైతాంగం మాత్రం సహాయం అందక అల్లాడుతున్నారు. 2012 సంవత్సరంలోనూ 362 మండలాలను కరువు మండలాలుగా చేర్చింది. ఇప్పుడు ఇంకా కొన్ని మండలాలను కరువు మండలాలుగా ప్రకటించింది. కరువు మండలాలుగా ప్రకటించినా, పంట నష్టాన్ని అంచనా వేసినా, సహాయక చర్యలు అమలు చేయటంలో ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరమూ విఫలమైంది. నష్టం అంచనా వేయటంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తీవ్రజాప్యం చేసింది. నెలలు గడిచిన తర్వాత కేంద్ర బృందం నష్టం అంచనా వేయటానికి ఇటీవలే రాష్ట్రానికి వచ్చారు. ఇంతవరకు కేంద్రం యిచ్చే సహాయాన్ని ప్రకటించలేదు. కేంద్రసహాయం అందిన తర్వాత పరిహారం అందచేస్తామని రాష్ట్రప్రభుత్వం ఇప్పుడూ అదే మాట చెబుతున్నది. రైతులకు మాత్రం నామమాత్రంగా యిచ్చే ఇన్ ఫుల్ సబ్సిడీ, పంటల బీమా పరిహారం ఈ సంవత్సరం కూడా అందలేదు. ఇచ్చే ఈ పరిహారం కూడా బ్యాంకీల పంట రుణాలకు అందచేస్తాంటున్నది. అందువలన కష్టంలో ఉన్న రైతుల అవసరాలకు ఇదికూడా ఉపయోగపడటం లేదు.

పంట రుణాలు

సేద్యానికి సాగు నీరు తర్వాత అత్యంత ముఖ్యమైనది పెట్టుబడి. ప్రతి సంవత్సరం పంట ఖర్చులు బాగా పెరిగిపోవటంతో రైతులకు పెట్టుబడి సమస్యగా మారింది. సేద్యానికి సరిపడా రైతులకు పంట రుణాలు అందచేయటంలో ప్రతినంవత్సరం పాలకులు విఫలమౌతూనే ఉన్నారు. దేశంలోని మొత్తం బ్యాంకులు అందచేస్తున్న రుణాల్లో 18% వ్యవసాయ రంగానికి అందజేయాలి. ఇందులో 13.5శాతం ప్రత్యక్ష రుణాలు (పంట రుణాలు, తదితరాలు)గాను 4.5% పరోక్ష రుణాలుగా (పంటలు నిల్వచేసే గోదాములు, హార్వెస్టర్లు, బిందు సేద్యపరికరాలు, అగ్రిప్రోసెసింగ్ పరిశ్రమలు

తదితరాలు) ఇవ్వాలని రిజర్వు బ్యాంకు నిర్దేశించింది. బ్యాంకీలు ఎప్పుడూ తనకు నిర్దేశించిన రుణ మొత్తాలను ఇవ్వలేదు. సాగుకోసం రైతుల కవసరయ్యే రుణాల్లో 20% మాత్రమే బ్యాంకులు తీరుస్తున్నాయి. మిగతా 80% రుణం కోసం రైతుల వడ్డీవ్యాపారుల పైనే ఆధార పడుతున్నారు. ఈ లెక్కలు రిజర్వు బ్యాంక్, నాబార్డులే తెలియచేశాయి. 18% రుణాలు ఇవ్వటంలో బ్యాంకీలు మొండిచేయి చూపటమే కాకుండా, ప్రభుత్వం నిర్దేశించిన రుణలక్ష్యాలను కూడా ఇవ్వటం లేదు. ప్రభుత్వం కూడా అందుకు కృషి చేయటం లేదు.

1985 నుండి 2009 వరకు వ్యవసాయరంగానికి వాణిజ్య బ్యాంకీలు ఇచ్చిన రుణాలను పరిశీలిస్తే ప్రత్యక్షరుణాలు తగ్గి, పరోక్షరుణాలు పెరుగుతూ వస్తున్నాయి. అంటే సేద్యేతర వాటికే ఎక్కువ రుణాలు ఇవ్వటానికి మొగ్గు చూపుతున్నాయి.

వ్యవసాయ రంగానికి వాణిజ్య బ్యాంకుల రుణాలు (శాతాలలో)			
సంవత్సరం	ప్రత్యక్షరుణాలు	పరోక్షరుణాలు	మొత్తం
1985	83.2	16.8	100
1990	86.8	13.2	100
2000	84	15.5	100
2005	76	23.9	100
2009	77.1	22.9	100

(ఆధారం రిజర్వుబ్యాంకు నివేదికలు-ఫ్రంట్ లైన్)

పై పట్టిక ప్రకారం రైతాంగానికి ఇస్తున్న పంట రుణాలు తగ్గుతూ ఉండగా, పరిశ్రమాధిపతులకు అందిస్తున్న రుణాలు పెరుగుతూ ఉన్నాయి. ఈ పెరుగుదల వ్యవసాయ రుణాల్లో నాల్గోవంతు వరకు ఉంది. పెట్టుబడిదారులకు బ్యాంకుల నుండి రుణశాతం పెరగటమే కాకుండా, వారికి యిచ్చే మొత్తం పెరగగా, రెండు లక్షల రుణాలు పొందే రైతుల సంఖ్య తగ్గుతున్నది. వాణిజ్య బ్యాంకుల నుండి రెండు లక్షలలోపు తీసుకొన్న వారి సంఖ్య 1990-82.6% ఉండగా 2009 నాటికి 44.3% తగ్గింది. రెండు నుండి 10 లక్షలు తీసుకొనేవారి సంఖ్య 4.3% నుండి 22% పెరగగా, 10 లక్షల నుండి 1 కోటి రుణం తీసుకొనే వారి సంఖ్య 7-6 నుండి 6.3%గా ఉంది. 10 కోట్లు నుండి 25 కోట్లు తీసుకొనే వారి సంఖ్య 4.2% నుండి 2005-8% పెరిగి 2009కి 6.3%గా ఉంది. 10 కోట్ల నుండి 25 కోట్లు తీసుకొనే వారి సంఖ్య 1.7% నుండి 2.7% పెరిగింది. 25 కోట్లకుపైగా తీసుకొనే వారి సంఖ్య 1.3% నుండి 17.2% భారీగా పెరిగింది.

వ్యవసాయ రంగానికి యిచ్చే రుణాలను ప్రాధాన్యతా రుణాలుగా ప్రభుత్వం పేర్కొంది. ఏ ఏ రుణాలను వ్యవసాయ రుణాలుగా చెప్పవచ్చో నిర్వచించింది. ప్రస్తుత యిపిఏ ప్రభుత్వం ఆ నిర్వచనాలను మార్చి, ఇతర రుణాలను కూడా (అంటే పరోక్షరుణాలు) మూడవ వంతు వరకు ప్రాధాన్యతా రుణాలుగా చూపించే అవకాశం బ్యాంకులకు కల్పించింది. పరోక్ష పద్ధతిలో పరిశ్రమాధిపతులకు యిచ్చే రుణాల్లో కొంతభాగాన్ని, వ్యవసాయోత్పత్తులను ఎగుమతి చేసే కంపెనీలకు యిచ్చే రుణాలను కూడా వ్యవసాయ రుణాలుగా బ్యాంకులు పేర్కొంటూ, ఆ విధంగా రైతులకు యిచ్చే రుణాలు పెంచినట్లు ప్రచారం చేస్తున్నాయి. దీన్ని చూపెట్టి యిపిఏ ప్రభుత్వం తమపాలనలో పంటరుణాలు భారీగా పెరిగినట్లు చెప్పుకొంటున్నది.

2010-2011లో సీజన్ లో 17,473.35 కోట్లు పంటరుణాలు ఇవ్వబడినట్లు ఉండగా 12 వేల కోట్లకు మించి రైతులకు రుణాలు అందలేదు. 2011-12 వ్యవసాయ సీజన్ కి 20,971 కోట్లకు రుణాలు పెంచుతున్నట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. కాని 2011 ఆగస్టు నాటికి 7,179 కోట్లు మాత్రమే రుణాలు అందాయి. 2012-13లో ఖరీఫ్-రబీ సీజన్ లకు పంటరుణాలను 48 వేలకోట్లకు పెంచుతున్నట్లు ముఖ్యమంత్రి ప్రకటించినా నామమాత్రంగానే పంటరుణాలు అందాయి.

ఎండమావిగా మారిన కౌలురైతుల రుణాలు

కౌలు రైతులకు పంట రుణాలు ఎండమావిగానే ఉన్నాయి. పంట ఖర్చులతోపాటు అదనంగా భూమి కౌలు చెల్లించటం వలన కౌలురైతులకు పెట్టుబడి ఎక్కువగా ఉంది. అనేక సంవత్సరాలుగా కౌలు రైతులకు పంట రుణాలు అందిస్తామని చెప్పినా అది ఆచరణలో అమలు జరగటంలేదు. కౌలు వత్రాలు ఉంటేనే బ్యాంకులు వారికి రుణాలు యిస్తామంటున్నాయి. 90 శాతంపైగా కౌలు రైతులకు అలాంటి వత్రాలు లేవు.

ప్రభుత్వం బ్యాంకుల్లో కౌలు రైతులు రుణాలు తీసుకోవచ్చని ప్రభుత్వం చెప్పినా, బ్యాంకీలకు వెళ్లిన కౌలు రైతులను గెంటివేస్తున్నారు. కౌలుదారీ రుణ పరపతి ఆర్డినెన్స్ ద్వారా రుణ పరపతి కార్డులు యిచ్చినవారికి కూడా బ్యాంకుల్లో రుణాలు లభించడం లేదు. రైతుల భాగస్వామ్యంతో ఏర్పడిన రైతుమిత్ర గ్రూపు ద్వారా కొద్దిమంది రైతులకు రుణాలు యిచ్చినా అందులో రైతులు చెల్లించిన డిమాండ్లు సొమ్మే ఎక్కువగా ఉంది. ఒకరైతు తీసుకొన్న రుణానికి, గ్రూపులోని ప్రతి రైతు బాధ్యత వహించాలి. 2012-13 సం॥లో ఖరీఫ్-రబీ సీజన్ లకు 2 వేల కోట్లు కౌలు రైతులకు యివ్వాలన్న లక్ష్యాన్ని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. కాని ఖరీఫ్ సీజన్ లో యిచ్చింది 239.98 కోట్లుకాగా, రబీ సీజన్ కి ఇప్పటి వరకు యిచ్చింది 18.61 కోట్లు. దీన్ని గమనిస్తే కౌలు రైతులకు పంట రుణాలు ఎంత ఫార్చుగా మారిందీ అర్థమౌతుంది. కౌలు రైతులకు సంస్థాగత రుణాలు అందకపోవటం వలన వారు వడ్డీ వ్యాపారుల బారిన పడక తప్పటం లేదు.

పెరగనున్న పరోక్ష రుణాలు

ఇప్పటికే పరిశ్రమాధిపతులకు, వ్యవసాయ ఉత్పత్తులను ఎగుమతి చేసే కంపెనీలకు కోట్లాది రూపాయలను కట్టబెడుతున్న ప్రభుత్వం, వాణిజ్య బ్యాంకులు వారికి మరింత ఎక్కువగా రుణాలు యిచ్చేందుకు రంగం సిద్ధం చేసింది. అందుకు ప్రాంతీయ బ్యాంకుల విలీనీకరణప్రక్రియ ప్రారంభించింది. గత సంవత్సరంలో దేశంలో 82 ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంకులు ఉండగా, ప్రస్తుత ఆర్థిక సంవత్సరం ముగిసే నాటికి 55కి తగ్గించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. విలీన ప్రక్రియలో భాగంగా ఇప్పటికే ప్రాంతీయ బ్యాంకుల సంఖ్య 67కు తగ్గిపోయింది. ఈ ప్రాంతీయ బ్యాంక్ మూల నిధిలో 50% వాటా కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆర్థిక మంత్రిత్వ శాఖ 35% ప్రాయోజిత వాణిజ్య బ్యాంక్, 15% సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వాటాలుగా ఇవ్వాలి. రిజర్వుబ్యాంక్, నాబార్డ్ వీటిని పర్యవేక్షిస్తాయి. ప్రతి బ్యాంకుకి చైర్మన్, డైరెక్టర్స్ బోర్డు ఉంది. రైతులకు, చిరువ్యాపారులకు, పారిశ్రామికవేత్తలకు, డ్వాక్రా-స్వయం సేవక బృందాలకు ఈ బ్యాంక్ లు రుణాలు యిస్తాయి.

మనరాష్ట్రంలో వరంగల్, కడప, గుంటూరు, చిత్తూరు, హైద్రాబాదులలో ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంకులు ఉన్నాయి. విలీనీకరణలో భాగంగా కోస్తాప్రాంతం, రాయలసీమ, తెలంగాణ ప్రాంతాల్లో ఒక్కొక్క గ్రామీణ బ్యాంక్ మాత్రమే ఉంటుంది. ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంకీల క్రింద ఉన్న శాఖలకు ఒక్కో జాతీయ బ్యాంక్ లీడ్ చేస్తుంది. ఇప్పటి వరకు గ్రామీణ బ్యాంక్ శాఖలు 10 కోట్ల రూపాయల రుణాలను మాత్రమే మంజూరు చేస్తుండగా, ఇకపై అధిక మొత్తంలో రుణాలు యిచ్చే అవకాశం ఏర్పడుతుంది. అధిక మొత్తంలో యిచ్చే రుణాలన్నీ పరోక్షరుణాల రూపంలో పరిశ్రమాధిపతులే పొందుతారు. రైతులకు లభించేది నామమాత్రంగానే ఉంటుంది. ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంకీల నుండి రైతులకిచ్చే పంట రుణాలకన్నా, పారిశ్రామికవేత్తలు పొందేదే ఎక్కువగా ఉంటుంది. ప్రాంతీయ బ్యాంకీల విలీనీకరణ పరిశ్రమాధిపతుల ప్రయోజనాలకోసమేనన్నది దీన్నిబట్టి అర్థమౌతుంది.

బ్యాంకులను శాసించలేని ప్రభుత్వం

చట్టప్రకారం వ్యవసాయరంగానికి ఇవ్వవలసిన రుణాలను జాతీయ బ్యాంకులు, ప్రైవేటు బ్యాంకులు ఇవ్వటం లేదు. అలాంటి బ్యాంకులపై ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోని ప్రభుత్వం, రైతుల రుణ అవసరాలన్నింటినీ తీరుస్తామని చెప్పటం వంచనా పూరితం తప్ప మరొకటికూదు.

రైతులకిచ్చే పంట రుణాలకు వడ్డీరేట్లు తగ్గించి, పావలా వడ్డీకే అందచేస్తామని చిన్న సన్నసకారు రైతులకు వడ్డీలేని రుణాలు యిస్తామని పాలకులు చెప్పే మాటలు ఆచరణలో అమలు జరగటంలేదు. అలా పొందినవారు వందల సంఖ్యలోనే ఉన్నారు. రైతులకిచ్చే రుణాలకు బ్యాంకులు చక్రవడ్డీ వసూలు చేస్తున్నాయి. కోఆపరేటివ్ బ్యాంకులు ఇచ్చే రుణాలకు 14% వడ్డీని వసూలు చేస్తున్నాయి.

ఆకాశంలో విహరిస్తున్న ఎరువుల ధరలు

పంటల ఉత్పత్తులకు ఎరువుల వాడకం కీలకంగా మారింది. దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ 1965 వరకు పశువుల, గొర్రెల, పంది ఎరువులతోపాటు, అవసరమైతే లాంటి కాంపోస్టు ఎరువులు 90% పైగా వాడేవారు. దేశీయ ప్రయోజనాలకన్నా, సామ్రాజ్యవాదుల, వారి బహుళ (తరువాయి 11వ పేజీలో)

సంఘటిత ఉద్యమాలే వ్యవసాయకూలీల సమస్యలకు పరిష్కారం

నాలుగు సంవత్సరాల తర్వాత వ్యవసాయకూలీల కనీస వేతనాలు పెంచుతూ ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్మికశాఖ 18-7-2012న జీ.ఓ.నెం.73ను విడుదల చేసినట్లు కార్మికశాఖమంత్రి ప్రకటించారు. గెజిట్‌లో ఈ జీ.ఓ. నోటిఫికేషన్‌లోకి వచ్చిన తర్వాత పెరగిన కూలిరేట్లు అమలులోకి వస్తాయని ఇటీవల ప్రకటించారు. జీ.ఓ.విడుదలై 6 నెలలు గడిచినా గెజిట్‌లోకి రాకపోవటానికి కారణంగానీ, ఎప్పుడు వస్తుందనిగానీ చెప్పలేదు.

వ్యవసాయ దేశమైన భారత దేశంలో ఇప్పటికీ 68%పైగా ప్రజలు గ్రామాల్లోనే నివసిస్తున్నారు. వ్యవసాయమే గ్రామీణ ప్రజల జీవనాధారం. అందుకు అవసరమైన భూమి కొద్దిమంది భూస్వాముల, సంపన్న వర్గాలవద్ద పోగుపడి ఉండటంవలన, వ్యవసాయ కూలీలు, ఇతర గ్రామీణ పేదలు భూమికి దూరమయ్యారు. వ్యవసాయ కూలీలుగా భూస్వాముల, ధనికరైతుల వద్ద పనిచేస్తున్నారు. ప్రభుత్వాలు తెచ్చిన భూసంస్కరణ చట్టాలు వీరికి భూములు పంచలేకపోయాయి.

భూమికి దూరమైన వ్యవసాయ కూలీలకు, ఇతర గ్రామీణ పేదలకు, వారి రెక్కల కష్టమే జీవనాధారమైంది. తమ రెక్కల కష్టానికి వచ్చే కూలి తక్కువగా ఉండటం, నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు చుక్కలకు చేరువగా వెళ్ళటం, ఫలితంగా కనీస కుటుంబ అవసరాలు కూడా తీర్చుకోలేని దుర్భర పరిస్థితుల్లో జీవిస్తున్నారు. పిల్లలకు కనీసం తిండి పెట్టుకోలేని నిస్సహాయస్థితిలోకి నెట్టబడ్డారు. ఆదుతూ పాడుతూ, చదువుకోవాల్సిన పరిస్థితుల్లో వీరిపిల్లలు వివిధ పనుల్లో వెట్టిచాకీరీ చేస్తూ, కుటుంబ పోషణలో భాగస్వాములు కావాల్సివస్తున్నది. సరైన ఆహారం అందక టి.బి., అల్సర్, రక్తహీనతలాంటి దీర్ఘకాలిక రోగాలకు గురై వైద్యం చేయించుకోలేని దుర్భర పరిస్థితుల మధ్య అనేకమంది ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు.

చాలీచాలని ఆదాయంతో చస్తూబ్రతుకుదామను కొన్నా, ఆ పరిస్థితి కూడా వ్యవసాయకూలీలకు లేకుండా

పోతున్నది. సంవత్సరంలో నాలుగు నెలలు దొరికే పనులు నేడు 90 రోజులకు కుదించబడ్డాయి. వ్యవసాయ రంగంలో సామ్రాజ్యవాదుల చొరబాటు, సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల ఫలితంగా, పెరగాల్సిన గ్రామీణ ఉపాధి తగ్గిపోతూ వస్తున్నది. వ్యవసాయంలో యంత్రాల వినియోగం, కాంట్రాక్టు కూలీవిధానం వలన, పాలకులు అనుసరిస్తున్న రైతు వ్యతిరేక విధానాలవలన భూములు కోల్పోయిన చిన్న, సన్నకారురైతులు కూడా కూలీలుగా మారుతూవుండటంవలన ఉన్నపాటి ఉపాధి, కూలి దినాలను తగ్గించివేస్తున్నది. బ్రతుకు తెరువుకోసం సొంత ఊరుని వదలి, పిల్లలను చంకనగట్టుకొని, నెత్తిన మూటపెట్టుకొని ఇతర ప్రాంతాలకు, రాష్ట్రాలకు, దేశాలకు వలసబాట పడుతున్నారు.

పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా గ్రామీణ పేదరికం పెరిగి వ్యవసాయకూలీల సంఖ్య పెరుగుతూ వస్తున్నది. 1941 జనాభా లెక్కల ప్రకారం రాష్ట్రంలో వ్యవసాయకూలీలు 40.09% ఉండగా నేడు 50 శాతం పైగా వుంది. దేశంలోనే అత్యధిక వ్యవసాయ కూలీలు ఉన్నది మన రాష్ట్రంలోనే. దేశంలో ఉన్న ప్రతి 15మంది వ్యవసాయకూలీల్లో ఒకరు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనే వున్నారు. ప్రతి సంవత్సరం వ్యవసాయ కూలీల సంఖ్య పెరుగుతూనే వుంది. ఉపాధి అవకాశాలు తగ్గుతూ ఉండటంతో గ్రామీణ పేదరికం పెరుగుతూవస్తున్నది. ఇందిరా క్రాంతి పథకం ప్రకారం రాష్ట్రంలో గ్రామీణ కుటుంబాల సంఖ్య 134.68 లక్షలు వుంటే వాటిలో పేదరికంలో మగ్గుతున్న కుటుంబాలు 56.1%గా వుంది. ఇందులో అన్ని కులాలకు చెందినవారూ వున్నారు. 2004 జనాభా లెక్కల ప్రకారం కూడా రాష్ట్రంలో పేదరికం 55.5 శాతంగా వుంది. ఇందులోనూ నిరుపేద కుటుంబాలు 36.65%గాను, దుర్భర దారిద్ర్యంలో వున్నవారు 18.4%గాను వున్నారు. పేదరికంలో మగ్గుతున్న వ్యవసాయ కూలీలు కుటుంబ అవసరాలకోసం అప్పులు చేయకతప్పటంలేదు.

భూస్వాముల దోపిడీకి గురౌతున్న వ్యవసాయకూలీలు

వలస పాలనలోనూ, ‘స్వతంత్ర’ భారతంలోనూ వ్యవసాయకూలీల పరిస్థితుల్లో చెప్పుకోదగ్గ మౌలికమైన మార్పులు ఏమీ జరగలేదు. 1930 దశాబ్దంలో ఆంధ్రరాష్ట్రంలోని గ్రామీణ ప్రజల్లో సగంమంది వ్యవసాయకూలీలుగా వుంటే, నేడూ అదే పరిస్థితి కొనసాగుతున్నది. వీరిలో అత్యధికులు మాల, మాదిగ(ఎస్సీ, ఎస్టీ) కులాలకు చెందిన వారే అప్పుడు, ఇప్పుడూ వున్నారు. అగ్రకులాలలోని భూస్వాములు, పెత్తందార్లు వీరిని అంటరానివారుగా చూస్తూ, వారి కులాల్లోని పేదల్లో కూడా అలాంటి అభిప్రాయాన్ని కలుగజేసి అగ్రకుల దురహంకారాన్ని రెచ్చగట్టి పేదలందరూ ఐక్యంకాకుండా చేసి, తమ దోపిడీ ప్రయోజనాలు కాపాడుకొనే ప్రయత్నాలు చేశారు. నేడూ ఇలాంటి కుతంత్రాలే జరుగుతున్నాయి.

1948కి పూర్వం కనీస కూలిఅనేది లేదు. ఒక గ్రామంలో వుండే కూలి మరొక గ్రామంలో వుండేదికాదు. ఇప్పుడూ ఈ పరిస్థితి కొనసాగుతున్నది. 1930లో మామూలు రోజుల్లో ఒక అణానుండి 6 అణాలు కూలి గ్రామాల్లో వుండేది. పని వత్తిడి రోజుల్లో కొన్ని గ్రామాల్లో 6 అణాలనుండి 8 అణాలు కూలి లభించింది. ఇప్పుడు కూడా వత్తిడినిబట్టి అదనంగా భూస్వాములు, ధనికరైతులే కూలి పెంచుతున్నారు. అప్పుడూ, ఇప్పుడూ హెచ్చుకూలి కొద్దిరోజులు మాత్రమే వుంటుంది. ఆనాడు 10 గం||కూలీల చేత భూస్వాములు పని చేయించేవారు. ఇప్పుడూ కాంట్రాక్టు కూలిరూపంలో అన్ని గంటలు కూలీలు పనిచేస్తున్నారు. ఆనాడు భూస్వాములు దౌర్జన్యంతో భయపెట్టి తక్కువ కూలి యిచ్చి దోపిడీ చేస్తే, ఈనాడు కాంట్రాక్టు పేరుతో తక్కువ కూలితో కూలీలను దోపిడీ చేస్తున్నారు. ఆనాడు, ఈనాడు ఎస్సీ, ఎస్టీకి చెందిన వ్యవసాయకూలీలు ఊరికి దూరంగానే జీవిస్తున్నారు. కొన్ని చిన్న, చిన్న మార్పులు జరిగినా

భూస్వాముల దోపిడీ, దౌర్జన్యాలు, పెత్తనం, సాంఘిక అసమానతలు కొనసాగుతూనేవున్నాయి.

రూపం మారినా...మారని దోపిడీ

పనిచేసినందుకు 1964 సం||వరకు ధాన్య రూపంలో కూలి వుండేది. మొదట అన్ని పనులకు ధాన్యరూపంలో వున్న కూలి, క్రమంగా నూర్చిళ్ళులాంటి కొన్ని పనులకే పరిమితమై, ఇప్పుడు మార్పిగా ధనరూపంలోకి మారింది. ధాన్యరూపంలో కూలి యిచ్చినప్పుడు క్రయ-విక్రయాలకు ఉపయోగించే కొలత పాత్రలు కాకుండా తక్కువ పరిమాణంవున్న పాత్రలను ఉపయోగించేవారు. ఆనాడు వీటిని పిచ్చిముంతలు అనేవారు. ఆవిధంగా కూలీలను దోచుకునేవారు. మరో దోపిడీరూపం నాగు లేక నాము పద్ధతి. వ్యవసాయ కూలీలకు సంవత్సరం పొడవునా పనులు దొరకక పోవటంవలన, పనిలేని దినాల్లో తిండి గింజలు కూడా దొరికేవికావు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో భూస్వాములనుండి, ధనిక రైతులనుండి అప్పుగా ధాన్యం తీసుకొనే వారు. తిరిగి చెల్లించేటప్పుడు 50 నుండి 100% వరకు అధికంగా చెల్లించేవారు. ఇచ్చినప్పుడు తక్కువ పాత్రలలో యిచ్చి, తీసుకొనేటప్పుడు ఎక్కువ పాత్రలను ఉపయోగించేవారు. కొలతలు కొలిచేవ్వకీ తూముకి ఒక ముంత కమీషన్‌గా ఇవ్వాల్సి వచ్చేది. ఇప్పటికీ ఈ పద్ధతి రాష్ట్రంలో కొన్ని ప్రాంతాల్లో అమలుజరుగుతూనే వుంది. పనులులేని సమయంలో గ్రామంలోని భూస్వాములు, వడ్డీవ్యాపారులవద్ద అధిక వడ్డీలకు అప్పుతీసుకొని, దాన్ని పనులద్వారా వచ్చే ఆదాయంతో తీర్చాల్సివస్తున్నది. ఆనాడు నాగుపద్ధతి అయితే, ఈనాడు అధిక వడ్డీ దోపిడీకి వ్యవసాయకూలీలు గురౌతున్నారు.

ఇలాంటి దోపిడీయే కాకుండా 1956కు ముందు గ్రామకరణం, మునసబు, పెద్ద భూస్వాముల పొలాల్లో పనిఒత్తిడిగా ఉన్నరోజుల్లోకూడా కూలీలు పనిచేయాల్సి వచ్చేది. ఇందుకు కూలికూడా యిచ్చేవారు కాదు. ఈవిధంగా వెట్టిచాకీరీ చేయించేవారు. ఇప్పుడు కూడా **(తరువాయి 12వ పేజీలో)**

సేద్యపు... (10వ పేజీ తరువాయి)

సంస్థల ప్రయోజనాలే ముఖ్యమని భావించే భారత పాలకులు అధిక దిగుబడులిచ్చే విధంగా దేశీయ విత్తనాలను తయారుచేసే విధానాలు చేపట్టలేదు. ఫలితంగా పంట దిగుబడులు తక్కువగా ఉన్నాయి. దేశప్రజలకు ఆహారధాన్యాలు సరిపోని పరిస్థితి ఏర్పడింది. 1966లో ప్రపంచబ్యాంకు సూచనల మేరకు అధిక దిగుబడుల కోసం సస్యవిప్లవం పేరుతో విదేశాల నుండి హైబ్రిడ్ విత్తనాల దిగుమతి ప్రారంభమైంది. ఫలితంగా రసాయనక ఎరువులు వాడకం ఎక్కువైంది. దేశీయ విత్తనాలు, సాంప్రదాయ ఎరువుల వాడకం కనుమరుగవటం ప్రారంభమైంది.

హైబ్రిడ్, బి.టి. విత్తనాలు భారత వ్యవసాయ రంగాన్ని ఆక్రమించటంతో 1965లో కోటి టన్నులలోపు ఉన్న ఎరువుల వినియోగం 2012 నాటికి 2 కోట్ల 90 లక్షల టన్నులకు పైగా చేరుకొంది. దేశంలో ఉత్పత్తి అవుతున్నది మాత్రం 2 కోట్ల 19 లక్షల టన్నుల మాత్రమే. దేశంలో ఎరువుల వినియోగం పెరుగుతున్నా ఆ అవసరం తీర్చాల్సిన ప్రభుత్వం అందుకోసం గత 15 సం||ల కాలంలో కొత్తగా ఒక్క ఎరువుల ప్యాక్టరీనికూడా నిర్మించలేదంటే విదేశాల నుండి దిగుమతులకే ప్రాధాన్యత యిస్తుందనే యధార్థం వెల్లడౌతుంది.

దేశంలో ఎరువుల ఉత్పత్తి పెరగక పోవటం వలన డై అమోనియం పాస్ఫేట్ (డిపిఎ) 90%, మ్యూరేట్ ఆఫ్ పొటాష్ (ఎంటీఎ) 100%, యూరియా 70 లక్షల టన్నులు ప్రతిసంవత్సరం దిగుమతి చేసుకొంటున్నాము. ప్రపంచంలో ఎగుమతి అవుతున్న రసాయనక ఎరువుల్లో సగం భారత దేశానికే చేరుతున్నాయి. అధిక దిగుబడులకు రసాయనక ఎరువుల వాడకమే పరిష్కారం అన్నట్లు భారత పాలకుల విధానాలు ఉన్నాయి. ఈ ఎరువుల వాడకం వలన భూసారం నిస్సారం అవుతుందనే వాస్తవాన్ని పాలకులు తెలిసే విస్మరిస్తున్నారు. రసాయనక ఎరువుల వాడకం వలన ప్రపంచంలో 25% భూమి వ్యవసాయానికి పనికి రాకుండా పోయిందని ప్రపంచ ఆర్థిక సహకారాభివృద్ధి సంస్థ (ఓ.ఈ.సీ.డి) తాజా నివేదిక పేర్కొంది. దీన్ని గమనిస్తే ప్రపంచంలో కెల్లా అత్యధికంగా రసాయన ఎరువులు వాడుతున్న భారతదేశంలో భూములకు పొంచిఉన్న ప్రమాదం ఏమిటో అర్థమౌతుంది. భారతదేశంలోనే అత్యధికంగా రసాయన ఎరువులు వాడుతున్న రాష్ట్రం ఆంధ్రప్రదేశ్. ఆ ప్రమాదం ఎంతగా ఉందో బోధపడుతుంది.

సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోని ఎరువుల కంపెనీలు ఉత్పత్తులు అమ్ముడు పోవటానికి భారతదేశంలో రైతులకు ఎరువులకు సబ్సిడీ యివ్వమనిప్రపంచ బ్యాంక్

చూపించటమే కాకుండా అందుకోసం ఆర్థిక సహాయం కూడా అందించింది. అదే ప్రపంచబ్యాంక్ నేడు ఎరువులపై ఇస్తున్న సబ్సిడీని ఎత్తివేయమని భారత పాలకులపై వత్తిడి చేస్తున్నది. దేశంలో రైతులకు అందుతున్న సబ్సిడీలో ఎరువులకిచ్చేదే ప్రధానమన్న విషయం గుర్తించాలి. ఎరువుల తయారీకి అయ్యే ఖర్చులతో లెక్కగట్టి దేశమంతటా ఒకే ధర అమలయ్యేలా గరిష్ట ధరను కేంద్ర ప్రభుత్వమే నిర్ణయించేది. ఈ సబ్సిడీ పథకం ద్వారా రవాణాఖర్చులు, డీలర్ మార్జిన్, వ్యయం, ఉత్పత్తికి అయ్యే ఖర్చులతో కలిపి మొత్తం వాణిజ్య ధరకు -రైతులు కొనుగోలు చేసే ధరలకు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని రాయితీల రూపంలో ఎరువుల పరిశ్రమాధిపతులకు ప్రభుత్వం చెల్లిస్తుంది. సరళీకృత ఆర్థిక సంస్కరణల్లో భాగంగా 1990 సం|| మొదట్లోనే డిపిపీ, కాంప్లెక్స్, ఎంటీఎ ఎరువుల దిగుమతులపై నియంత్రణ ఎత్తివేశారు. ఎరువులపై ఇస్తున్న సబ్సిడీని తగ్గించటం ప్రారంభించారు. స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో ఎరువుల సబ్సిడీ 1990-91లో 8.5 శాతం ఉండగా, 2008-09లో 1.52% గాను, 2012-13 బడ్జెట్‌లో 1.90%గాను ఉంది బడ్జెట్ ప్రవేశ పెట్టిన సందర్భముగా ఆనాటి ఆర్థిక మంత్రి ప్రణబ్ ముఖర్జీ రాజోయే రెండు మూడు సంవత్సరాలలో దీన్ని రెండుశాతం మించకుండా చూస్తామని చెప్పాడు. ఎరువుల సబ్సిడీపై నియమించిన కేల్సర్ కమిటీ కూడా ఎరువుల సబ్సిడీ విధానాన్ని త్వరగా సంస్కరించాలని 2013-14 నాటికి జి.డి.పిలో 2% 2014-15 నాటికి 1.8%కి తగ్గించాలని, యూరియా ధరను ప్రతి సంవత్సరం 10% పెంచాలని సిఫార్సు చేసింది. ఇతర దేశాలతో పోల్చుకుంటే భారత రైతులకు ఇస్తున్న సబ్సిడీ చాలా తక్కువ. ప్రతి సంవత్సరం లక్షల కోట్ల రూపాయలు పరిశ్రమాధిపతులకు రాయితీగా ఇస్తున్న ప్రభుత్వం, రైతులకిచ్చే 70 వేలకోట్ల సబ్సిడీ భారంగా భావించటం, ప్రపంచ బ్యాంక్‌కి దానోహ మనటానికి నిదర్శనం. సబ్సిడీ తగ్గింపులో భాగంగా 2011-12 సం|| బడ్జెట్‌లో 67,197 కోట్లుగా ఉన్న రాయితీని 2012-13 సం|| బడ్జెట్‌లో 60,974 కోట్లకు తగ్గించారు. ఇదే క్రమంలో ఎరువుల పరిశ్రమాధిపతులు నష్టాలపాలై ఇబ్బందులు పడుతున్నారని చెప్పి వారికి తాజాగా 5వేల కోట్లు బ్యాంకుల నుండి అప్పు యిప్పించి, తానే వడ్డీ కడతానని చెప్పిన ప్రభుత్వానికి, రైతులు అప్పులపాలై ఆత్మహత్యలు చేసుకొంటున్న దృశ్యం మాత్రం కన్పించటం లేదు. వారికీయిచ్చే రాయితీని తగ్గిస్తున్నది.

ప్రపంచ బ్యాంక్ వత్తిడి ఎక్కువ అవుతుండటంతో ఎరువుల సబ్సిడీ భారాన్ని తొలగించుకొనే ప్రయత్నాలను ముమ్మరం చేసింది. అందులో భాగంగా ఎరువులపై

యిచ్చే సబ్సిడీ విధానాన్ని మార్చింది. 2010 నుండి ఎరువుల్లో ఉన్న పోషణ విలువలను బట్టి సబ్సిడీ యిస్తానని ప్రకటించింది. దీనివలన అనేక ఎరువులపై ఇకనుండి సబ్సిడీ లభించదు. ఎరువుల ధరలను నిర్ణయించే అధికారం 2011లో కేంద్ర ప్రభుత్వం వదులుకొని, ఎరువుల పరిశ్రమాధిపతులకే ఆ అధికారం కట్టబెట్టింది ఈ చర్యల ద్వారా సబ్సిడీ భారాన్ని తగ్గించుకొని, ఎరువులు ధరల పెరుగుదలకు కారణమైంది.

ధరల నిర్ణయాధికారం పరిశ్రమాధిపతుల చేతుల్లో ఉండటం వలన ఎరువుల ధరలు అడ్డాఅవు లేకుండా పెంచినేశారు. గత రెండు సంవత్సరాల కాలంలో 12 సార్లు ఎరువుల ధరలు పెరిగాయి. డిపిఎ ధర 517.40 నుంచి 1315రూ; కాంప్లెక్స్ ఎరువులు 472 రూ. నుండి 1298 రూ.; మిశ్రమ ఎరువుల ధరలు 312 నుంచి 885 రూ.కు పెరిగాయి. యూరియా ధర 100రూ. దాకా పెరిగింది. ముందు ముందు ఎరువుల ధరల పెరుగుదలను తలచుకొంటే రైతాంగం వెన్నులో వణుకు వస్తున్నది.

సాంప్రదాయ పశువుల ఎరువు, సేంద్రియ ఎరువులు ఎక్కువ వినియోగంలోకి తెచ్చి, అవసరం మేరకు రసాయన ఎరువుల వినియోగాన్ని పరిమితం చేస్తే, ఎరువుల ధరలు అందుబాటులో ఉండటంతోపాటు ఎరువుల కొరత లేకుండా, భూమి సారహీనం కాకుండా ఉంటుంది.

అధిక ధరపెట్టి వినియోగిస్తున్న రసాయన ఎరువులు భూసారాన్ని పరిరక్షించకపోగా, సారహీనంగా తయారు చేస్తున్నది. ఈ ఎరువులను తప్పుక వాడాల్సిన పరిస్థితుల్లో అవికూడా రైతులకు కొరతగానే ఉన్నాయి. ప్రతి సంవత్సరం ఎరువుల కోసం రైతులు వీధుల్లోకి రావాల్సిన పరిస్థితులను పాలకులు కల్పిస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఈ పరిస్థితి మరింత ఎక్కువగా ఉంది. చీకటి వ్యాపారులు ఎరువులను దాచి అధికరేట్లకు అమ్ముతున్నారు. వీటిల్లో ఎక్కువ కల్తీ జరిగి పంట దిగుబడులు తగ్గి రైతాంగం నష్టపోతున్నారూ.

ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన విధానాల ఫలితంగా ఎరువులు, విత్తనాలు, పురుగుమందుల ధరలు బాగా పెరిగి నేడు సేద్యపుఖర్చులు విపరీతంగా పెరగటం, పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు లభించక పోవటం వలన పెట్టిన పెట్టుబడికూడా రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. వరి ఉత్పత్తి ఖర్చు క్వింటాల్‌కి 1800 రూ. ఉంటే ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతు ధర 1280 రూ. అంటే ఉత్పత్తి ఖర్చుకు, లభించే ధరకు 520 రూ. వ్యత్యాసం ఉంది. పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక పోవటం వలన,

రైతు కుటుంబ ఖర్చులకు వ్యవసాయం నుండి వచ్చే ఆదాయం సరిపోవటం లేదు. భారత రైతు నెలసరి ఆదాయం 2,115 రూ. కాగా, వ్యయం 2,720 రూ. ఉంది. మన రాష్ట్రంలో మరింత ఎక్కువ 84 శాతంగా వున్న చిన్న, సన్నకారు రైతుల పరిస్థితి మరింత దయనీయంగా తయారైంది. వీరి నెలసరి ఆదాయం 1,818 రూ. కాగా ఖర్చు 2,678 రూ. కుటుంబ ఖర్చులకు, సేద్యానికి పెట్టిన పెట్టుబడికి అనుగుణంగా వ్యవసాయం నుండి ఆదాయం రాకపోవటంతో సేద్యానికి చేసిన అప్పుతో పాటు, కుటుంబ అవసరాలకు అప్పులు చేయాల్సిన పరిస్థితి రైతాంగానికి ఏర్పడింది. ఈ విధంగా అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయి దాన్లుండి బయట పడలేక, తీర్చే మార్గం కానరాక ఆత్మహత్యలే పరిష్కారమనే స్థితికి రైతులు నెట్టబడ్డారు. గత 15 సం|| కాలంలో దేశవ్యాప్తంగా 2,70,946 మంది రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకొంటే, మనరాష్ట్రంలో 33,228 మంది ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. ఇవన్నీ పాలకులు చేసిన హత్యగా నమోదు కావాలి.

భారత వ్యవసాయరంగాన్ని సామ్రాజ్యవాదులు, ముఖ్యంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు నిర్దిర్ధ్యం చేసి ఆహార ధాన్యాలకు తనపై ఆధారపడే వ్యూహాన్ని అమలు జరుపుతున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి దానోహమనే భారత దళారీ పాలకులు అందుకు అనుగుణమైన విధానాలను అమలు పరుస్తున్నారు. వ్యవసాయాన్ని సప్తదాయకంగా మార్చి చిన్న, సన్నకారు రైతులను సేద్యం నుండి తప్పుకొనేలా చేసి, వారి భూములను కాంట్రాక్టు సేద్యానికో, కార్పొరేటు సంస్థలకో అమ్ముకొనే స్థితికి నెడుతున్నది. తద్వారా ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తులు గణనీయంగా పడిపోయి దిగుమతులపై ఆధారపడవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఇప్పటికే ఈ ప్రక్రియ ప్రారంభమైంది.

పాలకులు అనుసరిస్తున్న సామ్రాజ్యవాద, భూస్వామ్య అనుకూల విధానాల వలన, రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాల వలన రాష్ట్ర రైతాంగానికి సేద్యపునీరు, పంటరుణాలు, మేలు రకమైన విత్తనాలు లభించటంలేదు. ఎరువులు, పురుగుమందుల ధరలు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు లభించక, అప్పులపాలై రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకొంటున్నారు. పాలకులు అనుసరిస్తు విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రైతాంగం పోరాటం ఎక్కుపెట్టాలి. వ్యవసాయరంగంలో సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి సంస్థల ఆధిపత్యాన్ని వ్యతిరేకించాలనీ, జాతీయ వ్యవసాయ విధానాన్ని అమలు జరపాలని డిమాండ్ చేయాలి. అప్పుడే రైతాంగ సమస్యలకు పరిష్కారం దొరుకుతుంది. ★

సంఘటిత... (11వ పేజీ తరువాయి)

వేరేరూపంలో ఇది కన్పించకుండా సాగుతున్నది. భూస్వామి లేక ధనికరైతు, వడ్డీవ్యాపారి దగ్గరకు గ్రామీణ పేదలు అప్పుకువెళ్లినప్పుడు, దాన్ని ఆసరాచేసుకొని అనేక ఇంటివనులు వీరిచే చేయించుకొంటున్నారు. అవసరరీత్యా ఆ పనులు చేయాల్సిన పరిస్థితి కూలీలకు తప్పదు. ఆ పనులకు ఎటువంటి కూలీ వుండదు. ఇదీ వెట్టిచాకిరీలో భాగమే.

సంఘటితపడిన వ్యవసాయకూలీలు

నికృష్ట జీవితాలు భరించలేని వ్యవసాయకూలీలు అక్కడక్కడా హెచ్చుకూలికోసం సమ్మెలు చేసేవారు. అవి నిర్మాణయుతంగా వుండేది కావు. 1920 దశాబ్ది చివరిలో ఆది-ఆంధ్రాసంఘాలు, అరంధతీ సంఘాలు, డిప్రెస్డ్ కాస్టులీగ్, క్రిస్టియన్ సంఘాలు కొన్ని ఏర్పడి వ్యవసాయకూలీల సమస్యలపై పనిచేసేవి. ఇవి కుల, మత ప్రాతిపదికపై కూలీలను సమీకరించాయి. మొత్తం వ్యవసాయకూలీలను సమీకరించే ప్రయత్నం చేయలేదు. స్వాతంత్ర్యపోరాట కాలంలో మార్క్సిజంపై ఆకర్షితులైన కమ్యూనిస్టులు 1933నుండి వ్యవసాయ కూలీలను సంఘటితం చేసే కృషి ప్రారంభించారు. నెల్లూరుజిల్లా అలగానిపాడులో 1934లో వ్యవసాయ కూలీసంఘం ఏర్పడింది. నిర్మాణయుతంగా ఆంధ్రరాష్ట్రంలో ఏర్పడిన మొదటి వ్యవసాయ కూలీ సంఘం ఇదే. దానికి నిర్మాణ నిబంధనాపళి ఏర్పాటుచేశారు. ఇదే క్రమంలో 1935 క్రిష్ణాజిల్లా వీరులపాడు గ్రామంలో వ్యవసాయకూలీలను సమీకరించేందుకు కార్యకర్తలు కృషి ప్రారంభించారు. ఈ కృషి ఫలితంగా 1936లో వీరులపాడులో వ్యవసాయ కూలీసంఘం ఏర్పడింది. ఇదేవిధంగా గుంటూరుజిల్లా తెనాలి తాలూకాలోని దావులూరులో 1935లోనూ, రేపల్లె తాలూకా వల్లెకోనలో 1936లోనూ వ్యవసాయ కూలీసంఘాలు ఏర్పడ్డాయి. పశ్చిమ-తూర్పుగోదావరి జిల్లాల్లోకూడా వ్యవసాయకూలీసంఘాలు ఏర్పడ్డాయి. 1939, జనవరి 27న నర్సాపురం తాలూకా ప్రథమ వ్యవసాయకూలీ మహాసభ జరిగింది. 1939 మార్చి 28 పశ్చిమగోదావరి జిల్లా ప్రథమ మహాసభ జరిగింది. ఇదేవిధంగా క్రిష్ణా, గుంటూరు మొదలగు జిల్లాల్లో కూడా వ్యవసాయకూలీ మహాసభలు విజయవంతంగా జరిగాయి.

వివిధ జిల్లాల్లో, వివిధ ప్రాంతాల్లో ఏర్పడిన వ్యవసాయకూలీసంఘాలను సంఘటితపర్చి ఒకే సంఘంగా ఏర్పాటుచేసే కృషిని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రారంభించి 1943లో కూలీలందరికీ ప్రాతినిధ్యం వహించే రాష్ట్రస్థాయి సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. భార్యాభర్తల తగువులనుండి గ్రామాల్లో ఏర్పడే తగువులన్నింటినీ సంఘమే పరిష్కరించేది.

హెచ్చుకూలిరేట్లకోసం ఆందోళనలు

పెరుగుతున్న ధరలను, కూలీల కుటుంబాల అవసరాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని హెచ్చుకూలి రేట్లకోసం రాష్ట్రసంఘం ఆందోళనా కార్యక్రమం చేపట్టింది. 1943 సం॥నాటికి బస్తా ఎన్ని రూపాయలు అమ్మితే అన్ని అణాలు కూలీగా వుండాలని, పనిగంటలు 8కి మించరాదని, పాలేర్లకు సంవత్సరానికి 25 బస్తాల ధాన్యం జీతంగా ఇవ్వాలని, 15 రోజులు శెలవులుగా ప్రకటించాలని కూలీల కోర్కెలుగా సంఘం ప్రకటించింది. ఇదే క్రమంలో రైతు-కూలీల మధ్య సామరస్యం పెంపొందించేందుకు కృషిచేసింది. ఈ విధంగా వర్గ ప్రాతిపదికపై వ్యవసాయకూలీలను సంఘటితం చేసే కృషి ప్రారంభమైంది. గుంటూరు, క్రిష్ణా, తూర్పు-పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాల్లోని అనేక ప్రాంతాల్లో హెచ్చుకూలికోసం సమ్మెలు జరిగాయి - విజయాలు సాధించారు.

అంటరానితనానికి వ్యతిరేకంగా ఆందోళనలు చేపట్టి, బావుల్లో నీళ్ళుతోడించటం ఆలయాల్లోకి తీసుకెళ్ళటం లాంటి కార్యక్రమాలు చేపట్టారు.

ఆకలియాత్ర

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ప్రారంభమవటంతో ప్రజా ఉద్యమాలపైన, సంఘాలపైన బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం తీవ్ర నిర్బంధంతో అణచివేత విధానాన్ని ప్రారంభించింది. కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలపై నిఘా పెట్టింది. వ్యవసాయ కూలీలకు నిర్వహిస్తున్న పయోజన విద్యాకార్యక్రమాన్ని కూడా కమ్యూనిస్టుల ప్రచారమంటూ నిషేధించింది. యుద్ధం మూలంగా నిత్యావసరవస్తువుల ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. వర్షాలు లేకపోవటంవలన మెట్టప్రాంతాలనుండి మాగాణి ప్రాంతాలకు కూలీల వలస పెరిగింది. ఫలితంగా భూస్వాములు కూలిరేట్లను తగ్గించారు. అనేక ప్రాంతాల్లో కరువు ఏర్పడి కూలీల నిత్యజీవితం దుర్భరమైంది. ఈ సమస్యలన్నింటిపైనా కూలీలను చైతన్య పర్చేందుకు, ప్రభుత్వంపై వత్తిడితెచ్చేందుకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆకలి యాత్రలను నడిపింది. తాలూకాల వారిగా వ్యవసాయకూలీలను దశాలుగా ఏర్పరచి గ్రామగ్రామాన

సవరించిన చట్టంలో కూలిరేట్లు (రోజుకి) రూపాయల్లో						
పని	ప్రస్తుతకూలి రేట్లు			సవరించిన కూలిరేట్లు		
	2008			2013		
	1వ జోన్-2వ జోన్-3వ జోన్			1వ జోన్-2వ జోన్-3వ జోన్		
విత్తనం, నాట్లు, కలుపు	139	127	112	191	186	159
త్రవ్వటం, కుప్పగొట్టం, పంట కోయటం	157	119	112	191	186	159
పురుగు మందుల పిచికారి	235	166	153	266	234	213

(ఆధారం: 28-1-13 విశాలాంధ్ర)

ప్రచారం చేయించింది. కూలీల డిమాండ్లను వ్రాత పూర్వకంగా తయారుచేసి తాశీల్దార్, డిప్యూటీ కలెక్టర్లకు మహజర్లు ఇవ్వటం ఆకలియాత్ర ముఖ్య కార్యక్రమంగా వుంది. మెమోరాండాల్లో (1) వ్యవసాయ కూలీలందరికీ పని కల్పించాలి. (2) బంజరు భూములను సహకార ప్రాతిపదికపై వ్యవసాయ కూలీలకు సాగుకి ఇవ్వాలి. (3) వినయోగదారుల సహకార సంఘాలను ఏర్పాటుచేయాలి. (4) కనీస జీవనానికి అవసరమైన కూలి ఇవ్వాలి అన్నవి ప్రధాన డిమాండ్లుగా పేర్కొనటం జరిగింది. ఆకలి యాత్రల్లో వ్యవసాయ కూలీలు, ఇతర గ్రామీణ పేదలు వేలాదిగా పాల్గొన్నారు. శాంతియుతంగా జరుగుతున్న ఆకలి యాత్రలపై ప్రభుత్వం తీవ్రనిర్బంధం ప్రయోగించి, అనేక కేసులు బనాయించింది.

కనీస వేతన చట్టంకోసం ఆందోళన

భూస్వాముల దోపిడీకి వ్యవసాయ కూలీలు గురవటం, తక్కువ కూలిరేట్లతోపాటు, ఒకచోట వున్న కూలి మరొక చోట లేకపోవటంవలన ఒకే కూలి విధానంకోసం వ్యవసాయకూలీసంఘాలు ఆందోళన ప్రారంభించాయి. కుటుంబ అవసరాలకు అనుగుణంగా కూలిరేట్లు వుండాలని డిమాండ్ చేశాయి. అందుకోసం వివిధ రూపాల్లో మిలిటెంట్ ఆందోళనలు జరిగాయి. వ్యవసాయకూలీల ఆందోళనకు తలోగ్గిన ప్రభుత్వం ప్రాంతాలవారిగా ఒకే కూలివిధానం వుండే విధంగా 1948లో కనీస వేతన చట్టాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ఇది వ్యవసాయ కూలీలను దోపిడీకి గురికాకుండా రక్షిస్తుందని పాలకులు పేర్కొన్నారు. ప్రతి రెండు సంవత్సరాలకు చట్టాన్ని సమీక్షించి, పెరిగిన నిత్యజీవితావసర వస్తువులకు అనుగుణంగా కూలిరేట్లను సవరిస్తామని చెప్పింది. ఇంతవరకు అది సత్యమంగా అమలు జరగలేదు. చట్టంలో ప్రకటించిన కూలిరేట్లు కూడా వ్యవసాయకూలీల అవసరాలను తీర్చేవిధంగా లేకపోవటం, చట్టంలో పేర్కొన్న కూలిరేట్లకన్నా, కూలీలు ఆందోళనద్వారా సాధించుకొన్న కూలిరేట్లే ఎక్కువగా వుండటంవలన, అనేక ప్రాంతాల్లో అధికారులు చట్టాన్ని అమలుపర్చకపోవటం వలన అది అలంకారప్రాయంగానే మిగిలింది. భూస్వాములు, ధనికరైతులు కూలిరేట్లను శాసించే పరిస్థితి ఏర్పడింది.

కనీస వేతన చట్టం నిరుపయోగంగా మారటంతో హెచ్చుకూలికోసం వ్యవసాయ కూలీలు ఆందోళనబాట పట్టారు. సమ్మెల ద్వారా అనేక ప్రాంతాల్లో హెచ్చుకూలి రేట్లను సాధించుకొన్నారు. 70 సం॥ల వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమంలో హెచ్చుకూలికోసం ఉద్యమాలు కొనసాగుతూ హెచ్చురేట్లు సాధించుకోవటం జరిగింది. కూలిరేట్లు పెరిగినప్పటికీ, అంతకన్నా నిత్యజీవితావసర వస్తువుల ధరలు పెరగటంతో, వచ్చే ఆదాయం వ్యవసాయ కూలీ కుటుంబ అవసరాలను తీర్చలేక పోయింది. వ్యవసాయకూలీ స్థితిగతులపై కేంద్రప్రభుత్వం 1950 సం॥లో విచారణ జరిపించగా, దాని సమాచారం ప్రకారం (ముగ్గురు పెద్దలు, ఇద్దరు పిల్లలు) వ్యవసాయకూలీ కుటుంబానికి అయ్యేఖర్చు సంవత్సరానికి 336రూ. కాగా, వచ్చే ఆదాయం 222రూ. మాత్రమే. ఇప్పటివరకు వారి కుటుంబానికి అయ్యే ఖర్చుకన్నా వచ్చే ఆదాయం చాలా తక్కువగా వుంది. దీన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండానే ప్రభుత్వం కనీస వేతనాలను నిర్ణయిస్తున్నది.

ప్రస్తుతం సవరించిన చట్టంలో వివిధ పనులకుగాను రోజుకి లభించే కూలి ఈవిధంగా వుంది. (పట్టిక చూడండి)

సవరించిన వేతనాలను గమనిస్తే, అవి వ్యవసాయ కూలీలకు ఉపయోగకరంగా లేవు. ఇప్పటికే కొన్ని ప్రాంతాల్లో కూలీలు (ఈ రేట్లుకన్నా) హెచ్చుకూలిని పొందుతున్నారు. సవరించిన కూలిరేట్ల ప్రకారం కూలిపనులకు వ్యవసాయకూలీ కుటుంబానికి మొదటి జోన్లో వచ్చే ఆదాయం 20వేల నుండి 24 వేలకు మించి వుండదు. రెండు, మూడు జోన్లలో వీరికి వచ్చే ఆదాయం చాలా తక్కువగా వుంటుంది. ప్రస్తుత నిత్యజీవితావసర వస్తువులరేట్ల ప్రకారం వ్యవసాయకూలీ కుటుంబానికి కనీస ఖర్చు 4వేలకు తక్కువగా లేదు. దీన్ని గమనిస్తే వ్యవసాయ కూలీ కుటుంబానికి అయ్యే ఖర్చులో సగంకూడా వ్యవసాయ పనులద్వారా

లభించటంలేదు. ఇంత వ్యత్యాసంతో వ్యవసాయ కూలీ కుటుంబాలు ఎలా జీవిస్తున్నాయన్న ప్రశ్న ముందుకు వస్తుంది. వచ్చే ఆదాయంలో తినీ తినక, ఒంటిపూట పస్తులతో కాలం వెళ్ళబుచ్చటం, పొట్టకూటికోసం ఇతర ప్రాంతాలకు వలసలు పోవటం అధిక వడ్డీలకు అప్పులచేయటం, పిల్లలను వివిధ పనుల్లో పెట్టటం, ఇలాంటి దుర్భర పరిస్థితుల మధ్య కుటుంబాలు గడుస్తున్నాయన్నదే సమాధానం.

భూస్వాముల-వారి వత్తాసుదారుల దుష్ప్రచారం

వ్యవసాయ కూలీలు ఇంత దుర్భరమైన జీవితాలు గడుపుతుంటే, భూస్వాములు, వారి ఏజంట్లు వ్యవసాయకూలీలపై నిండా ప్రచారం సాగిస్తున్నారు. రైతుల సేద్యం భారంగా, నష్టదాయకంగా మారటానికి కారణం కూలీలు అధికకూలిని డిమాండ్ చేయటమేనని, గ్రామీణ ఉపాధి పథకం వలన వ్యవసాయకూలీలు దొరకటంలేదని, రైతుల జీవితంకన్నా కూలీల జీవితమే బాగుందని ప్రచారంచేస్తూ, చిన్న-సన్నకారు రైతులను కూలీలకు వ్యతిరేకంగా రెచ్చగొడుతూ, వారి సమస్యలకు కూలీలే కారణమన్న అభిప్రాయాన్ని కలుగజేస్తున్నారు. విత్తనాలు, ఎరువులు, క్రిమిసంహారక మందుల ధరల పెరుగుదల, పండించిన పంటలకు న్యాయమైన ధర లభించకపోవటం చిన్న, సన్నకారు రైతుల సమస్యలకు కారణమన్న వాస్తవాన్ని మరుగుపరుస్తున్నారు.

వ్యవసాయకూలీల జీవితమే బాగుందని ప్రచారం చేస్తున్న భూస్వాములు, ధనికరైతులు వారి భూములు పేదలకు పంచి, కూలీలుగా మారవచ్చుగదా! అప్పుడు వ్యవసాయకూలీల సుఖమైన జీవితం వారు పొందవచ్చు గదా! ఆ పని చేయటానికి సిద్ధమేనా? ఈ ప్రశ్నకు వారినుండి సమాధానం రాదు. గ్రామంపై వారి పెత్తనానికి, దోపిడీకి, ఆర్థికంగా - రాజకీయంగా ఆధిపత్యం చెలాయించటానికి భూమి, దానిపై వచ్చే ఆదాయమే పునాది అన్నది వారికి తెలుసు. భూమిపై ఆధిపత్యం పోయినప్పుడు వారి పునాదులే కదిలిపోతాయన్నదీ తెలుసు. ఈ వాస్తవాన్ని మరుగుపర్చి చిన్న, సన్నకారు రైతులను కూలీలకు వ్యతిరేకంగా నిలబెట్టి తమ దోపిడీ ప్రయోజనాలు మెరుగుగవరచ్చుకో చూస్తున్నారు.

గ్రామీణ ఉపాధి పథకం వలన వ్యవసాయపనులకు కూలీలు దొరకటంలేదని, వ్యవసాయ పనులను ఉపాధి పనుల్లో చేర్చాలని ప్రభుత్వంపై పత్తిడి తెస్తున్నారు. ఇది అవాస్తవమేకాక వ్యవసాయకూలీలను మరింతగా దోచుకోవటానికి భూస్వాముల ఎత్తుగడ మాత్రమే. రాష్ట్రంలోని చాలా గ్రామాల్లో, గ్రామీణ ఉపాధి పథకం

క్రిందపనులే జరగటంలేదు. అమలు జరుగుతున్న ప్రాంతాల్లో కూడా 30% మించి పనులు దొరకటంలేదు. నూటికి 90% వ్యవసాయపనులు, ఉపాధి హామీ పనులు లేనప్పుడే జరుగుతున్నాయి. అందువలన, గ్రామీణ ఉపాధి పథకం పనులువలన, వ్యవసాయపనులకు కూలీలు దొరకకపోవటం అన్న సమస్య ఉత్పన్నంకాదు. ఈ విషయాన్నే అనేక సర్వేలు పేర్కొన్నాయి. గ్రామీణ ఉపాధి పథకంక్రింద లభించే కూలికన్నా వ్యవసాయ పనులకే, కూలీలకు ఎక్కువ కూలి లభిస్తుంది. అలాంటప్పుడు వ్యవసాయ పనులకు కూలీలు రాని సమస్యే ఉత్పన్నంకాదు. పనులకు హెచ్చుకూలిని ఇవ్వటం భూస్వాములు, వారి అవసరాన్నిబట్టి ఇస్తున్నదే.

గ్రామీణ ఉపాధి పథకం క్రింద లభించేపని 100 రోజులు. వ్యవసాయ పనులను ఇందులో చేర్చితే 100 రోజులు అవే సరిపోతాయి. అందువలన ఉపాధి పథకంక్రింద అదనంగా పనులు వుండవు. వ్యవసాయ పనులకు పథకంలో చేర్చితే, ఉపాధి పథకంక్రింద లభించే వందరోజుల పనులు గురించి వ్రభుత్వం మాట్లాడకపోవటం ఆ అనుమానం కలుగుతున్నది. వ్యవసాయ పనులను ఉపాధి పథకంలో చేర్చితే యిచ్చే కూలి గురించి ప్రభుత్వం మాట్లాడటం లేదు. ఈ పథకం క్రింద రోజుకి 125 రూ. మించి కూలి లభించదు. వ్యవసాయ పనులకు 200 తక్కువ కాకుండా కూలి లభిస్తుంది. వ్యవసాయ పనులకు ప్రభుత్వం కూలి తగ్గిస్తుండా లేక భూస్వాములకు, ధనిక రైతులకు కూలిరేటు సబ్సిడీ యిస్తుందా! వీటన్నిటిపై వివరణ లేకుండా వ్యవసాయ పనులను ఉపాధి పథకం క్రింద ప్రభుత్వం ఎలా తీసుకొస్తామని చెబుతుంది? వ్యవసాయ పనులను ఉపాధి పథకంలో చేర్చటమంటే, ఆ పనుల్లో కోత విధించటం, కూలీలకు తక్కువ కూలి యిచ్చి భూస్వాముల దోపిడీ ప్రయోజనాలు కాపాడటమే. అందువలన ఈ ప్రతిపాదనను వ్యవసాయకూలీలు త్రిప్పికొట్టాలి.

గతంలోలాగా వ్యవసాయ కూలీసంఘాలు, ఉద్యమాలు బలీయంగా లేవు. వర్గదృక్పథంతో మిలిటెంట్గా సాగిన వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమంలో నేడు సంస్కరణవాదం చోటుచేసుకుంది. కొన్ని సంఘాలు వర్గసామరస్యాన్ని ప్రబోధిస్తున్నాయి. శాంతియుతంగా భూస్వాములతో సామరస్యంగా, వారికి ఆమోద యోగ్యమైన రీతిలో కూలిరేట్లను పెంచుకోవాలని అవి ప్రబోధిస్తున్నాయి. కాంట్రాక్టు కూలి ద్వారా అధికశ్రమ చేయగా వచ్చే కూలిని చూపెట్టి కూలిరేట్లు పెరిగాయనే భ్రమలు వ్యవసాయ కూలీల్లో కల్పిస్తున్నారు. ఈ మోసాన్ని కూలీలు గ్రహించాలి. గత ఉద్యమాల వెలుగులో పెరుగుతున్న ధరలు, కుటుంబ అవసరాలకు అనుగుణంగా రోజువారీ న్యాయమైన కూలిరేట్లు ఇవ్వాలని, చిన్న-సన్నకారు రైతులకు సబ్సిడీలను అధికంగా పెంచి ఉత్పత్తి ఖర్చులు తగ్గించాలని డిమాండ్చేస్తూ, భూమి సంబంధాలను బ్రద్దలుకొట్టి పేదలకు భూములు పంచే వ్యవసాయక విప్లవ కార్యక్రమంలో వ్యవసాయకూలీలు, పేదరైతులు చేయి, చేయి కలిపి సాగాలి. అప్పుడే వ్యవసాయకూలీల, పేదరైతుల సమస్యలు పరిష్కారమౌతాయి. ★

గ్రామకంఠభూమి దురాక్రమణను అడ్డుకున్న పందిళ్ళపల్లి గ్రామప్రజలు

జనవరి, 2013 వేటపాలెం :

వేటపాలెం మండలం పందిళ్ళపల్లి గ్రామానికి చెందిన 57/1 సర్వేసంబరు గల 42 సెంట్ల గ్రామకంఠ భూమిని అదే గ్రామానికి చెందిన షేక్ మస్తాన్వలీ మరికొందరు కబ్జాచేసేందుకు పూనుకోగా ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం, స్త్రీవిముక్తి సంఘటన సంఘాల ఆధ్వర్యంలో స్థానిక మహిళలు, గ్రామప్రజలు అడ్డుకున్నారు. ఆక్రమణదారు నిర్మించతలపెట్టిన ప్రహరీగోడను, హద్దురాళ్ళను మహిళలే కూల్చివేశారు. స్థలం చుట్టూతూ ముళ్ళకంచెను పాతి, తమ పాత చీరలతో కంచెను కట్టారు.

కాగా ఇప్పటికే ఒకసారి ఆ భూమి తమదని ఆక్రమణదారు కంచెవేయగా సంఘనాయకత్వంలో మహిళలే ఆకంచెను తొలగించారు; తగులబెట్టారు.

ఆక్రమణదారువేసిన హద్దురాళ్ళను కూడా తొలగించారు. భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఈ భూమి తమ తాత, ముత్తాలకాలం నుంచి అంటే దాదాపు 70ఏళ్ళుగా గ్రామప్రజల అనుభవ భుక్తంగా ఉన్నదని, ఆనాటినుండి ఇది గ్రామంలోని మహిళలందరికీ బహిర్భూమిగా ఉందని నచ్చజెప్పారు. ఈ భూమికి సంబంధించిన ఆధారపత్రాలు (పట్టా, అడంగల్ డాక్యుమెంట్) చూపాలని లేకుంటే మరలా స్థలం జోలికి రావద్దని కట్టాదారులను హెచ్చరించారు కూడా. కానీ, దీనిని లెక్కచేయకుండా మరలా 8.1.2013న శాశ్వత నిర్మాణాన్ని చేపట్టబూనుకోవటంతో పెద్దసంఖ్యలో మహిళలు, ప్రజలు గుమిగూడి ఆ ప్రయత్నాన్ని అడ్డుకున్నారు. నిర్మాణం జరిగిన మేరకు కూల్చివేశారు.

ఈ సందర్భంగా ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘ నాయకులు కా॥వారికోట సుబ్బారావు మాట్లాడుతూ 25సం॥ల క్రితమే కొందరు ఈ భూమిపై కన్నేశారని, అప్పుడు కూడా ఇలానే అడ్డుకున్నామనీ, జిల్లాస్థాయిలో ఆందోళనచేసి ఆనాటి జిల్లాకలెక్టర్ సమక్షంలో సమస్యను శాశ్వతంగా పరిష్కరించుకున్నామనీ, రెవిన్యూ రికార్డుల్లో ఈ భూమిని గ్రామకంఠభూమిగా కలెక్టర్ ప్రకటించారని గుర్తుచేశారు. ఏళ్ళతరబడి ప్రజల అనుభవ భుక్తంగా ఉన్నభూమి ముమ్మాటికీ (తరువాయి 15వ పేజీలో)

ప్రజలపై విద్యుత్తు భారాలకు వ్యతిరేకంగా కొనసాగుతున్న ప్రజాఆందోళనలు

9-12-12న గుంటూరుజిల్లా పిడుగురాళ్ళ శివాలయ కళ్యాణమండపంలో సిపిఐ, సిపిఎం, సిపిఐ(ఎం-ఎల్), ఎమ్మెసీఐ(యు) పార్టీల ఆధ్వర్యంలో గురజాల నియోజకవర్గ స్థాయి సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సులో ఎఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్ర నాయకులు కా||డివిఎన్ స్వామి, సిపిఐ నాయకులు కా||మాస్సేన్, సిపిఎం నాయకులు కా||రామారావు, ఎమ్మెసీఐ(యు) నాయకులు కా||తూమాటి శివయ్య పాల్గొని ప్రసంగిస్తూ విద్యుత్ భారాలకు వ్యతిరేకంగా దీర్ఘకాల ఉద్యమానికి సన్నద్ధంకావాలని పిలుపునిచ్చారు.

19-1-13న రేపల్లె నియోజకవర్గం పరిధిలో- విద్యుత్ భారాల రద్దును డిమాండ్ చేసే మెమోరాండంపై సేకరించిన సంతకాలతో-స్థానిక నైఋత బొమ్మసెంటర్ నుండి ఎంఆర్ఓ కార్యాలయంవరకు ప్రదర్శన చేశారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా||ముత్తిరెడ్డి శ్రీరాములు; సీనియర్ కమ్యూనిస్టు కా||సముద్రాల లాజరస్; ఎఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) నాయకులు కా||కొత్తవరపు సీతారామయ్య తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొని అధికారులకు మెమోరాండం అందజేసి ప్రజలపై విద్యుత్తు భారాలను వెంటనే ఉపసంహరించుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు.

20-1-2013న మాచర్ల నియోజకవర్గ పరిధిలో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆధ్వర్యంలో చేపట్టిన సంతకాల సేకరణతో స్థానిక ఎమ్ఎల్ఏకు మెమోరాండం అందజేశారు. 21-1-13న గురజాల నియోజకవర్గ పరిధిలో-విద్యుత్ భారాలను నిరసిస్తూ ప్రజలు చేసిన సంతకాలతో కూడిన మెమోరాండంను స్థానిక తహసీలుదారుకు అందజేశారు. 26-1-13న సిపిఐ (ఎం-ఎల్) ఆధ్వర్యంలో కారంపూడిలో విద్యుత్తు ఛార్జీల తగ్గింపును డిమాండ్ చేస్తూ సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమం నిర్వహించారు. 28-1-13న స్థానిక తహసీలుదారుకు ప్రజల సంతకాలతో కూడిన ఈ వినతిపత్రం అందజేశారు. ఈ కార్యక్రమాలలో ఎఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్రనాయకులు కా||డివిఎన్ స్వామి, సీనియర్ కమ్యూనిస్టు సురభి అమరలింగం; రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) నాయకులు కా||రాంబాబు, కా||జె.పద్మ, కా||సత్యయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ప్రజలపై విద్యుత్తు సర్ఛార్జీల భారాన్ని ఉపసంహరించుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తూ సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆధ్వర్యంలో గుంటూరు నగరంలో చేపట్టిన సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమం అనంతరం 28-1-13న ఆ

(రాష్ట్రంలో నెలకొన్న విద్యుత్తు కొరత, ప్రజలపై పాలకులు మోపుతున్న ఇంధన సర్వబాటు ఛార్జీల(ఎఫ్ఎస్ఎ) భారాలకు వ్యతిరేకంగా (గ్రామ, మండల, నియోజకవర్గ స్థాయిలో ప్రజలను ఆందోళనకు సిద్ధంచేసేందుకు కార్యక్రమాలు చేపట్టవలసిందిగా రాష్ట్రస్థాయిలో సిపిఐ, సిపిఎం, సిపిఐ(ఎం.ఎల్)న్యూడెమోక్రసీ, ఎంసీపిఐ(యు), సిపిఐ(ఎం-ఎల్), ఆర్ఎస్పీ, ఫార్వర్డ్ బ్లాక్, ఎన్యూసీఐ, సిపిఐ(ఎం-ఎల్), సిపిఐ(ఎం-ఎల్)లిబరేషన్ పార్టీలు నిర్ణయించాయి. ఈ పిలుపులో భాగంగా రాష్ట్రవ్యాప్తంగా విస్తృత ప్రచార క్యాంపైన్, ఆందోళనలు కొనసాగుతున్నాయి. ఈ మేరకు 20-1-2013 సంచికలో కొన్ని రిపోర్టులను అందించాము. అందిన మేరకు మరికొన్ని రిపోర్టులను ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాం-సంపాదకుడు)

మెమోరాండంను జిల్లాకలెక్టరుకు అందజేశారు. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యదర్శి కా||ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు; సీనియర్ కామ్రేడ్ గిడుతూరి చంద్రం, ఎన్కె.ఖాజావలి; యువజన నాయకుల బలరాం, లక్ష్మణ్ తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

నియోజకవర్గ వారీగా చేపట్టిన సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమ ముగింపులో 28-1-13న మంగళగిరి ఎమ్ఎల్ఏకు ప్రజల సంతకాలతో కూడిన మెమోరాండంను అందజేశారు. ఎఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) నాయకులు కా||జగ్గారపు సుబ్బారావు; కొర్రపాటి ఆదినారాయణ తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

22-1-13న విద్యుత్ భారాలను నిరసిస్తూ పదివామపక్ష పార్టీల పిలుపు మేరకు మచిలీపట్నం కలెక్టరు కార్యాలయం పికిటింగ్ జరిగింది. ఐదుమందలమందిపైగా ప్రజలు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా||వై.సోని, వీరబాబు, జగన్; సిపిఐ రాష్ట్రనాయకులు కా||ఎ.వి.గోపాలరావు, జిల్లా కార్యదర్శి కా||అక్కినేని వనజ; సిపిఎం కేంద్ర కమిటీసభ్యులు కా||పాటూరి రామయ్య, జిల్లాకార్యదర్శి కా||రఘు తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొని ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలపై పోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేయాలని పిలుపునిచ్చారు.

కలెక్టరువద్దకు వెళ్ళి విజ్ఞాపనపత్రం ఇచ్చేందుకు పోలీసు అధికారులు అనుమతించకపోవటంతో లోపలికివెళ్ళేందుకు కార్యకర్తలు, నాయకులు ప్రయత్నించారు. పోలీసులు వీరిని అడ్డుకోవటమేగాక పెద్దఎత్తున అరెస్టులు సాగించి, పోలీసు స్టేషన్కు తరలించారు. దీనితో ప్రజాసౌకమంతా పోలీసుస్టేషన్ వరకు ప్రదర్శనచేసి తమ నిరసన తెలిపారు.

ఈ కార్యక్రమానికి ముందుగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆధ్వర్యంలో స్థానికంగా వివిధ పేటలలో విస్తృత ప్రచార కార్యక్రమంతోపాటుగా ఏడువేల సంతకాల సేకరణ జరిగింది.

31-1-13న విజయవాడ కృష్ణలంక, సత్యంగారి హోటల్సెంటర్లో; 6-1-13న శిఖామణిసెంటర్లో; 28-1-13న విజయనగర్సెంటర్లో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఆధ్వర్యంలో సంతకాల సేకరణ జరిగింది. కృష్ణలంకలో ఈ కార్యక్రమాన్ని పార్టీ రాష్ట్రనాయకులు కా||కోటయ్య ప్రారంభించారు. నగరంలో జరిగిన ఈ కార్యక్రమాల్లో పార్టీ సీనియర్ నాయకులు కా||పిల్లలమర్రి వెంకటేశ్వరరావు; కా||మీసాల వెంకట్రావు; పార్టీ జిల్లా కార్యదర్శి కా||భార్గవశ్రీ; లక్ష్మణరావు, అబ్రహం, దుర్గారావు, గాలీషా; ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా||కె.ఎస్

తదితరులు పాల్గొని పెద్దఎత్తున ప్రజలనుండి సంతకాలు సేకరించారు.

10-12-12న కృష్ణాజిల్లా నందిగామలో నియోజకవర్గ స్థాయి బహిరంగసభ గాంధీబొమ్మల సెంటర్లో జరిగింది. ఈ సభలో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా||ఎం.భార్గవశ్రీ, సిపిఐ జిల్లాకార్యదర్శి కా||అక్కినేని వనజ, సిపిఎం జిల్లాకార్యదర్శి కా||ఆర్.రఘు పాల్గొని విద్యుత్తు భారాలకు వ్యతిరేకంగా సంఘటిత పోరాటానికి పిలుపునిచ్చారు.

16-12-12న కృష్ణాజిల్లా పెనమలూరులో నియోజకవర్గస్థాయి బహిరంగసభ కిలారు అనిల్ ఎస్టేట్లో జరిగింది. ఈ సభలో సిపిఎం, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శులతోపాటుగా సిపిఐ నాయకులు కా||పి.దుర్గాభవానీ వామపక్ష అభిమాని అనుమోలు సుబ్బారావు-పాల్గొని విద్యుత్తు సమస్యపై పెద్దఎత్తున పోరాటానికి సిద్ధంకావాలని ప్రజలకు పిలుపునిచ్చారు.

విజయవాడ నగరంలో వామపక్షపార్టీల ఆధ్వర్యంలో విస్తృతంగా సంతకాల సేకరణ జరిగింది. 4-1-13న రాణిగారిఊట; 7-1-13న సింగినగర్; 10-1-13న చుట్టుగుంట; 11-1-13న గాంధీనగర్ సబ్స్టేషన్వద్ద సమైక్యంగా ధర్మాలు నిర్వహించారు.

21-1-13న విజయవాడ నబ్ కలెక్టరు కార్యాలయంవద్ద వామపక్షాల ఆధ్వర్యంలో ధర్మా చేపట్టారు. ఐదుమందలమంది ప్రజలు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. ఈ ధర్మాలో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా కార్యదర్శి కా||ఎం.భార్గవశ్రీ; సిపిఐ నాయకులు కా||దోనేపూడి శంకర్; సిపిఎం నాయకులు కా||ఎ.ఉమామహేశ్వరరావు; సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఎన్డి నాయకులు కా|| కె.రమ; సిపిఐ(ఎం-ఎల్) లిబరేషన్ జిల్లాకార్యదర్శి కా||డి. హరనాథ్; ఎంసీపిఐ(యు) జిల్లా నాయకులు కా||గిల్లపూడి ప్రసాద్ తదితరులు పాల్గొని ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలపై ధ్వజమెత్తారు. కార్యాలయం లోకి వెళ్ళటానికి చేసిన ప్రయత్నాలను పోలీసులు అడ్డుకొని పలువురిని అదుపులోకి తీసుకున్నారు.

పెనమలూరు నియోజకవర్గం-కంకిపాడులో 26-12-12న; పోరంకిలో 28-12-12న; ప్రొద్దుటూరులో 30-12-12న జరిగిన సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమాలకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) నాయకులు కా||వీరబాబు; సిపిఐ నాయకులు కా||చెన్నుపాటి కోటయ్య; సిపిఎం నాయకులు కా||రంగారావులు నాయకత్వం వహించి విద్యుత్తు ఛార్జీల వ్యతిరేక ఆందోళనను తీవ్రతరం చేయాలని ప్రజలమధ్య విస్తృతప్రచారం గావించారు.

పదివామపక్షాల రాష్ట్రపిలుపులో భాగంగా ప్రకాశంజిల్లా ఒంగోలులో 25-11-12న స్థానిక సుందరయ్యభవన్లో ఒంగోలు నియోజకవర్గ స్థాయి సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు సిపిఎం, సిపిఐ, సిపిఐ(ఎం-ఎల్), సిపిఐ(ఎం-ఎల్)న్యూడెమోక్రసీ పార్టీల నాయకులు కామ్రేడ్స్ కొండారెడ్డి, ప్రకాశరావు, ఎమ్.ఎస్.శాయి, మస్తాన్ ఖాన్ అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా||ఎస్. లలితకుమారి; సిపిఎం జిల్లా కార్యదర్శి కా||అరుణ; సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ జిల్లా కార్యదర్శి కా||చిట్టిపాటి వెంకటేశ్వర్లు ఈ సదస్సులో ప్రసంగిస్తూ సమైక్య పోరాట ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పారు.

26-11-12న సంతమాతలపాడు నియోజకవర్గ స్థాయి సదస్సు చీమకుర్తిలో జరిగింది. ఈ సదస్సులో సిపిఎం జిల్లానాయకులు కా||వమిడి వెంకటరావు; సిపిఐ(ఎం-ఎల్) నాయకులు కా||ఎం.ఎస్.శాయి మాట్లాడుతూ విద్యుత్ ఛార్జీల పెనుభారాలను వెంటనే ఉపసంహరించాలని డిమాండ్ చేశారు.

28-11-12న టంగుటూరు నియోజకవర్గ స్థాయి సదస్సులో సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా||ఎం.ఎస్.శాయి; పి.కోటేశ్వరరావు తదితరులు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

30-1-13న విద్యుత్ ఛార్జీల భారాలను తగ్గించాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తూ ఆయాస్థానిక శాసన సభ్యులకు సంతకాల సేకరణతో కూడిన విజ్ఞాపన పత్రాలు అందజేయాలనే నిర్ణయం మేరకు కొత్తపట్నం, ఒంగోలు, టంగుటూరు మండలాలలో నిర్వహించిన సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమంలో సిపిఐ(ఎం.ఎల్) భాగస్వామిగా పాల్గొంది.

22-1-13న ఒంగోలు కలెక్టరు కార్యాలయ దిగ్బంధనం జరిగింది. స్థానికంగా సిపిఐ, సిపిఎం, సిపిఐ(ఎం.ఎల్), న్యూడెమోక్రసీ పార్టీల ప్రతినిధులు కార్యక్రమంలో పాల్గొని ప్రసంగిస్తూ విద్యుత్ భారాల సమస్యపై రైతుల ఆత్మహత్యలు పెరుగుతున్నాయన్నారు.

10-1-13న అనంతపురం జిల్లా రాయదుర్గంలో విద్యుత్ భారాలను నిరసిస్తూ సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ఆధ్వర్యంలో స్థానిక ఆర్అండ్ టి అతిథిగృహం వద్ద నుండి వినాయక్ సర్కిల్ వరకు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. సిపిఐ(ఎం.ఎల్) జిల్లాకార్యదర్శి కా||సి.పెద్దన్న, రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా||బి.తిమ్మారెడ్డి ఈ సందర్భంగా ప్రదర్శకులనుద్దేశించి ఆందోళనను తీవ్రతరం చేయాల్సిన ఆవశ్యకతను వివరించారు. ★

నగదు బదిలీ... (2వ పేజీ తరువాయి)

ఈ 51 జిల్లాల్లో పింఛన్లు, ఫీజులు వంటి 29 పథకాలనూ చేర్చింది. రానున్న ఎన్నికలరిత్యా ఈ నగదు చెల్లింపు పథకాలను అది ఆపదు. ఇప్పటికే వీటిలో చేర్చిన కిరోసిన్, వంటగ్యాసులపై సబ్సిడీని మాత్రం తగ్గించి ప్రజలపై భారాలు వేస్తుంది. త్వరలో ఆహార సబ్సిడీలైన ఎరువుల సబ్సిడీలను కూడా వీటిలో చేర్చి తన సబ్సిడీని తగ్గించుకుని ప్రజలపై భారాన్ని మోపుతుంది.

ఆహార భద్రత హుక్కిక్కి

ఆహార సబ్సిడీలలో రెండవదైన చౌకధరల దుకాణాలపై ఇప్పటికే చర్చ జరుగుతున్నది. చౌకధరల దుకాణాలను మూసివేసి, ఎఫ్సీఐ ద్వారా ఆహార ధాన్యాల సేకరణ మానివేయాలని చర్చలో అంటున్నారు. దీనికి ప్రతిగా పేదలను గుర్తించి ఆధార్ కార్డులతో బ్యాంకు ఖాతాలు తెరిచి నగదు బదిలీచేస్తే ఆ డబ్బుతో షాపులలో నుండి పేదలే ఆహారం కొనుక్కొంటారన్నది ఒక సూచన. దీని కొనసాగింపుగా వాల్మార్ట్ వంటి పెద్ద షాపులే ఆహారాన్ని తక్కువ ధర కందిస్తాయి గనుక వాటిని ప్రోత్సహిస్తే, ప్రజలకు సరసమైన ధరకు ఆహారం అందటమేకాక నగదు బదిలీతో వారికి ఊరట ఉంటుందన్నది మరో సూచన. ఇలా అయితే కుటుంబ పెద్ద తాగితంధనాలాడతాడు గనుక పేదలకు సబ్సిడీ మేరకు చీటిలిస్తే అవి షాపులో యిచ్చి ధాన్యం తీసుకుంటారని, షాపువారు చీటిలు ప్రభుత్వానికిచ్చి

దానిమేరకు డబ్బు పొందుతారనీ మరో సూచన. కొన్న రశీదు చూపిస్తే నగదు బదిలీ చేయాలని మరో సూచన. అలా చేస్తే ప్రైవేటు షాపులు ఏదికొన్నా బియ్యం కొన్న రశీదు యిస్తాయనీ, కనుక ప్రభుత్వమే సూపర్ మార్కెట్లు తెరవాలని మరో సూచన. చర్చపంచర్లు తిరిగి తిరిగి మళ్ళీ మొదటికే వచ్చాయి.

ఈ చర్చల్లో సారాంశం ఒకటే. ఆహార ధాన్యాల ధరల నియంత్రణనుండి ప్రభుత్వం తప్పుకోవాలి. దాన్ని ప్రైవేటు శక్తులకు అప్పగించాలి. జనాభాలో తానెవరికైనా సహాయమందించదలుచుకుంటే వారికి మాత్రమే నగదు యివ్వాలి. చివరికి ఎలా అమలుజరిగినా ఫలితం ఒకటే. ప్రజలకు సరసమైన ధరకు ఆహారం అందుబాటులో వుంచాల్సిన బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకోవాలి. ఈ రంగాన్ని బడాబూర్జువాల, విదేశీ కంపెనీల నిలుపు దోపిడీకి నిలయం చేయాలి. దీనికోసం నాలుగుకోట్ల మందికి ఉపాధినిస్తున్న చిల్లర దుకాణాలను మూతవేసి అసమాన పోటీని ఏర్పరుస్తారు.

ఈ అసలు లక్ష్యం నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్లించడానికే గత ఐదేళ్లనుండి ప్రజలందరికీ చౌకగా ఆహారాన్నందించే చట్టం చేస్తామంటూ ఆహార భద్రతాచట్టం గురించి ప్రచారం చేస్తున్నారు. రకరకాల బిల్లులు, సవరణలతో ఒక బిల్లు రూపం యిచ్చారు. కానీ దాన్ని చట్టంగా చేయటంలేదు. ఆహారసబ్సిడీలను తగ్గించేందుకు ఎఫ్సీఐనీ, ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థనూ

నిర్వీర్యం చేసిన తర్వాత దీన్ని చట్టంగా చేసినా, ప్రభుత్వంవద్ద ఆహార ధాన్యాలుండవు. ప్రజల కష్టాల గురించి పాలకులు కురిపించే ప్రేమంతా మొసలి కన్నీరే. ప్రజాపంచనకు అదే నాటకమే. ఈ నాటకంలో ఇప్పుడు నగదు బదిలీ అంకం నడుస్తున్నది.

దారిద్ర్యంలో కూరుకుపోతున్న ప్రజలకు తక్షణ ఉపశమనాన్ని నేరుగా వారికే అందేలా చేసేందుకంటూ ప్రారంభించిన నగదు బదిలీపథకం రైతాంగంపైనా ప్రజలపైనా భారాలు పెంచేందుకు ఎలా వాడబాసుకున్నారో పైన చూశాము. గత 65 సంవత్సరాలుగా దారిద్ర్యాన్ని నిర్మూలిస్తామంటూ పాలకులు అమలుజరిపిన పథకాలన్నీ ప్రజలు పోరాటపంథా చేపట్టకుండా వారిని భ్రమలు పాలుచేసే ఉద్దేశ్యంతో చేసినవే తప్ప, ప్రజలను దారిద్ర్యంలోనుండి బయట పడవేసే లక్ష్యంతో అమలు జరిపినవి కావు.

వెలుపడింది నాల్గవ ముద్రణ

లిబ్రెల్ రంగంలో తోడేళ్ళ మంద

(వ్యాససంకలనం)

సిపిఐ(ఎం-ఎల్)ప్రచురణ

కాపీలకు : **మైత్రీ యక్ హౌస్**

28-9-1, జబీల్ వీధి, కారలమార్చ్ రోడ్, విజయవాడ-2

వెల: 15/-

కామ్రేడ్ కొల్లి సత్యన్నారాయణకు జోహార్లు

కామ్రేడ్ కొల్లి సత్యన్నారాయణ జనవరి 25న హైదరాబాద్‌లో మృతిచెందారు. ఆయన గుంటూరు జిల్లా రేపల్లె తాలూకాలో 1923లో జన్మించారు. ప్రారంభం నుండి కా॥ సత్యన్నారాయణ కమ్యూనిస్టుపార్టీ సిద్ధాంతాలు, ఆశయాల పట్ల ఆకర్షితులై ఆరు దశాబ్దాలుగా పనిచేస్తూ వచ్చారు. 1950, 1960 దశకంలో విశాలాంధ్ర దినపత్రికలో పాత్రికేయులుగా పనిచేశారు. 1964లో సిపిఐలో చీలిక అనంతరం సిపిఎం పత్రికగా వెలువడిన 'జనశక్తి'లో 1968లో పాత్రికేయులుగా పనిచేశారు. 1967లో నర్సల్పూర్ ఉద్యమం తర్వాత విప్లవోద్యమం పట్ల సన్నిహితంగా వుంటూవచ్చారు. ఆంధ్రజ్యోతి, ఆంధ్రప్రభ, ఉదయం వంటి దినపత్రికలలోను పనిచేశారు. 'వియత్నాం విప్లవచరిత్ర', 'వియత్నాం గెరిల్లా', చైనా ప్రసిద్ధ నవల 'కొడుకులు కూతుళ్ళు' వంటి గ్రంథాలను; లూసన్ కథల అనువాదాలను తెలుగు ప్రజలకందించారు. నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం కోసం గత ఆరుదశాబ్దాలుగా కృషిచేసిన కొల్లి సత్యన్నారాయణ మృతికి 'జనశక్తి' జోహార్లు ప్రకటిస్తున్నది.

కా॥ఆరిక గుంపుస్వామికి జోహార్లు

విజయనగరం జిల్లా, కురుపాం మండలం లంకాజోడులో కా॥ ఆరిక గుంపుస్వామి అనారోగ్యంతో 29-01-2013న మరణించారు. కా॥ఆరిక గుంపుస్వామి 1960సం॥లో ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరారు. శ్రీకాకుళ గిరిజన రైతాంగ నాయుధ పోరాటంలో కా॥వెంకటాపు సత్యం, కా॥ఆదిభట్ల కైలాసంల నాయకత్వంలో ఏజన్సీ ప్రాంతంలో భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా, ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా సాగిన భూపోరాటాల్లో పాల్గొన్నారు. కా॥ఆరిక గుంపుస్వామి మంచి నాయకత్వపటిమ కలవారు, గిరిజన సంఘనాయకులు. 1967 అక్టోబరు 31 తరువాత ఏజన్సీ ప్రాంతంలో కా॥కోరన్న, కా॥మంగన్న కాల్పులలో అమరులైన తరువాత ఫారెస్టు భూముల ఆక్రమణ సందర్భంగా కామ్రేడ్ ఆరిక గుంపుస్వామి 1968లో అరెస్టుఅయి 4సంవత్సరములు జైలుజీవితం అనుభవించి 1972లో విడుదలైనారు. 1975 ఎమర్జెన్సీలో 18నెలలు విశాఖపట్టణంలో జైలు నిర్బంధం అనుభవించారు. ఆయన పార్లమెంటు అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో విప్లవ పార్టీ తరపున విప్లవ రాజకీయాల ప్రచారం కొరకు ఎమ్.ఎల్.ఏ, ఎమ్.పి.లుగా అనేక సార్లు పాలకవర్గ పార్టీలతో పోటీపడ్డారు. 30-01-2013న కా॥ఆరిక గుంపుస్వామి స్వగ్రామంలో జరిగిన అంత్యక్రియలకు చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల నుండి సుమారు 500 మంది హాజరైనారు. యుసిసిఆర్ఐ (ఎమ్ఎల్) పార్టీ అధ్యక్షులలో ఎర్రజెండాలతో, నినాదాలతో విప్లవ జోహార్లు తెలుపుతూ ఊరేగింపు జరిగింది. సిపిఐ(ఎమ్-ఎల్) తరపున కా॥ ఊయక ముత్యాలు, కా॥బొత్త నర్సింగరావులు పాల్గొని శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు. కామ్రేడ్ ఆరిక గుంపుస్వామి కుటుంబసభ్యులకు సంతాపం తెలియచేశారు.

కా॥సింహాద్రి వెంకటరెడ్డికి జోహార్లు

కామ్రేడ్ సింహాద్రి వెంకటరెడ్డి గుంటూరు జిల్లా కాజ గ్రామంలో సింహాద్రి మల్లారెడ్డి, సీతారావమ్మల ఐదుగురు సంతానములో ప్రథముడు. కాజ గ్రామము కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి పునాదులున్న గ్రామము. ఆదర్శవంతమైన నాయకులను, కార్యకర్తలను కమ్యూనిస్టు పార్టీకి అందించిన గ్రామం. కమ్యూనిస్టుపార్టీ కుటుంబ నేపథ్యంవున్న కా॥వెంకటరెడ్డి, గ్రామంలోని యువజన సంఘంలో కార్యకర్తగా వుంటూ పాలేర్ల సమస్యలపై పాలేర్లను కూడగట్టి నిర్వహించిన ఆందోళనా కార్యక్రమంలోనూ, వయోజనులకు, సంఘకార్యకర్తలకు రాత్రిపూట పాఠశాల పెట్టి చదువు చెప్పుడంలోనూ; గ్రామంలో జరిగిన రాజకీయ పాఠశాలలు, సాహిత్య, సాంస్కృతిక శిక్షణా శిబిరాల నిర్వహణ పనులలోనూ అగ్రభాగాన ఉండేవారు. పార్టీ, ప్రజాసంఘాలు వెలువరించిన కరపత్రాలను ఇంటింటికి తిరిగి పంపిణీ చేసేవారు. పార్టీ, ప్రజాసంఘాల పత్రికలను క్రమం తప్పకుండా అధ్యయనం చేసి చర్చించేవారు. కా॥వెంకటరెడ్డి 1968లో కా॥తరిమెల నాగిరెడ్డి నాయకత్వాన ఏర్పడిన విప్లవ కమ్యూనిస్టుల రాజకీయాలను చేపట్టారు. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా కమిటీలో ఉంటూ సంఘం ఇచ్చిన కార్యక్రమాలన్నింటి అమలుకు కృషిచేశారు. క్రమశిక్షణ కలిగిన పార్టీ కార్యకర్తగా తన మరణం వరకు నిలబడిన ఉత్తముడు కా॥వెంకటరెడ్డి. 'పోరాట ఉద్యమానికి పునాదులు వేయండి' అన్న పార్టీ ఇచ్చిన ఆదేశాన్ని అందుకొని 1969లో తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో ఆదివాసీ ప్రాంత ఉద్యమ నిర్మాణంలో పాలుపంచుకోవడానికి కామ్రేడ్ అంజిరెడ్డితో కలిసి వెళ్ళారు. అప్పటికే అక్కడ ఉద్యమాన్ని నిర్మించుతున్న కామ్రేడ్ విశ్వం తదితరులతో కలిసి గిరిజనులను కూడగట్టడంలో, వేతనాల పెంపుకోసం, పాలేర్ల జీతాల పెంపుదల కోసం జరిగిన పోరాటాలలో ఒక కార్యకర్తగా తన పాత్రను నిర్వహించారు. ఆదివాసీలు కోల్పోయిన భూముల సాధనకోసం జరిగిన పోరాటంలోకి కా॥వెంకటరెడ్డి వారిని సమీకరించడంలో ముందు నిలబడ్డారు. ఈ క్రమంలో గోదావరి జిల్లాలో ఎదురైన పోలీసు నిర్బంధాన్ని, రాజ్యహింసను ధైర్యంగా భరించారు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నాయకులైన కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్య, కామ్రేడ్ విశ్వం, కామ్రేడ్ శివరామిరెడ్డి, కామ్రేడ్ కొల్లా రాజమోహన్ తదితరులతో కలిసి ఏడాదిపాటు రాజమండ్రిలో జైలుజీవితం అనుభవించారు. జైలులో వున్న కాలమంతటా విప్లవోద్యమంలో అమరులపై పాటలను, కవితలను గానం చేస్తూ సహచర ఖైదీలను ఉత్సాహపరిచేవారు. సమసమాజ సాధనకోసం కృషిచేస్తూ, ప్రజలతో కలిసి జీవిస్తూ అకాల మరణం పొందిన కా॥సింహాద్రి వెంకటరెడ్డికి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) గుంటూరుజిల్లా కమిటీ విప్లవ జోహార్లర్పించింది.

కా॥ సింహాద్రి వెంకటరెడ్డి సంస్మరణసభ

కాజ, 28-1-13 :

విప్లవ కమ్యూనిస్టు, సిపిఐ(ఎమ్ఎల్) పార్టీ సభ్యులు కా॥సింహాద్రి వెంకటరెడ్డి (65సం॥లు) తన స్వగ్రామమైన కాజలో 27-1-13న అమరులయ్యారు. కా॥వెంకటరెడ్డి చిన్నవయసు నుండి కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలపట్ల ఆకర్షితులై కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో యువజన సంఘాల్లోనూ, తదనంతరం పార్టీ కార్యకలాపాలలోనూ చురుకుగా పనిచేశారు. ఆ కామ్రేడ్ ఆశయాలను కొనసాగిస్తామని నిదనస్తూ, జోహార్లు చెబుతూ కా॥వెంకటరెడ్డి అంతిమ యాత్రలో సిపిఐ(ఎమ్ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥గుర్రం విజయకుమార్, కా॥ముప్పాళ్ళ భాగవత్రీ, సిపిఎమ్ రాష్ట్రకమిటీ సభ్యులు కా॥సింహాద్రి శివారెడ్డి, డివిజన్ కమిటీ సభ్యులు భీంరెడ్డి సాంబిరెడ్డి, గ్రామ మాజీ సర్పంచ్లు ఈడా నాగేంద్రరెడ్డి, అప్పికట్ల శ్రీనివాసరావు; సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లానాయకులు కా॥సింహాద్రి లక్ష్మారెడ్డి, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు, కోశాధికారి కా॥మారెడ్డి అంజిరెడ్డి, తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు కా॥గురవారెడ్డి, ఏబిఎఫ్ఐటియు(స్కూ) రాష్ట్రనాయకులు కా॥జగ్గారపు సుబ్బారావు మరియు వివిధ పార్టీల, ప్రజాసంఘాల నాయకులు పాల్గొని నివాళులర్పించారు. కా॥సింహాద్రి వెంకటరెడ్డి సంస్మరణసభ 10-2-13న కాజ గ్రామంలో జరిగింది. తొలుత సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥గుర్రం విజయకుమార్, కా॥వెంకటరెడ్డి చిత్రపటానికి పూలమాల వేసి జోహార్లర్పించారు. కా॥వెంకటరెడ్డి క్రమశిక్షణ గల పార్టీ కార్యకర్తగా చివరివరకూ నిలిచిన ఉత్తముడని ఆయన నివాళులర్పించారు. 'ప్రజాసాహితీ' ప్రధాన సంపాదకులు కా॥కొత్తపల్లి రవిబాబు మాట్లాడుతూ మూఢనమ్మకాలకు వ్యతిరేకంగా, సాంస్కృతికోద్యమంలో కా॥వెంకటరెడ్డి చురుగ్గా పాల్గొన్నాడన్నారు. ఇంకా, కామ్రేడ్స్ దివికుమార్, బసవరావు, కోటేశ్వరరావు, ఆదినారాయణ, ఈడామాధవరెడ్డి తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొని కా॥వెంకటరెడ్డికి నివాళు లర్పిస్తూ మాట్లాడారు.

కామ్రేడ్ పరకాల పట్టాభిరామారావుకు నివాళి

స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు, తొలితరం కమ్యూనిస్టు, అభ్యుదయ రచయిత పరకాల పట్టాభిరామారావు తన 93వ ఏట 23.1.2013 బుధవారం విజయవాడలో తన స్వగృహంలో మరణించారు. ఆయన 1920 నవంబరు 16న పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలోని కవిటం గ్రామంలో జన్మించారు. 1929లో తన 9వ ఏట కవిటం గ్రామానికి వచ్చిన గాంధీ ప్రభావంతో విద్యార్థి దశలోనే జాతీయ ఉద్యమంవైపు ఆయన ఆకర్షితులయ్యారు. 1931 మార్చి 23వ తేదీన భగత్ సింగ్, రాజగురు, సుఖదేవ్ల ఉరికి నిరసనగా మార్చేరు హైస్కూలులో విద్యార్థి నాయకునిగా నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. 1939 సెప్టెంబరు 1,2తేదీలలో కాకినాడలో జరిగిన ఆంధ్రరాష్ట్ర విద్యార్థి ఫెడరేషన్ ప్రారంభకునిగా సుభాష్చంద్రబోస్‌ను ఆహ్వానించారు. 1939 అక్టోబరులో కామ్రేడ్ పి.ఎస్.శర్మ ద్వారా కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యత్వం స్వీకరించారు. 1939 సెప్టెంబరు 7న యుద్ధవ్యతిరేక సమ్మెకు నాయకత్వం వహించి, 1940 మార్చి నుండి 1942 వరకు అజ్ఞాతవాసం చేశారు. 1943లో అరెస్టయ్యారు. 1946-48 మధ్య జమిందారీ వ్యతిరేక పోరాటంలో పాల్గొని జైళ్ళకు వెళ్ళారు. 1948-52 మధ్య తీవ్ర నిర్బంధకాలంలో మరల అజ్ఞాతవాసం చేశారు. 1942-46 సంవత్సరాలలో 'ప్రజాశక్తి' వారపత్రిక, దినపత్రికలకు విలేకరిగా పనిచేశారు. 1952 నుండి 1992 వరకు 'విశాలాంధ్ర' దినపత్రిక సంపాదక వర్గ సభ్యుడిగా కృషిచేశారు. 1992 నుండి 'కమ్యూనిజం' మాసపత్రిక సంపాదకునిగా వున్నారు. ఆయన అనేక కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంత అనువాద గ్రంథాలు, వ్యాసాలతోపాటు జాతీయోద్యమం, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం, రాజకీయ, సామాజిక, సాహిత్య, సాంస్కృతిక అంశాలపై పలు రచనలు చేశారు. వీరి మరణానికి 'జనశక్తి' జోహార్లర్పిస్తోంది.

'హసన్ నాసిర్ షహీద్' ఉర్దూ పుస్తకావిష్కరణ సభ

కడప, 6-1-13 :

జనవరి 6వ తేదీన కడపలో ఉర్దూ బాలికల హైస్కూలులో ఉ॥10 గంటలకు తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు అధ్యక్షులలో జరిగిన సభలో టి.ఎన్.ఎమ్ ట్రస్టు ప్రచురించిన 'హసన్ నాసిర్ షహీద్' ఉర్దూ పుస్తకాన్ని, ఉర్దూ లిబరరీ అసోసియేషన్ అధ్యక్షులు జనాబ్ యూసఫ్ షఫీ ఆవిష్కరించారు. కా॥హసన్ నాసిర్ మహత్తర జీవితాన్ని పరిశోధించి ఉర్దూభాషలో ప్రచురించిన ట్రస్టును అభినందించారు. ఆయన జీవితం ప్రజలందరికీ ఉత్తేజ కరమైనదని ప్రశంసించారు. ఉర్దూభాషలో ఈ పుస్తకం తేవడం ఒక విశిష్టఘటనగా నిలిచిపోతుంది అన్నారు. గ్రంథరచయిత విశ్రాంత ఉర్దూ ప్రొఫెసర్ ఖాసిం ఆలీఖాన్ గారు ప్రసంగిస్తూ గొప్ప విప్లవకారుడు కా॥హసన్ నాసిర్ త్యాగమయ జీవితాన్ని పరిచయం చేసే పుస్తకాన్ని రచించడం తనకు లభించిన గౌరవమని అన్నారు. పుస్తకరచనలో 'జనసాహితీ' సంస్థ అందించిన తోడ్పాటుకు, పుస్తకాన్ని ప్రచురించిన ట్రస్టువారికి కృతజ్ఞతలు చెప్పారు. 'హసన్' ఉర్దూ పక్షపత్రిక సంపాదకులు మహమ్మద్ షాహీద్ గారు ఉపన్యసిస్తూ కా॥హసన్ నాసిర్ జీవితము, ఆశయమూ, త్యాగము చాలా గొప్పవి అన్నారు. కా॥సజ్జద్ జహీర్తో కలసి పాకిస్తాన్ వెళ్ళి అక్కడ ఆయన దీక్షగా నిర్భీతితో సాగించిన విప్లవ కార్యకలాపాలు చరిత్రాత్మకమైనవన్నారు. తను మహాకవి మఖ్దూమ్ శిష్యుడనని చెప్పుకున్నాడు కా॥హసన్ నాసిర్. ఆయన మన హైదరాబాద్ అయినప్పటికీ బ్రిటిష్వారు కృత్రిమంగా గీచిన ఎల్లలు దాటి సమసమాజ స్థాపనకై అట్టుడుగు ప్రజల్లో నిర్విరామంగా విప్లవోద్యమ కృషి సాగించారు. ఆయనపై ట్రస్టువారు ఈ పుస్తకం తెచ్చినందుకు ముస్లిం ప్రజానీకం, ఉర్దూ పాఠక ప్రపంచం తరపున ధన్యవాదాలు తెలిపారు.

సభాధ్యక్షులు డా॥బి.సూర్యసాగర్ కా॥హసన్ నాసిర్‌కు నివాళులర్పిస్తూ ప్రసంగించారు. హైదరాబాదులో జాతీయ భావాలు గల కుటుంబంలో 2-8-1928లో జన్మించిన కా॥హసన్ నాసిర్ సోపలిస్టు భావాల వైపు ఆకర్షితుడై విద్యార్థి ఉద్యమంలో చురుగ్గా పాల్గొన్నాడు. దేశ విభజనానంతరం పాకిస్తానుకు వెళ్ళి సెంట్ ప్రాంతంలో గొప్ప కార్మిక-కర్షక విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మించాడు. ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో పాలిట్‌బ్యూరో సభ్యుడి స్థాయికి ఎదిగాడు. పాకిస్తాన్‌లోని అప్పటి అయూబ్‌ఖాన్ నిరంకుశ ప్రభుత్వం ఆయనను జైలులో నిర్బంధించి 13-11-1960న పాశవికంగా హత్య చేసింది. దళారీ పాలకవర్గాల మూలంగా ఇండియా, పాకిస్తాన్‌లు రెండూ కూడా భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ కింద నలుగుతున్నాయని అమరులు హసన్ నాసిర్, తరిమెల నాగిరెడ్డి వంటి విప్లవ యోధులు విశ్వసించి ఆచరించిన విముక్తి మార్గంలో మనం ముందుకుపోవాలి అని అన్నారు. ట్రస్టు సభ్యులు డా॥సుధీర్ ప్రసంగిస్తూ అమరుడు విప్లవనాయకుడు గొప్ప మార్క్సిస్టు మేధావి అయిన కా॥తరిమెల నాగిరెడ్డి జీవితాన్ని, 'తాకట్టులో భారతదేశం' పుస్తకంలో ఆయన చేసిన విలువైన విశ్లేషణలను పరిచయం చేశారు. ఆయన ఆశయాలను ముందుకు తీసుకుపోవడంలో భాగంగా మార్క్సిస్టు సైద్ధాంతిక గ్రంథాలను, విప్లవయోధుల జీవితచరిత్రలను, విప్లవ సాహిత్యాన్ని ట్రస్టు ప్రచురిస్తున్నదని చెప్పారు. అందులో భాగమే కా॥హసన్‌నాసిర్‌పై పుస్తకం అన్నారు. సభకు రాలేకపోయిన జనసాహితీ ప్రధాన కార్యదర్శి దివికుమార్ "కా॥హసన్ నాసిర్ ఖుర్బానీ హమేషా జిందా రహేగి" అను శీర్షికతో పంపిన స్ఫూర్తిదాయకమైన సందేశాన్ని సభాధ్యక్షులు చదివి వినిపించారు.

సమిష్టితత్వాన్ని పెంపొందించే సంక్రాంతి ఆటలు, పాటల పోటీలు

గుంటూరులో సభ

ప్రజాకళాకారులు కామ్రేడ్ కాట్రగడ్డ హనుమంతరావు ప్రదర్శించిన ఏకపాత్రాభినయం ఆకట్టుకొంది.

పిడుగురాళ్ళ, 13-1-13 :

పిడిఎన్ఓ, ఎన్వైయస్‌ల అధ్యక్షులలో స్థానిక లెనిన్‌నగర్‌లో కబడి, వాలీబాల్ వంటి గ్రామీణ ఆటల పోటీలు జరిగాయి. ఇంకా వరుగువండాలు, లెమన్‌స్పూన్, ముగ్గులపోటీల వంటి వాటిని నిర్వహించారు. పండుగ రోజులలో టీవీలకు అందిపెట్టుకోవడమో, సినిమాలతో కాలక్షేపం చేయటమో గాకుండా ప్రజలు, ముఖ్యంగా యువత ఈ పోటీలలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. ఎన్వైయస్ జిల్లా నాయకులు కా॥వై.శ్రీను. పిడిఎన్ఓ జిల్లా కార్యదర్శి కా॥నాగబసవయ్య, తదితరులు పోటీల అనంతరం జరిగిన సభలో పాల్గొని గ్రామీణ క్రీడలను ప్రోత్సహించి నేర్చుకోవాల్సిన ఆవశ్యకతను వివరించారు. లెనిన్‌నగర్ అభివృద్ధి కమిటీ సభ్యులు విశేషతలకు బహుమతు లందజేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో బాలసంఘసభ్యులు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు.

కొండమోడు, 13-1-13 :

పిడిఎన్ఓ-ఎన్వైయస్‌ల అధ్యక్షులలో కా॥తరిమెల నాగిరెడ్డి కాలనీలో, విశ్వమోహనరెడ్డి కాలనీలో సంక్రాంతి ఆటల పోటీలు ఉత్సాహభరితంగా జరిగాయి. అనంతరం కా॥నరళ అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో ఎన్వైయస్ నాయకులు కా॥కె.శ్రీను, కా॥ఎన్.రాంబాబు, కా॥సత్యనారాయణ తదితరులు పాల్గొని విశేషతలకు బహుమతులు అందజేశారు.

శక్తివనరుల ధరల పెంపకం ద్వారా ప్రజలపై భారాలు

భారత పరిశ్రమ, వాణిజ్య సంఘాల సమాఖ్య (ఫిక్సి) సమావేశంలో డిసెంబరు 15న పరిశ్రమాధిపతుల సుదేశింబి ప్రధానమంత్రి మాట్లాడుతూ “శక్తికి ప్రత్యేకించి విద్యుత్తు, చమురు ఉత్పత్తులకు తక్కువధరల నిర్ణయం మౌలిక సదుపాయాలకూ, సామాజిక అభివృద్ధికి పెట్టుబడి మదుపు వనరులను బాగా దెబ్బతీస్తున్నది” అన్నారు. అంతేకాక పెట్రోలు, డీజిల్, వంటగ్యాసులకు ధరల్లో సబ్సిడీ యిచ్చేందుకు ప్రభుత్వం చేస్తున్న ఖర్చు విద్య, వైద్య రంగాలకు పెడుతున్న ఖర్చును మించి పోయిందన్నారు. కనుక శక్తివనరుల ధరల్లో వక్రతను సరిచేసేందుకూ, వంటగ్యాసు, డీజిల్ సబ్సిడీలను తగ్గించేందుకు తాము తీసుకుంటున్న చర్యలు ఆర్థిక పరిపుష్టినిస్తాయన్నారు.

ప్రధానమంత్రి మాటల్లో వాస్తవమెంత? ‘అశ్వత్థామ హతః కుంజరః’ చందంగా ఆయన కొన్ని వాస్తవాలు దాచిపెట్టారు. పెట్రోలు ధరలపై నియంత్రణను ఇప్పటికే ఎత్తివేశారు. డీజిలు, వంటగ్యాసులకు సబ్సిడీ ఇస్తున్నారు. వాటిని ఎత్తివేసేందుకు చర్యలు మొదలుపెట్టారు. సంవత్సరానికి ఆరు శిలిండర్లు వంటగ్యాసు మాత్రమే సరఫరా చేస్తామని ప్రకటించారు. నిరసనలు వ్యక్తమైన తర్వాత 9 శిలిండర్లకు పెంచి మొదట మార్కెట్టు రేటుకు కొంటే తర్వాతెప్పుడో నగదుగా జమచేస్తామన్నారు. అలాగే డీజిలు ధరలు నెలవారీగా పెంచేందుకు అనుమతించటంతో పాటుగా, రెండురకాల ధరల విధానాన్ని అమలులోకి తెచ్చారు. పెద్దమొత్తంలో వాడే రైల్వేలకూ, ఆర్థిసీలకు ఎక్కువధరనూ, మిగిలిన వారికి తక్కువధరను నిర్ణయించారు. దీనితో రైల్వేలూ, ఆర్థిసీలూ ఛార్జీలు పెంచేందుకు సిద్ధమవుతున్నాయి. ఈ విధంగా యుపిఎ ప్రభుత్వం ధరల్లో “వక్రత”ను సరిచేయ పూనుకుంది.

ఇంతకీ ప్రధాని చెప్పిన స్థాయిలో పెట్రో సబ్సిడీ లున్నాయా? దేశ అవసరాలల్లో 75శాతం చమురును దిగుమతి చేసుకుంటుండగా, 25శాతం దేశంలోనే తయారవుతున్నది. చమురుని శుద్ధిచేసి రిఫైనరీలు దేశంలో ఉత్పత్తి అయిన చమురును కూడా దిగుమతైన చమురు రేటుకే కొంటున్నాయి. శుద్ధిచేసిన తర్వాత తమ ఉత్పత్తులను లాభంతో అమ్ముతున్నాయి. కనుక చమురు ఉత్పత్తి సంస్థలకూ, చమురు శుద్ధి సంస్థలకూ లాభాలు

వస్తున్నాయి. ఇక్కడి వరకూ ప్రభుత్వం ఎలాంటి సబ్సిడీ యివ్వటం లేదు.

పెట్రో ఉత్పత్తుల అమ్మకాలకు మార్కెటింగ్ కంపెనీలున్నాయి. చమురు శుద్ధి కర్మాగారాల నుండి ఇవి కొనుగోలు చేసి వినియోగదారులకు అమ్ముతాయి. అమ్మకం ధరలను ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ఇవి కొనుగోలు ధర కన్నా తక్కువగా వుండటంతో మార్కెటింగ్ కంపెనీలకు ఆదాయం తగ్గుతున్నది. దీనిని తగ్గిన ఆదాయంగా (అండర్ రికవరీ) మార్కెటింగ్ కంపెనీలు పిలుస్తున్నాయి. దీనినే ప్రభుత్వం మార్కెటింగ్ కంపెనీలకు చెల్లిస్తూ, సబ్సిడీ యిస్తున్నానంటున్నది.

ఈ అండర్ రికవరీలు 2011-12లో రూ॥ 1,38,541 కోట్లు వున్నాయి. దీనిలో డీజిలు అమ్మకాల వల్ల తగ్గిన ఆదాయం రూ॥ 81,192 కోట్లు. మిగిలినది కిరోసిను, వంటగ్యాస్ ల వాటా. డీజిల్ ను ప్రస్తుతం 55 రూపాయలకు అమ్ముతున్నారు. దీనిలో 30శాతం ప్రభుత్వ పన్నులున్నాయి. మార్కెటింగ్ కంపెనీలకు వెళ్ళేది 38రూ॥ కాగా ప్రభుత్వ ఖజానాకు వెళ్ళేది 17రూ॥లు. లీటరు డీజిలుపై నా 10రూ॥లు ఆదాయం కోల్పోతున్నామని మార్కెటింగ్ కంపెనీలంటున్నాయి. అంటే పన్నులు లేకుండా డీజిలు ధర 48రూ॥లు, అలాగే పెట్రోలు అమ్మకం ధరలో సగం పన్నులే.

ఈ పన్నులు తగ్గించమని మేమిక్కడ వాదించ బోవటం లేదు. ధరలు పెంచకుండా పన్నులు తగ్గించుకోవచ్చునన్న వాదన కొన్ని పార్టీలు చేస్తూ వచ్చాయి. గతఏడాది ధరలు పెంచిన కేంద్రం రాష్ట్రాలను అమ్మకం పన్ను తగ్గించుకొమ్మని సలహా యిచ్చింది. పెట్రోలు డీజిలు ధరలు తగ్గిస్తే వ్యక్తిగత మోటారు వాహనాల వాడకం పెరిగి అనేక సమస్యలు రావటంతో పాటు చమురు దిగుమతులు పెరుగుతాయి. అసలు సమస్య ఇదికాదు.

కేంద్రప్రభుత్వానికి ఎక్సైజ్ పన్నుల ద్వారా వచ్చే ఆదాయం 15లక్షల కోట్ల రూపాయల వరకూ వుంది. ఈ ఆదాయంలో 40శాతం అంటే 7లక్షల కోట్లు పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల నుండే వస్తున్నది. ఈ ఏడులక్షల కోట్లలో లక్షన్నర కోట్లు తిరిగి సబ్సిడీ చెల్లించి ధరలు పెంచకుండా చూడటాన్ని భరించలేనిభారంగా ప్రభుత్వం చిత్రించటం ధరల “వక్రత” కాబోదు. వాస్తవాల వక్రీకరణ.

డీజిలు వాడకంలో 40శాతం లాఠీలు వాడు కుంటాయి. మరో 40శాతం రైల్వేలు వాడుకుంటాయి. 10శాతం డీజిలుకార్లు వాడుకుంటాయి. మిగిలిన 10శాతం వ్యవసాయ పంపుసెట్లు తదితరాలకు వాడుతున్నారు. సబ్సిడీ అర్హులకు (పేదలకు) చేరకుండా అనర్హులకు (ధనికులకు) చేరుతున్నాయని వాదించడం ప్రభుత్వానికి రోజువారీ పనైంది. దీనిలో నిజాంతీ వుంటే ధనికులు వాడే డీజిలు కార్లకు ధరలు పెంచాలి. అలా పెంచకుండా, సామాన్యుడు వాడే రైళ్ళకూ, ఆర్థిసీ బస్సులకూ ప్రభుత్వం రేట్లు పెంచింది. పేదలు వాడే కిరోసిన్ ధరలను 27 నుండి 45రూ॥లకు పెంచింది. మధ్యతరగతులు వాడే వంటగ్యాసును 450 నుండి వెయ్యిరూ॥లకు పెంచింది. ఈ రేటు పెట్టి ముందు కొనుక్కొంటే తర్వాత నగదు జమచేస్తామని చెప్పు కుంటున్నది.

విచిత్రమేమంటే యుపిఎ ప్రభుత్వం రెండవసారి అధికారంలోకి వచ్చిన నాటినుండి బడా బూర్జువాలూ, విదేశీకంపెనీలకు ఎక్సైజ్(దాదాపు 3లక్షల కోట్లు), కస్టు (దాదాపు 2లక్షల కోట్లు) పన్నుల రాయితీని ఇచ్చింది. అంటే ప్రతిఏడాది పన్నుల ఆదాయంలో ఐదులక్షల కోట్లు వదులుకొని బూర్జువాలకిచ్చింది. ఐదులక్షల కోట్లు భారం కాలేదు కానీ లక్షన్నరకోట్ల వల్ల సంక్షేమ కార్యక్రమాలన్నీ మూలన పడుతున్నాయంటున్నారు. బూర్జువాలకిచ్చిన సబ్సిడీవల్ల పరిశ్రమలు పెరిగి కొత్తగా ఉపాధి పెరిగిందీలేదు. సంఘటిత రంగంలో ఉపాధికల్పన స్తంభించిపోవటం దీనినే తెలుపుతున్నది.

ప్రధానమంత్రి మాటల్లో మరో ధర్మరాజు నిజం వుంది. పెట్రోసబ్సిడీల వల్ల మౌలిక సదుపాయాలకు పెట్టుబడులు లేకుండా పోతున్నాయట. ప్రైవేటు ప్రభుత్వ భాగస్వామ్యం పేరిట మౌలిక సదుపాయాల కల్పన బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం దాదాపు తప్పుకుంది. 180కి.మీ. విజయవాడ-హైదరాబాదు జాతీయరహదారిని 4లైన్లు మార్చడానికి 2800కోట్లు ఖర్చుకాగా 25000కోట్లు టోల్గేటు వసూళ్ళకు జిఎంఆర్ కంపెనీకి అనుమతించారు. ఈ భారమంతా ప్రజలపై పడేదే. జాతీయ రహదారులన్నింటిపైనా ఈ టీరులోనే టోల్గేటు వసూళ్ళున్నాయి.

ప్రధానమంత్రిగారి మాటలో మరో ప్రమాదం పొంచివుంది. విద్యుత్తు రేట్లు కూడా వక్రతగా

వున్నాయన్నారు. ఇప్పటికే కొన్ని రాష్ట్రాల్లో సంస్కరణల పేరిట పెరిగిన విద్యుత్తుఛార్జీలు సామాన్యుడి నడుంవిరుస్తున్నాయి. దేశంలో విద్యుదుత్పత్తి బొగ్గునుండి ప్రధానంగా జరుగుతున్నది. 84శాతం బొగ్గు దేశంలోనే లభ్యమౌతుండగా, 16శాతం దిగుమతి చేసుకుంటున్నారు. దిగుమతి చేసుకున్న బొగ్గుధరనే దేశీయ బొగ్గుకు చెల్లించాలన్న వాదన బూర్జువాలు చేస్తున్నారు. ఇదే జరిగితే బొగ్గుధరలు దాదాపు రెట్టింపు అవుతాయి. ప్రభుత్వరంగ సంస్థ గెయిల్ 2.4 డాలర్లకు సహజవాయువు అమ్ముతుండగా, రిలయన్సు అంబానికి 4.2డాలర్లు రేటు ఇచ్చినా చాలదంటూ 9 డాలర్లు అడిగాడు. దానిలో దిగుమతి రేటు 3 డాలర్లు అడిగింది. కాగా దీనిపై రంగరాజన్ కమిటీ 9డాలర్లు రేటును సూచించింది. 2014 మార్చి నుండి ఈ రేటు ఇచ్చేందుకు ప్రభుత్వం అంబానికి లోపాయికారీ హామీ ఇచ్చింది. అంటే గ్యాసు ద్వారా ఉత్పత్తి అయ్యే విద్యుత్తు రేటు యూనిట్ 9రూ॥లు దాటుతుంది.

ప్రభుత్వం తన పన్నుల ఆదాయాన్ని తగ్గించుకోదు. పన్నుల పెంపుభారమంతా ప్రజలపైనే వేస్తుంది. దోపిడీ వర్గాలకు పన్నులు తగ్గిస్తుంది. సామాన్యులు వాడే రైళ్ళు, బస్సులకు డీజిలు ధరలు పెంచుతుంది. ధనికుల కార్లకు డీజిలు ధరలు పెంచదు. ధనికుల కార్లపై పన్నులూ పెంచదు. ప్రజలకిస్తున్న కొద్దిపాటి రాయితీలను కూడా ఎత్తివేయటానికి పూనుకుంది. గతబడ్జెట్టులో ప్రబజ్ ముఖర్జీ స్థూలజాతీయ ఆదాయంలో సబ్సిడీలు 2శాతం మించరాదని పరిమితి విధించాడు. కనుక సబ్సిడీలు పెంచరు. ధరలు పెంచితేస్తారు. గతఏడాదిగా సబ్సిడీ భారం గురించి మాట్లాడటమూ, ప్రధాన సబ్సిడీలైన చమురు, ఎరువుల ధరలూ పెంచటమూ ఏకకాలంలో సాగటం సబ్సిడీలు తగ్గించే ప్రభుత్వ విధానంలో భాగమే. ఫిక్సి సమావేశంలో ప్రధాని చెప్పిన మాటల సారమిదే. ఈ సబ్సిడీల కోతతో మిగిలే డబ్బును వారికివ్వటానికే ఈ చర్యలన్నీ అని చెప్పాడు. దీని కోసం సంక్షేమ కార్యకలాపాలను శిఖండిలా అడ్డుపెట్టుకున్నాడు.

ఇది ప్రజల్లో అసంతృప్తిని కలిగిస్తుందని తెలుసు. దానికి మలాముపూసి చల్లార్చేందుకే కిరోరూపాయికి బియ్యం, నగదు బదిలీపథకం ముందుకు తెస్తున్నారు. ★

దేశరాజధాని నగరంలో విద్యార్థినిపై ఘాతుకం-పెల్లుబకిన నిరసనలు

(ఢిల్లీలో పారామెడికల్ విద్యార్థినిపై 16-12-12న జరిగిన ఘోరమైన హత్యాచారాన్ని నిరసిస్తూ దేశవ్యాపితంగానూ, రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలలోనూ తీవ్రస్థాయిలో నిరసనలు వ్యక్తమయ్యాయి. మనరాష్ట్రంలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, ఓపిడిఆర్, ఎన్వైయస్, పిడిఎస్ఓ తదితర సంస్థల ఆధ్వర్యంలో ఢిల్లీఘటనను నిరసిస్తూ నిర్వహించిన కార్యక్రమాల వివరాలను గతసంచికలో కొన్ని అందించాం. ఆలస్యంగా అందిన మరికొన్ని కార్యక్రమాల వివరాలను ప్రచురిస్తున్నాం. -సంపాదకుడు)

23-12-12న గుంటూరు జిల్లా పిడుగురాళ్ళలో డిల్లీఘటనలో ఘోరమైన నేరానికి పాల్పడిన వారిని కఠినంగా శిక్షించాలని, ప్రజలను పెదమార్గం పట్టిస్తున్న విషసంస్కృతిని అరికట్టాలని డిమాండ్ చేస్తూ స్త్రీవిముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన నిర్వహించి దిక్ఖిటొమ్మను దగ్గం చేశారు. ఎన్.వై.యస్, రైతు కూలీసంఘాల ప్రతినిధులు కామ్రేడ్స్ శ్రీను, రాంబాబు సంఘిభావంగా ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా నాయకులు కా॥ఎమ్.నిర్మల, పున్నమ్మ, రాణి తదితరులు నాయకత్వం వహించారు.

16-12-12న స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, రైతుకూలీ సంఘం, ఎ.ఐ.ఎఫ్.టి.యు(న్యూ)ల ఆధ్వర్యంలో అనంతపురంజిల్లా **రాయడగ్గంలో** ప్రదర్శన నిర్వహించి వినాయక్సర్కిల్లో మానవహారంగా ఏర్పడ్డారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఆర్.ఉదేగూళం ప్రజలు, వివిధ విద్యాసంస్థల ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు మొత్తంగా 5000మంది పాల్గొన్నారు. ఈ కార్యక్రమానికి కామ్రేడ్స్ బి.తిమ్మారెడ్డి, సి.పెద్దన్న తదితరులు నాయకత్వం వహించారు.

30-12-12న **ఓంగోలు**లో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, ఓపిడిఆర్ల ఆధ్వర్యంలో డిల్లీఘటనను నిరసిస్తూ సభ నిర్వహించారు. ఈ సభకు స్త్రీవిముక్తి సంఘటన జిల్లా నాయకులు కా॥పి.సుజాత అధ్యక్షత వహించగా సంస్థ

జిల్లాకార్యదర్శి కా॥పి.శాంతకుమారి, పి.గోవిందయ్య, ఎం.వి.కృష్ణయ్య(ఓపిడిఆర్), డా॥శాంతికుమార్ (జనసాహితి), కా॥లలిత (రైతుకూలీసంఘం-ఆం.ప్ర.) పాల్గొని ఢిల్లీయువతిపై అత్యాచారాన్ని తీవ్రంగా నిరసించారు. నేరస్థులను ఉత్పత్తిచేస్తున్న ఈ వ్యవస్థపై ధ్వజమెత్తారు.

4-1-13న ప్రకాశం జిల్లా **పర్చూరు**లోని జివిఎమ్ పాలిటెక్నిక్ కళాశాలలో మహిళలపై తీవ్రమౌతున్న అత్యాచారాల నేపథ్యంలో ఎన్వైయస్, పిడిఎస్ఓల ఆధ్వర్యంలో చర్చావేదిక జరిగింది. పిడిఎస్ఓ రాష్ట్రపూర్వ ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥కె.ఆజిత మాట్లాడుతూ విద్యార్థి యువకుల చైతన్యాన్ని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా మొద్దుబార్చే పాలకుల కుట్రఫలితమే పెద్దఎత్తున వ్యక్తమౌతున్న మనోవికారాలు, లైంగికదాడులని పేర్కొంటూ దీనిని నివారించాలంటే విద్యార్థి యువకులంతా ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చారు. ఇంకా ఈ చర్చావేదికలో కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ రజనీకుమార్, ఎన్వైయస్ రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యులు కా॥సతీష్ తదితరులు పాల్గొని ప్రసంగించారు. పెద్దసంఖ్యలో విద్యార్థిని, విద్యార్థులు, అధ్యాపక, అధ్యాపకేతర సిబ్బంది ఈ చర్చావేదికలో తమతమ అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేస్తూ పాల్గొన్నారు.

10-1-13న స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, ఓపిడిఆర్ సంఘాల ఆధ్వర్యంలో **హైదరాబాద్**-బషీర్బాగ్ ప్రెస్క్వేట్లో ఢిల్లీ ఘటనను నిరసిస్తూ సభ జరిగింది. ఈ సభకు అధ్యక్షత వహించిన స్త్రీవిముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి యం.లక్ష్మి మాట్లాడుతూ పదేపదే స్త్రీలపై అత్యాచారాలు, హత్యాకాండ పెరగడానికి గల ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక, సామాజిక కారణాల్ని అర్థం చేసుకోవాల్సి వుంటుందన్నారు. ఢిల్లీ ఘటన సందర్భంగా పాలకుల మోసపూరిత వైఖరిని, రాజకీయ నాయకుల అసలు స్వభావాన్ని ఎండగట్టారు. సమాజంలో బలంగా వేళ్ళానుకొని వున్న పూర్వదల విలువలు, పితృస్వామిక భావజాలం, సామ్రాజ్యవాద →

→ దోపిడీ సంస్కృతి స్త్రీలపై హింస పెరగడానికి కారణంగా వున్నాయన్నారు. వ్యవస్థీకృత కారణాన్ని అర్థం చేసుకొని సంఘటితంగా పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు.

ఈ సభలో నల్గొర్ లా యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్ మాడఖూజీ శ్రీధర్గారు మాట్లాడుతూ సమాజంలో హింస పెరగడానికి కారణాలేమిటో ఆలోచించాలన్నారు. అతిభయంకరమైన అశ్లీల దృశ్యాలు, హింసను ప్రేరేపించే హింసాత్మక సన్నివేశాలు యువతపై కలిగించే ప్రభావాలు నేరస్తులుగా మారడానికి కారణంగా వున్నాయన్నారు.

ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కె.ఏను మాట్లాడుతూ 1979లో హైదరాబాద్లో రమీజా పైన జరిగిన అత్యాచారం ఘటన సందర్భంగా ప్రజానందోళనలను గుర్తుచేశారు. ఆయేషామీరా కేసులో అసలు నేరస్తుల్ని పదిలేసి నేరస్తుల్ని కాపాడటంలో పాలకుల నైజాన్ని అర్థం చేసుకోవాలన్నారు. భూస్వామ్య, పెట్టుబడిదారి వర్గాలు పేదప్రజలపై దాడులు, దౌర్జన్యాలు జరుపుతూనే వున్నారని, ప్రజలందరూ ఐక్యంగా సంఘటిత పోరాటాలు

గ్రామ కంఠ... (12వ పేజీ తరువాయి)

ప్రజలకే దక్కాలని, గ్రామప్రజల ఉమ్మడి అవసరాలకే వినియోగించాలని, ఏ కొద్దిమంది ప్రైవేటు వ్యక్తుల సొంత ఆస్తిగా మార్చుకోబూసుకుంటే సహించబోమని, తక్షణం అధికారులు జోక్యం చేసుకొని సమస్యను శాశ్వతంగా పరిష్కరించాలని కోరారు. లేనిపక్షంలో ఆందోళన తీవ్రతరమౌతుందని హెచ్చరించారు.

కబ్బాదారులు పోలీసులను ఆశ్రయించగా స్థానిక ఎస్ఐ జోక్యం చేసుకొని విచారించారు. కబ్బాదారుల వద్ద సరైన ఆధారాలు లేకపోవటంతో సమస్యను రెవెన్యూ అధికారుల ద్వారా పరిష్కరించుకోవాలని, ఇరుపక్షాలకు సూచించటంతోపాటు సమస్య పూర్తిగా పరిష్కారం అయ్యేంతవరకూ ఆక్రమణదారు అయిన మస్తానీవలి మరియు అతని అనుచరులు ఈస్థలంలో అడుగు పెట్టరాదని హెచ్చరించారు.

మహిళల ప్రదర్శన, ధర్నా

28-1-13న ఓంగోలులో కలెక్టరుగారిని కలిసి గ్రామప్రజలు సమస్యను శాశ్వతంగా పరిష్కరించమని కోరారు. ఐనప్పటికీ అధికారులలో స్పందన కరువవటంతో 31-01-2013న మహిళలు పందిళ్ళపల్లి నుండి పెద్దసంఖ్యలో కదిలి మండలకేంద్రంలోని తహసీలుదారు కార్యాలయం వరకూ (దాదాపు 4కి.మీ.) ప్రదర్శనగా వెళ్లి ధర్నా నిర్వహించారు.

చెయ్యడం ద్వారానే తమ హక్కుల్ని సాధించు కోగలుగుతామని చెప్పారు.

ఓపిడిర్ రాష్ట్ర ఆర్గనైజింగ్ కార్యదర్శి వి.నారాయణరెడ్డి మాట్లాడుతూ నేరాలకి శిక్షలు పడడంలో వివక్ష కొనసాగిస్తుందని, భూస్వామ్య పెత్తందార్లు, రాజకీయ అండదండలున్న వాళ్ళు సులభంగా శిక్ష నుంచి తప్పుకొంటున్నారని, చట్టాలుగానీ, రాజకీయ నాయకులు గానీ వారికి అనుకూలంగా వుండడమే కారణమన్నారు. రచయిత్రీ కాత్యాయని మాట్లాడుతూ పెరుగుతున్న నేరాలు, అత్యాచారాల్ని వినివీసి స్పందనల్ని కోల్పోతున్న పరిస్థితిలో వేలాదిమంది కదలి ఢిల్లీ సంఘటన విషయంలో రోడ్లమీదకు రావడం ఆహ్వానించదగ్గ పరిణామమన్నారు.

స్త్రీవిముక్తి సంఘటన రాష్ట్రకార్యవర్గ సభ్యురాలు శ్రీలత మాట్లాడుతూ స్త్రీలపై పెరుగుతున్న హింసను అరికట్టడానికి ప్రభుత్వం నిర్దిష్టమైన చర్యల్ని తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేసారు. ★

ఈ సందర్భంగా ఏఐఎఫ్టియు(న్యూ) నాయకులు కా॥ఎన్.కుటుంబరావు మాట్లాడుతూ రాష్ట్రంలోని ప్రజల ఆస్సులుగా ఉన్న గ్రామబంజర్లను, అసైన్య భూములను పాలకులే స్వాహాచేస్తున్నారని, ఆ క్రమంలోనే చీరాల, వేటపాలెం, చినగంజాం మండలాలలో అనేక భూములను పాలకులు, వారి అనుయాయులు భోంచేశారని అందులో భాగమే ఈ 42సింట్ల భూమి ఆక్రమణ అనీ ప్రజలందరూ సమైక్యశక్తితో అడ్డుకోవటం ఫలితంగానే అక్రమార్కుల పాలుకాకుండా నేటికీ ఉన్నదని, తక్షణం అధికారులు జోక్యం చేసుకొని అక్రమార్కులపై చర్యలు తీసుకొని భూమిని రక్షించాలని కోరారు.

సమస్య పూర్తిగా పరిష్కరించేంత వరకూ తాము కదలబోమని మహిళలు పట్టుపట్టడంతో వేటపాలెం రెవెన్యూ ఇన్స్పెక్టర్ ఈ భూమి వివరాలు పరిశీలించి, ఈ భూమి తమ రికార్డులలో ప్రభుత్వ అసైన్య భూమిగా ఉన్నదని, దీనిపై ఎవరికైనా హక్కులున్నాయంటే చెల్లదని, అలా ఎవరైనా ఆక్రమిస్తే వారిపై చర్యలు తీసుకుంటామని ప్రజలు యథావిధిగా భూమి అనుభవించవచ్చునని చెప్పటంతో ఆందోళన విరమించారు. ఈ కార్యక్రమానికి ఏఐఎఫ్టియు(న్యూ) నాయకులు కా॥ఎన్.సుబ్రహ్మణ్యం, పేక్ జిలాని, ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘ నాయకులు కా॥యారానువిజయభాస్కర్, పేరిశెట్టి రవికుమార్, పింజల భూషణబాబు, శ్రీపల్లి, శివపార్వతి, భ్రమరాంబ తదితరులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు. ★

పని హక్కుకోసం, సంఘం ఏర్పాటుహక్కుకోసం యాజమాన్యపు కక్షసాధింపు చర్యలకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళన జరుపుతున్న మారుతీ - సుజితీ మానేసర్ ప్లాంటు కార్మికుల ఆందోళనకు సంఘీభావంగా నిలుద్దాం!

హర్యానా రాష్ట్ర పాలకుల, కేంద్రపాలకుల, బహుళజాతి సంస్థల కార్మిక వ్యతిరేక, చట్టవిరుద్ధ అణచివేతలను ఖండించుదాం!!

దేశమంతటా మారుతీ సుజితీ కార్మికులకు సంఘీభావం తెల్పండి!

దేశంలో కార్లను ఉత్పత్తిచేస్తూ, యిటుభారత దేశంలోనూ, అటు ప్రపంచంలోని పలు దేశాల్లోనూ, తన కార్లను అమ్ముకోవటంద్వారా సూపర్ లాభాలను గడిస్తున్న జపాన్ దేశానికి చెందిన సుజితీ కార్పొరేషన్ యాజమాన్యం కార్మికులను కనీసపు హక్కులు లేకుండా అతనికృష్టంగా, దారుణంగా దోపిడీ చేస్తున్నది. భారతదేశ కార్మికవర్గం ఎన్నో త్యాగాలను చేసి, ఎన్నో పోరాటాల ద్వారా సాధించిన చట్టపరమైన హక్కులను (ప్రధానంగా సంఘంగా ఏర్పడే హక్కును) అంగీకరించ నిరాకరిస్తోంది. కార్మిక చట్టాలను అమలుజరుప నిరాకరిస్తోంది. తాను చెప్పిన విధంగా అంగీకరించాలనీ పట్టుబడుతోంది. తన ప్లాంట్లలో, ఎటువంటి హక్కులూ, సదుపాయాలూ లేని కాంట్రాక్టు కార్మికులను ఎక్కువ సంఖ్యలో నియమించు కొంటున్నది. శాశ్వత స్థాయి కార్మికులు చేసే వైపుజ్యమయిన పనినీ, పని భారాన్నీ బలవంతంగా కాంట్రాక్టు కార్మికులపై విధించి, వారి శ్రమను దారుణాతి దారుణంగా దోపిడీ చేస్తోంది.

మారుతీ-సుజితీ మానేసర్ ప్లాంటుకు చెందిన కార్మికులు - ప్రధానంగా కాంట్రాక్టు కార్మికులు - సంఘటితపడి, తమదైన ఒక యూనియన్ ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు. ఈ సంఘం ద్వారా తమ చట్టబద్ధమయిన, కనీస హక్కులను సాధించుకోవాలని ఆశపడ్డారు. తమ జీవన, పని పరిస్థితులను మెరుగు పరుచుకోవటానికి ప్రయత్నించారు.

కానీ కార్మికులను దారుణంగా దోపిడీ చేయటం ద్వారా తన సూపర్ లాభాలను ఆర్జించుకొనే ఏకైక లక్ష్యంతోవున్న మారుతీ-సుజితీ యాజమాన్యం, కార్మికుల ఈ చట్టబద్ధమయిన, సహజమైన ప్రయత్నాన్ని అత్యంత నిరంకుశంగా అడ్డగించింది. వివిధ రూపాల కక్షసాధింపు చర్యలద్వారా, ఆఖరుకు ఆ కార్మికులపై తన గూండాలను ప్రయోగించి భౌతిక దాడి జరుపటానికి కూడా వెనకాడకుండా, ఆ కార్మికులు సంఘటితపడే ప్రయత్నాన్ని దౌర్జన్యపూరితంగా నిరోధించింది - నిరోధిస్తోంది. సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలనే ఆకాంక్ష వ్యక్తపరచిన ప్రతి కార్మికునిపై, ఉద్యోగిపై కక్షగట్టి తమ సంస్థనుండి వారిని వెంటపడి తరిమివేయటమేకాక, వారిపై పలు అక్రమకేసులు బనాయించింది.

2011 సంవత్సరంలో జరిగిన కార్మికుల ఆందోళన సందర్భంగా అతిమొండిగా వ్యవహరించి, అనేకమంది

కార్మికులను అక్రమంగా ఉద్యోగాలనుండి తొలగించి, ఆఖరుకు 'యూనియన్' ఏర్పాటుచేసిన కార్యకర్తలనూ, యూనియన్ కమిటీ సభ్యులనూ, యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి, అధ్యక్షులనూ బలవంతంగా "స్వచ్ఛంద విరమణ" చేయించి, తిరిగి మిగిలిన కార్మికుల శ్రమను యధేచ్ఛగా దోచుకొంటూ సూపర్ లాభాలను గడిస్తోంది. ఫలితంగా దారుణాతిదారుణమైన, దుర్భరమైన పని పరిస్థితుల్లో, మానేసర్ ప్లాంటు కార్మికులు పనిచేయాల్సిన విధిలేని పరిస్థితుల్లోకి నెట్టబడ్డారు. ఈ దుర్భర దారుణ పరిస్థితులే, తిరిగి ఈ కార్మికులను తమ జీవన పని పరిస్థితులను మెరుగుపరుచుకోవటానికి, సంఘటితపడి పోరాట మార్గాన్ని ఎంచుకొనే వైపుకు నెట్టాయి. తమ వర్గానికి చెందిన సహజ చైతన్యంతో కార్మికులు సంఘటితపడటం ప్రారంభించారు. తమ వేతనాలను, ఇతర సదుపాయాలను పని పరిస్థితులను మెరుగు పరచాలని డిమాండు చేయటం ప్రారంభించారు.

కార్మికుల పోరాట వైతన్యాన్నీ, సంఘటిత తత్వాన్నీ సహించని మారుతీ-సుజితీ యాజమాన్యం, తన సూపర్వైజర్లద్వారా ఒక దళిత కార్మికుడిని, కులంపేరిట అవమానించేయటమేకాక, అందుకు నిరసన తెల్పిన కార్మికుని 2012 జూలై నెలలో ఉద్యోగంనుండి సస్పెండు చేసింది. సహజంగానే అప్పటికే యాజమాన్యపు కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలూ, కక్షసాధింపు చర్యలూలాంటి వ్యతిరేక పరిస్థితుల్లో మ్రగిపోతున్న మానేసర్ ప్లాంట్ కార్మికులు - యిక సహించలేక - ఆకస్మిక ఆందోళనకు దిగారు. తక్షణమే అక్రమంగా సస్పెండు చేసిన దళిత కార్మికుడ్ని డ్యూటీలోకి తీసుకోవాలనీ, దళిత కార్మికుడ్ని కులంపేరిట అవమానించిన సూపర్వైజరుపై క్రమశిక్షణా చర్యను తీసుకోవాలని ఆందోళనకు దిగారు. కానీ మారుతీ - సుజితీ యాజమాన్యం, కార్మికుల సహజమైన, న్యాయమైన డిమాండ్లను పట్టించుకోకపోగా, ఆందోళనలో వున్న కార్మికులపై తన గూండాల(వర్మ కాంట్రాక్టర్ల రౌడీల)వేత భౌతికంగా దాడి జరిపింది. ఈ అల్లరిలో, యాజమాన్యానికి చెందిన ఒక ఉన్నతాధికారి మరణించాడు. కొందరు సూపర్ వైజర్లకు చిన్న చిన్న గాయాలు తగిలాయి.

దీనిని సాకుగా తీసుకొన్న యాజమాన్యం, కార్మికులలోకి నక్సలైట్లు ప్రవేశించారనీ, తమ సంస్థపై "వర్గపోరాటాన్ని" ప్రారంభించారనీ, యిందుకు తమ

పోటీసంస్థల మద్దతుకూడా వుండివుండవచ్చునంటూ డిమాండుచేస్తూ, మానేసర్ ప్లాంటును అక్రమంగా మూసివేసి, తాను ప్లాంటును గుజరాత్ కు తరలిస్తానంటూ వాదనలకు దిగింది.

గత 10 సంవత్సరాలకాలంగా మారుతీ - సుజితీ యాజమాన్యం, తన కార్మికులపై జరుపుతున్న దుర్మార్గాలను, నికృష్ట దోపిడీని, వివిధ కార్మిక చట్టాల ఉల్లంఘనలనూ, కార్మికులపై అమలుజరుపుతున్న కక్షసాధింపు చర్యలను కళ్ళారాచూస్తూకూడా అటు హర్యానా రాష్ట్ర ప్రభుత్వంకాని, యిటు కేంద్రప్రభుత్వంగానీ మారుతీ-సుజితీ యాజమాన్యంయొక్క అక్రమ, చట్టవిరుద్ధ చర్యలనూ, చట్టఉల్లంఘనలనూ నియంత్రించలేదు. చట్టాలను విధిగా అమలుజరపాలని మారుతీ - సుజితీ యాజమాన్యాన్ని నిర్దేశించలేదు. పైగా, విదేశీ పెట్టుబడులను దేశంలోకి ప్రవేశింపవేయటం, నిలబెట్టుకోవటం అన్నదే తమ ఏకైక లక్ష్యంగా అమలుజరుపుతున్న యీ ప్రభుత్వాలు, యిటువంటి దారుణ పరిస్థితుల్లో కూడా విదేశీ కార్పొరేషన్ అయిన, భారతదేశ చట్టాలను గౌరవించని, కార్మికులను నికృష్టంగా దోపిడీ జరుపుతూ, కార్మికులను పీడిస్తున్న జపాన్ కు చెందిన సుజితీ యాజమాన్యానికే అండగా నిలబడటానికి నిర్ణయించుకొన్నాయి.

పోలీసులను ఉసిగొలిపి, మానేసర్ ప్లాంటు కార్మికులందరి పైనా అణచివేతకు పాలకులు పూనుకొన్నారు. ఒక అధికారి మరణించటాన్ని సాకుచేసుకొని విచక్షణారహితంగా ఆ కార్మికుల్లో అనేక మందిని అరెస్టు చేశారు - "అధికారిని హత్యచేశారు" అనే కారణంతో వందలమందిపై అక్రమకేసు బనాయించారు. **149 మంది కార్మికులను, కార్మిక నాయకులను అరెస్టుచేసి నాటినుండి (పుమారు 7 మాసాలనుండి) వారిని అక్రమంగా జైళ్ళలో నిర్బంధించారు. ఆ ఘటన జరిగిననాడు డ్యూటీలోవున్న 1800 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులనూ, 546 మంది పర్యవేక్షకుల కార్మికులను పనిలోనుండి తొలగించివేశారు. మరోవైపు వీరే నియమించిన కాంట్రాక్టు కార్మికులతో ప్లాంటును తెరిచి, నడుపుతూ, ఉత్పత్తిజరుపుతూ, యధాప్రకారం తమ సూపర్ లాభార్జనను - తమ ఉత్పత్తులపై రేట్లు పెంచుతూ కూడా గడించుకొంటూనే వున్నారు. ఇటువంటి దారుణాన్ని సుజితీ యాజమాన్యం కొనసాగించటానికి అటు రాష్ట్రపాలకులూ, యిటు కేంద్ర**

పాలకులూ వీలైన మేరకు ప్రత్యక్ష పరోక్ష పద్ధతిలో సాయం చేస్తున్నారు, అండగా వున్నారు. మారుతీ సుజితీలోకానీ, యానాం రీజెన్సీలోకానీ, హిరోహోండాలోకానీ కార్మికులు - చట్టప్రకారం తమకు సంక్రమించిన హక్కుల అమలు గురించి కల్పించాల్సిన సౌకర్యాల కల్పనగురించి మాత్రమే డిమాండ్ చేశారు మినహా వారోదో గొంతెమ్మ కోర్కెలు కోరలేదనేది వాస్తవం. కాగా, రాజ్యాంగంపై ప్రమాణించేసి తదనుగుణంగా పాలన సాగిస్తామన్న 'ప్రజాప్రతినిధుల'తో కూడిన ఈ ప్రభుత్వాల్నీ కార్మికుల చట్టబద్ధ హక్కులను సైతం కాలరాచివేసి, బహుళజాతి, బడా పెట్టుబడిదారీ వర్గాల కొమ్ముగాస్తూ వస్తున్నాయి.

ఈ అక్రమానికి, అన్యాయానికి వ్యతిరేకంగా మానేసర్ ప్లాంటు కార్మికులు ఈ కాలమంతటా వివిధ రూపాలలో ఆందోళనలు జరుపుతూ, న్యాయంకోసం, తమ పని హక్కుకోసం, విదేశీ యాజమాన్యమైన సుజితీ యాజమాన్యపు కార్మిక వ్యతిరేక, కక్షసాధింపు విధానాల రద్దుకోసం తమ పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తూనేవున్నారు.

ఉద్యోగాలనుండి అమ్రంంగా తొలగించబడి అప్లకష్టాలు పడుతున్న మానేసర్ ప్లాంటు కార్మికులను, జైళ్ళలో వున్న కార్మికులను ఆదుకోవాల్సిన బాధ్యత భారత కార్మిక ఉద్యమానిదే; మనదే. **మారుతీ సుజితీ మానేసర్ కార్మికుల విజ్ఞప్తిపై ఫిబ్రవరి 5 (2013)ను, దేశమంతటాగల కార్మికవర్గం మారుతీ సుజితీ కార్మికులకు తన సంఘీభావాన్ని తెలుపుతున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా మన సంఘీభావాన్ని ప్రకటించాలని మొత్తం కార్మికులను ఎ.ఐ.ఎఫ్.టి.యు(న్యూ) రాష్ట్ర కార్యవర్గం కోరుతూ వున్నది.**

- జైలులో నిర్బంధించబడిన 149 మంది మారుతీ - సుజితీ కార్మికులను తక్షణమే విడుదలచేయాలనీ;
- అక్రమంగా పనినుండి తొలగించబడిన 1800 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులనూ, 546 మంది పర్యవేక్షకుల కార్మికులనే తక్షణమే ఉద్యోగాల్లోకి తీసుకోవాలనీ;
- ఆ కార్మికులపై పెట్టిన కేసులన్నింటినీ ఎత్తి వేయాలని ఎ.ఐ.ఎఫ్.టి.యు.(న్యూ) డిమాండు చేస్తోంది.

రాష్ట్ర కార్యవర్గం-ఆంధ్రప్రదేశ్

ఏఐఎఫ్ టియు (న్యూ)

2013 ఫిబ్రవరి 21, 22 తేదీలలో సార్వత్రిక సమ్మెకు మద్దతు, సంఘీభావం తెలపండి!

ఆల్ ఇండియా ఖేట్ మజ్దూర్ కిసాన్ సిబ్ పిలుపు

2013 ఫిబ్రవరి 21, 22 తేదీలలో దేశ వ్యాపిత సార్వత్రిక సమ్మెకు కార్మికులు సంసిద్ధమౌతున్నారు. కార్మికుల హక్కులపైనా, వారి న్యాయమైన కోర్కెలపైనా చాలాకాలంగా సాగుతున్న దాడికి వ్యతిరేకంగా దీర్ఘకాలంగా సాగుతున్న పోరాటంలో భాగమే ఈ సమ్మె. ఈ న్యాయమైన ప్రజాస్వామిక పోరాటానికి పూర్తి సౌహృద్ద మద్దతు, సంఘీభావాలనూ ఏఐకెఎంకెఎస్ తెలుపు తున్నది. నమ్మె విజయవంతం కావాలని కోరుకుంటున్నది.

గతశతాబ్ది కాలంగా ప్రజాస్వామిక హక్కులకోరకూ, జీవన-పని పరిస్థితుల మెరుగుదల కోరకు కార్మికులూ, శ్రమజీవులూ అనేక పోరాటాలను సాగించారు. త్యాగాలను చేశారు. వీటి ఫలితంగా కొన్ని హక్కులనూ, రక్షణలనూ కార్మికులకు యిస్తామన్న వాగ్దానంతో పాలకులు కొన్ని చట్టాలను చేశారు. అయితే పాలకులుగానీ, యాజమాన్యాలు గానీ వాటి అమలుకు ఎలాంటి శ్రద్ధా చూపట్టలేదు. కాగా ఈ హక్కులనూ, రక్షణలనూ నిరాకరించటానికీ, కాలరాయటానికీ చేయాల్సిందంతా చేస్తున్నారు. ఈ హక్కుల రక్షణకు శ్రమజీవులూ, కార్మికులూ అనేక పోరాటాలు చేయాల్సివచ్చింది. ఈ క్రమంలో వారు పాశవిక నిర్బంధాన్ని చవిచూశారు.

భారత పాలకులు సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు చేపట్టిన నాటినుండే

ప్రజల హక్కులపై దాడులను మరింత తీవ్రం చేస్తున్నారు. దేశసంపదనూ, శ్రమశక్తినీ, మార్కెట్టునూ దోచుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదులకూ, బడా పెట్టుబడిదారులకు ద్వారాలు పూర్తిగా తెరిచారు. దీనిలో భాగంగా పనిగంటలను పెంచారు. పరిశ్రమలలో కార్మికులను తొలగించి, తాత్కాలిక కార్మికుల నియామకాన్ని పెంచారు. ఏదోఒక సాకుతో కార్మికుల సంఖ్యను తగ్గించి పనిభారాన్ని పెంచుతున్నారు. ఎంతో కొంతగా వున్న రక్షణలనూ, సౌకర్యాలనూ తొలగించి వేస్తున్నారు. కార్మికుల నిజవేతనాల పెరుగుదల లేకుండా వుండగా, ధరలు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయి. జీవన-పని పరిస్థితులు నానాటికీ దిగజారిపోతుండగా, నడుములు విరిగిపోయేంతగా పనిభారం పెరుగుతున్నది. కాగా సామ్రాజ్యవాదులకూ, బహుళజాతి కంపెనీలకూ, భారత బడా బూర్జువాలకూ - అభివృద్ధి, పెట్టుబడుల ఆకర్షణ, సెజ్లు, కారిడార్ల పేరిట అన్ని రకాల అవకాశాలూ, పన్నుల్లో రాయితీలు కల్పిస్తున్నారు. ఈ విదేశీ, దేశీ దోపిడీదారులకు ఎలాంటి ఆటంకాలూ లేకుండా శ్రమశక్తి సరఫరా చేయటానికి కార్మికుల ప్రాథమిక హక్కు అయిన సంఘాన్ని పెట్టుకోవటాన్ని కూడా నిరాకరిస్తున్నారు. ప్రభుత్వ మద్దతుతో మారుతీ సుజితీ కంపెనీ యాజమాన్యం యూనియన్ పెట్టుకున్న "నేరానికి" కార్మికులపై సాగించిన పాశవిక నిర్బంధకాండ దీనికి తాజా

ఉదాహరణ. ఇది దేశంలో కార్మికవర్గానికి నేడెదురౌతున్న సవాళ్ళనూ, సంక్లిష్ట పరిస్థితులను తెలుపుతున్నది. కార్మికుల హక్కులను నిరాకరిస్తున్న యాజమాన్యాలూ, పాలకులూ, మరిన్ని కఠినతర చట్టాలనూ, పద్ధతులను ముందుకు తెస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో తమ హక్కుల రక్షణకోసం మరింత సంఘటిత పోరాటాలకు పూనుకోవటం తప్పు కార్మికులకు మరొక ప్రత్యామ్నాయం లేకుండా పోయింది. ఈ రెండురోజుల సమ్మె దీనిలో భాగమే.

ఇదే కాలంలో పాలకులు రైతాంగాన్ని అడకత్తెరలో నలిపివేశారు. సాగు అవసరాలన్నింటినీ పెంచివేస్తూ, రెండవవైపున పంటలకు కనీస ధరలు కూడా దక్కకుండా చేస్తూ రైతాంగాన్ని నిలుపుదోపిడీ చేసి సామ్రాజ్యవాదులను, బడా బూర్జువాలను మేపుతున్నారు. ఈ విధానాల దుష్ఫలితంగా రెండున్నర లక్షలకుపైగా పేదరైతాంగం అత్యహత్యలవైపు నెట్టబడ్డారు. అయినా పాలకులు తమ విధానాలను మార్చుకునేబదులుగా, రైతులను వారి పొలంలోనే పాలేరుగా దిగజార్చే కాంట్రాక్టు సాగునే పరిష్కారంగా చూపుతున్నారు. భూమిపైనా, అడవిపైనా, అటవీ సంపదపైనా తమ తరతరాల హక్కులను కాపాడుకునేందుకు ఆదివాసులు పోరాడుతున్నారు. గ్రామీణ పేదలు భూమికోసం, భూస్వాముల దోపిడీ, దౌర్జన్యాలకు వ్యతిరేకంగా

పోరాడుతున్నారు. పంటలకు న్యాయమైన ధరల కోసం, రుణభారం నుండి విముక్తి కొరకు రైతాంగం పోరాడుతున్నారు. సామ్రాజ్యవాదుల, బడా బూర్జువాల దోపిడీ కోసం భూసేకరణ పేరిట ప్రభుత్వం లాగివేసుకుంటున్న తమ భూములు, వనరులూ, జీవనోపాధులరక్షణ కొరకు ప్రజలు పోరాడుతున్నారు. కార్మికులూ, రైతాంగమూ, ఆదివాసులు, గ్రామీణ పేదలు ఎదుర్కొంటున్న నమన్యల పరిష్కారానికి కలిసి సంఘటితంగా పోరాడాలి. తమ పోరాటాలకు పరస్పర మద్దతు సంఘీభావం సహకారాలను అందించుకోవాలి. ఈ క్రమంలోనే తమ సమన్యలకు మూలకారణమైన సామ్రాజ్యవాదం, భూస్వామ్య విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక-కర్షక ఐక్యత ఏర్పడుతుంది. ఈ లక్ష్యమే ఏఐకెఎంకెఎస్ కు స్ఫూర్తిదాతగా వుంది. ఈ లక్ష్యంతోనే అది రైతాంగాన్ని, వ్యవసాయకూలీలనూ, గ్రామీణ పేదలనూ వివిధ రాష్ట్రాలలో సంఘటిత పరుస్తున్నది. (మనరాష్ట్రంలో రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) ఏఐకెఎంకెఎస్ అనుబంధసంస్థగా కృషిసాగిస్తున్నది.) ఈ లక్ష్యంతోనే కార్మికుల సార్వత్రికసమ్మెకు మద్దతునూ, సంఘీభావాన్నీ తెలుపుతున్నది.

కార్మిక, కర్షక ఐక్యత వర్ధిల్లాల్లి!

నిష్టాధీనంధసలతో...

ఏ ఐ కె ఎం కె ఎస్